

รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

A MODEL OF R LOCAL DATABASE ON
WEBSITE OF RAJABHAT UNIVERSITY

นางสาวอภิญญา สงเคราะห์สุข

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
4 ส.ย. 2552
วัน เดือน ปี..... ๒๕๕๗
เลขทะเบียน.....

เลขเรียกหนังสือ

๗๕ วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
๐๒๕.๓
๐๒๕๓๗
๗๕๔๙

สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

ปีการศึกษา ๒๕๔๙

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

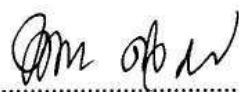
วิทยานิพนธ์ รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ
โดย นางสาวอภิญญา สงเคราะห์สุข
หลักสูตร ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขา บรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์
ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์हरรรษา ศิวรักษ์
กรรมการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลลดา พงศ์พัฒน์โยธิน

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์

.....ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายงานบัณฑิตศึกษา
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ฉลิท บัญเรือรอด)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์हरรรษา ศิวรักษ์)

.....กรรมการ
(ช่วยศาสตราจารย์ชลลดา พงศ์พัฒน์โยธิน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ฉวีวรรณ กุหาภินันท์)

.....กรรมการและเลขานุการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนิตย์ เย็นสพาย)

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากอาจารย์ที่ปรึกษา วิทยานิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์हरमा ศิวรักษ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลลดา พงศ์พัฒนโยธิน ที่ได้ให้คำแนะนำ และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์แก่ผู้วิจัย ตลอดจนตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ทำให้งานวิจัยชิ้นนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ฉวีวรรณ อุหาภินันท์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุนิตย์ เข็นสบาย กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์จุมพจน์ วนิชกุล ดร.สุภารัตน์ ชาญเลขา ดร.ทวิช บุญธิรัมย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สราวุธ เศรษฐขจร ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา จารุพันธุ์เศรษฐ์ และอาจารย์ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ ผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำและข้อเสนอแนะในการสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ อาจารย์จันทนา รังรักษ์ และบุคคลซึ่งอยู่เบื้องหลังที่สนับสนุน ให้การทำวิทยานิพนธ์ครั้งนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และขอระลึกถึงรองศาสตราจารย์ ดร. นันทา วิชาญศักดิ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำตลอดมา

อภิัญญา สงเคราะห์สุข

อภิญา สงเคราะห์สุข. (2549). รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ.
วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา. คณะกรรมการควบคุม : รองศาสตราจารย์हरรรษา ศิวรักษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ชลลดา พงศ์พัฒนาโยธิน

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความคิดเห็นทั่วไปที่มีต่อลักษณะของข้อมูลท้องถิ่น
2) ศึกษารูปแบบและเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ 3) ตรวจสอบความ
เหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากผู้บริหารและ
ผู้ใช้เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ จำนวน 60 คน เครื่องมือที่
ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และเปรียบเทียบความแตกต่างโดยใช้ค่าสถิติ (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. ลักษณะของข้อมูลท้องถิ่นโดยรวมเป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น องค์ความรู้ของชาวบ้าน
ที่สั่งสมกันมาตั้งแต่อดีตและพัฒนาสืบทอดจนถึงปัจจุบันที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตและผู้คน
ในท้องถิ่น

2. ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
โดยรวม และด้านสถานที่สำคัญ ด้านบุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน ด้านวิถีชีวิต ด้านภูมิปัญญา
ด้านของดีท้องถิ่น ด้านเอกสารสำคัญ ด้านธรรมชาติวิทยา ด้านข้อมูลจังหวัด ด้านฐานข้อมูล และ
ด้านเว็บไซต์แนะนำควรมีในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏในระดับมากและมากที่สุด
แต่มีปรากฏจริงในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏในระดับปานกลางและระดับมาก
เท่านั้น เมื่อนำความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ พบว่าทุกรายการควรมี
ในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

3. ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
โดยรวม และด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และด้านระบบการสื่อสาร ควรมีในเว็บไซต์
ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏในระดับมาก แต่มีปรากฏจริงในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น
มหาวิทยาลัยราชภัฏในระดับมากเช่นเดียวกัน เมื่อนำความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่
ปรากฏมาเปรียบเทียบ พบว่าทุกรายการควรมีในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ
มากกว่าระดับที่ปรากฏ

4. รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏในด้านเนื้อหาที่พึงประสงค์
ได้แก่ ด้านสถานที่สำคัญ ประกอบด้วย โบราณสถาน โบราณวัตถุ วัด แหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลการ

ท่องเที่ยว แผนที่ท่องเที่ยว ปฏิทินท่องเที่ยว ด้านบุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน ประกอบด้วย ผู้บริหารจังหวัดในอดีต,ปัจจุบัน บุคคลสำคัญในด้านต่างๆ ของท้องถิ่น ผู้ว่าราชการจังหวัด ด้านวิถีชีวิต ประกอบด้วย วิถีชาวบ้าน การละเล่นพื้นบ้าน ประเพณีและวัฒนธรรม ประเพณีพื้นบ้าน เอกลักษณ์ ทางวัฒนธรรม ด้านภูมิปัญญา ประกอบด้วย เกษตรกรรม พืช สมุนไพรบำบัด สมุนไพรกับสุขภาพ ประเพณี ด้านของดีท้องถิ่น ประกอบด้วย อาหารพื้นบ้าน อาหารและของฝาก หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ของไทย หัตถกรรมพื้นบ้าน โภชนาการ ด้านข้อมูลจังหวัด ประกอบด้วย ประวัติสภาพโดยทั่วไปของจังหวัด ต้นไม้ประจำจังหวัด เพลงประจำจังหวัด ตราและคำขวัญประจำจังหวัด แผนที่ ที่ตั้ง และขนาดจังหวัด สำนักงานและหน่วยงานในจังหวัด ข้อมูลจำนวนประชากร ข้อมูลอำเภอ - ตำบล ด้านฐานข้อมูล ประกอบด้วย ฐานข้อมูลจังหวัด ฐานข้อมูลในประเทศไทย ฐานข้อมูลหนังสือ ด้านเว็บไซต์แนะนำ ประกอบด้วย เว็บไซต์หน่วยงานต่างๆ อีเมลหน่วยงานต่างๆ แนะนำ อินเทอร์เน็ตตำบล Web Link กระทรวงต่างๆ

5. รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏในด้านรูปแบบที่พึงประสงค์ ได้แก่ ด้านเนื้อหา ประกอบด้วย เนื้อหาที่มีความชัดเจน เนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ เนื้อหาเข้าใจง่าย เนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ เนื้อหาเหมาะสมกับเว็บเพจในแต่ละหน้า เนื้อหา มีการจัดหมวดหมู่ความรู้ ด้านรูปแบบการนำเสนอ ประกอบด้วย รูปแบบของเครื่องมือช่วยค้น ความเหมาะสมของฉากหลัง และภาพประกอบของ Homepage ความเหมาะสมของสีของ Homepage ความเหมาะสมของตัวอักษรของ Homepage ความเหมาะสมของรายการเมนูในการแสดงข้อมูลท้องถิ่น รูปแบบโดยรวมของ Homepage ความเหมาะสมของรายการเมนูใน Homepage ความสะดวก และง่ายต่อการใช้งาน Homepage รูปแบบโดยรวมของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ความเหมาะสมของสี ของการ แสดงข้อมูลท้องถิ่น ความเหมาะสมของตัวอักษรของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ความสะดวกในการ เจาะค้นข้อมูลท้องถิ่น ความสะดวกในการเชื่อมโยงข้อมูลท้องถิ่น ด้านระบบการสื่อสาร ประกอบด้วย ความรวดเร็วในการเข้าถึงเว็บไซต์ ความต่อเนื่องและชัดเจน การเชื่อมโยงข้อมูลไป page อื่นใน Web site เดียวกัน การเชื่อมโยงไปเว็บไซต์อื่นในระบบ

APINYA SONGKRORSOOK (2549). A MODEL OF R LOCAL DATABASE ON WEBSITE OF RAJABHAT UNIVERSITY. GRADUATE SCHOOL, BANSOMDEJCHAOPRAYA RAJABHAT UNIVERSITY. ADVISOR : ASSOCIATE PROFESSOR HANSA SIVARAKS, ASSISTANT PROFESSOR CHOLLADA PONGPATTANAYOTHIN

The purposes of this research are 1) to study general view towards characteristics of local data 2) to study pattern and content of local database website of Rajabhat University and 3) to monitor appropriation and feasibility of local database website of Rajabhat University. The data are collected from 60 users and executives' local database website pattern of Rattanakosin Rajabhat University Group. Questionnaire is used as research instrument. Data is analyzed in percentage, mean, standard deviation, and t-test.

The results reveal as follows;

1. In general, the characteristic of local data is in form of local wisdom; body of local knowledge that has continuously been accumulated, inherited until the present time, has influenced local people's life.

2. The survey shows that fundamental content in database website of Rajabhat University; such as, site, Import figures and philosophers, way of life, wisdom, local product, manuscripts, natural history, province information, database and recommended websites should be obtained through the local database website of the Rajabhat University at high and the highest necessary level. However, it merely either meets the average or high level. comparing to the authentic account, it is suggested that all contents referred above appear much more in the website.

3 The appropriation of local database website pattern of Rajabhat University in overview, namely content, presentation, and communication system may be available in the website at the high necessary level which is nearly identical to the existential condition. Nevertheless, Comparing the authentic account, it is suggested that all contents referred above appear much more in the website.

4 The local database website of Rajabhat University of the populations in terms of favourable content is what to present the following details; site composed of historical monuments, artifacts, monastery, tourist attractions, tourism information, tourism map, tourism schedule **Import figures and philosophers** composed of former and current provincial governors,

including other local figures in various aspects; **way of life** composed of folkways, folk amusements, traditions and cultures and cultural uniqueness **wisdom** composed of agriculture, plant or herbal therapy; **local product** composed of folk dishes, OTOP souvenirs and specialties, **handicrafts province information** composed of local background, the overview of the province, symbolic tree and song of the province, province slogan, location, size and map site, provincial offices and agencies, demographic trends, data of districts and sub-districts; **database** composed of provincial or domestic database, book database; recommended **websites** composed of necessary websites and e-mails of various agencies, recommendation of local internet, web link of Ministries.

5. The local database website of Rajabhat University of the populations in terms of favourable pattern is what to possess the following qualifications; **content characterized** by its clarity, completion, accessible and interesting data, objective correspondence, webpage matching, categorization of content **presentation style characterized** by its search tool, design of webpage background, homepage illustrations, colours, font use, menu of local data, convenience and ease of homepage operation, search for local data, and data transfers **communication system characterized** by its rapid accessibility of website, succession and clarity, webpage and website interlink

สารบัญ

หน้า

ประกาศคุณูปการ	ค
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
สารบัญ	ช
สารบัญตาราง	ฅ
สารบัญแผนภาพ	ฉ

บทที่ 1 บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	2
นิยามศัพท์เฉพาะ	3
ขอบเขตการวิจัย	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย.....	6
กรอบแนวคิดในการวิจัย	7

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภูมิปัญญาท้องถิ่น.....	9
ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่น.....	9
ความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น.....	10
ประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่น.....	13
ลักษณะสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น.....	18
แนวคิดเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น.....	19
หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น.....	20
สภาพทั่วไปของภูมิปัญญาท้องถิ่นในปัจจุบัน.....	21

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ทฤษฎีสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ.....	23
ฐานข้อมูลท้องถิ่น.....	25
เว็บไซต์ เว็บเพจ และ โฮมเพจ.....	25
แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาเว็บไซต์.....	31
แนวคิดทฤษฎีของการออกแบบเว็บเพจ.....	46
รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	53
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	55
งานวิจัยในประเทศ.....	55
งานวิจัยต่างประเทศ.....	58

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร.....	60
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล	62
การวิเคราะห์ข้อมูล	62

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	65
ตอนที่ 2 ความคิดเห็นทั่วไปที่มีต่อลักษณะของข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น.....	67
ตอนที่ 3 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากผู้ตอบแบบสอบถาม.....	69

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ตอนที่ 4 ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากผู้ตอบแบบสอบถาม.....	80
ตอนที่ 5 แนวทางปรับปรุงเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นตามความคิดเห็นของผู้ตอบ แบบสอบถาม.....	85
ตอนที่ 6 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากผู้ทรงคุณวุฒิ.....	86
ตอนที่ 7 ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากผู้ทรงคุณวุฒิ.....	94
ตอนที่ 8 สรุปรูปแบบที่เหมาะสมและเป็นไปได้ของเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	100
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	103
อภิปรายผลการวิจัย	105
ข้อเสนอแนะจากการวิจัย	107
บรรณานุกรม	109
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	115
ภาคผนวก ข แบบสอบถาม.....	117
ภาคผนวก ค รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	126
ภาคผนวก ง แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ.....	128
ภาคผนวก จ ประวัติผู้วิจัย.....	133

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 สถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม.....	66
ตารางที่ 2 ความคิดเห็นทั่วไปที่มีต่อลักษณะของข้อมูลท้องถิ่น.....	67
ตารางที่ 3 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โคราชรวม.....	69
ตารางที่ 4 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านสถานที่สำคัญ.....	71
ตารางที่ 5 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านบุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน.....	72
ตารางที่ 6 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านวิถีชีวิต.....	73
ตารางที่ 7 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านภูมิปัญญา.....	74
ตารางที่ 8 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านของดีท้องถิ่น.....	75
ตารางที่ 9 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านเอกสารสำคัญ.....	76
ตารางที่ 10 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านธรรมชาติวิทยา.....	76
ตารางที่ 11 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านข้อมูลจังหวัด.....	77
ตารางที่ 12 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านฐานข้อมูล.....	78
ตารางที่ 13 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านเว็บไซต์แนะนำ.....	79
ตารางที่ 14 ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยรวม.....	81
ตารางที่ 15 ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านเนื้อหา.....	82

ตารางที่ 16 ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านรูปแบบการนำเสนอ.....	83
ตารางที่ 17 ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านระบบการสื่อสาร.....	84
ตารางที่ 18 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยรวมในรูปแบบที่สร้าง.....	87
ตารางที่ 19 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏด้านสถานที่สำคัญในรูปแบบที่สร้าง.....	88
ตารางที่ 20 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏด้านบุคคลสำคัญและประชาชนชาวบ้านในรูปแบบที่สร้าง.....	88
ตารางที่ 21 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏด้านวิถีชีวิตในรูปแบบที่สร้าง.....	89
ตารางที่ 22 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านภูมิปัญญาในรูปแบบที่สร้าง.....	90
ตารางที่ 23 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏด้านของดีท้องถิ่นในรูปแบบที่สร้าง.....	91
ตารางที่ 24 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏด้านข้อมูลจังหวัดในรูปแบบที่สร้าง.....	92
ตารางที่ 25 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏด้านฐานข้อมูลในรูปแบบที่สร้าง.....	93
ตารางที่ 26 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏด้านเว็บไซต์แนะนำในรูปแบบที่สร้าง.....	93
ตารางที่ 27 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยรวมในรูปแบบที่สร้าง.....	95
ตารางที่ 28 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏด้านเนื้อหาในรูปแบบที่สร้าง.....	95
ตารางที่ 29 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏด้านรูปแบบการนำเสนอในรูปแบบที่สร้าง.....	97
ตารางที่ 30 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏด้านระบบการสื่อสาร ในรูปแบบที่สร้าง.....	99

สารบัญแผนภูมิ

หน้า

แผนภาพที่ 1	กรอบแนวคิดในการวิจัย	7
แผนภาพที่ 2	กระบวนการ 13 ขั้นตอนในการพัฒนาเว็บไซต์.....	35
แผนภาพที่ 3	การออกแบบ และพัฒนาเว็บไซต์ แบบลำดับขั้น.....	43
แผนภาพที่ 4	การออกแบบ และพัฒนาเว็บไซต์ แบบเชิงเส้น.....	43
แผนภาพที่ 5	การออกแบบ และพัฒนาเว็บไซต์ แบบผสม.....	44
แผนภาพที่ 6	กระบวนการออกแบบเว็บเพจ.....	47
แผนภาพที่ 6	รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา...	53
แผนภาพที่ 7	รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.....	54

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local wisdom) คือ ความรู้ ความสามารถของชุมชนและแหล่งทรัพยากร ในท้องถิ่นที่สืบทอดต่อกันมาเป็นมรดกของชาติ สืบทอดกันต่อมาเพื่อพัฒนาการดำเนินชีวิตในสังคม ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น ปัญหาวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองที่เกิดขึ้นในประเทศไทยอย่างต่อเนื่องจนถึงปัจจุบันมิได้เป็นเพียงปัญหาเฉพาะด้านเท่านั้น แต่สะท้อนให้เห็นถึงความอ่อนแอและขาดความเป็นตัวของตัวเองของสังคมไทย อันเป็นผลมาจากการขาดความสมดุลแห่งการเรียนรู้ ภูมิปัญญาไทยและภูมิปัญญาสากล เพราะการครอบงำของภูมิปัญญาสากลได้มีผลซึ่งนำความคิดในการ พัฒนาประเทศมาเป็นเวลาชยาวนานเกือบครึ่งศตวรรษ(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2541 : ฉ) จากการศึกษาพบว่า ปัญหาด้านภูมิปัญญาไทยที่สำคัญที่สุด คือภูมิปัญญาไทยได้สูญหายไป จากสังคมไทยเป็นอันมากเกือบจะหมดสิ้น โดยมีภูมิปัญญาสากลที่ไม่เหมาะสมกับสังคมไทยเข้ามา แทนที่ภูมิปัญญาไทย จะเห็นได้อย่างชัดเจนจากเนื้อหาการจัดการศึกษาในปัจจุบัน โดยเฉพาะการจัดการ ศึกษาในระบบมีเนื้อหาด้านภูมิปัญญาสากลมากกว่าภูมิปัญญาไทย จึงทำให้ภูมิปัญญาไทยไม่ได้รับ การฟื้นฟูและนำคุณค่ามาปรับใช้ในการจัดการศึกษาและวิถีชีวิตไทยในปัจจุบัน ทำให้การถ่ายทอด ภูมิปัญญาไทยลดน้อยลง (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2541 : ฉ)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 (2547 : 33-34) มาตรา 57 บัญญัติว่าให้หน่วยงานทางการ ศึกษาาระคมทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา โดยนำประสบการณ์ ความ รอบรู้ ความชำนาญ และภูมิปัญญาท้องถิ่นของบุคคลดังกล่าวมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการศึกษา และยกย่องเชิดชูผู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา “ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย คือ รากฐานของชีวิตความเป็นอยู่ของประเทศไทยของคนไทยเป็นแกนหลักในการพัฒนาอย่างยั่งยืน สถาบันอุดมศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันราชภัฏซึ่งมีภารกิจด้านการพัฒนาท้องถิ่น จึงควรอย่างยิ่ง ที่จะต้องรวบรวมภูมิปัญญาชาวบ้านซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นภูมิปัญญาที่อยู่ในตัวคนที่จะสูญหายไป พร้อมๆ กับการจากไปของบุคคลที่เป็นเจ้าของหรือผู้สืบทอดภูมิปัญญา” ภูมิปัญญาชาวบ้านที่อยู่ใน ตัวคนมีอยู่มากมาย มากกว่าภูมิปัญญาที่เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ จึงควรตระหนักในการกิจรวบรวม จัดเก็บ อนุรักษ์ให้คงไว้ซึ่งภูมิปัญญาให้เป็นฐานและบูรณาการกับภูมิปัญญาที่ดั้งเดิมของตะวันตก เพื่อให้เหมาะสมกับยุคสมัยอย่างมีคุณค่ายิ่ง สอดคล้องกับกระแสการปฏิรูปการอุดมศึกษาโลกที่เน้น

ให้มีการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือที่เรียกว่า “กระแสท้องถิ่นอภิวัดน์” (นันทา วิทวุฒิศักดิ์, 2546 : 105)

อินเทอร์เน็ตเป็นทางเลือกใหม่ทางการศึกษาในทุกระดับชั้น สถาบันการศึกษาต่างๆ พยายามที่จะนำเอาความสามารถของอินเทอร์เน็ตมาประยุกต์ใช้ในหลักสูตร การนำอินเทอร์เน็ตมาใช้ในการเรียนการสอนมีมากมายหลายรูปแบบ เวิลด์ไวด์เว็บเป็นรูปแบบหนึ่งที่นิยมใช้กันมากในอินเทอร์เน็ตขณะนี้ เนื่องจากอินเทอร์เน็ตสามารถให้ข้อมูลสารสนเทศในลักษณะสื่อหลายมิติที่มีประสิทธิภาพมาก ผู้ใช้สามารถมีการโต้ตอบกับสื่อได้ทันที และรับข้อมูลได้ทั้งตัวอักษร ภาพกราฟิก ภาพเคลื่อนไหว และเสียง จึงเหมาะที่จะนำมาใช้ในวงการศึกษทั้งในวงกว้าง และในด้านการเรียนการสอน โดยอาจเป็นลักษณะของการศึกษาทางไกลเต็มรูปแบบหรือจะใช้เสริมในชั้นเรียนปกติก็ได้เช่นกัน (กิดานันท์ มลิทอง, 2543)

มหาวิทยาลัยราชภัฏตระหนักถึงความสำคัญของข้อมูลท้องถิ่น ดังนั้นสำนักวิทยบริการอันเป็นแหล่งเรียนรู้ที่สำคัญที่สุด จึงเห็นความจำเป็นในการสร้างฐานข้อมูลท้องถิ่น และส่งเสริมการเรียนรู้ เพื่อให้สำนักวิทยบริการเป็นแหล่งข้อมูลข่าวสาร ขจัดอุปสรรคที่ขวางกั้นความสามารถที่จะติดต่อสื่อสารและศึกษาด้วยตนเอง ก่อให้เกิดความเสมอภาคในการรับบริการ เปิดรับความคิดเห็นโดยปราศจากอคติ เป็นแหล่งหล่อเลี้ยงสร้างสรรค์ชุมชน สร้างความใกล้ชิดสนิทสนมกันของครอบครัว เป็นตัวแทนแห่งความสุข อนุรักษ์อดีต อีกทั้งยังก่อให้เกิดความร่วมมือกันทำงานของสำนักวิทยบริการกับสถาบันอื่นๆ ในท้องถิ่น และเพื่อขยายงานบริการฐานข้อมูลท้องถิ่นของสำนักวิทยบริการ ให้เป็นสำนักวิทยบริการที่เป็นศูนย์กลางของสังคมการเรียนรู้ ประกอบกับโปรแกรมฐานข้อมูลท้องถิ่นสามารถใช้ได้กับทุกๆ มหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อวางรากฐานงานเครือข่ายสารสนเทศท้องถิ่นร่วมกัน สำนักวิทยบริการทุกแห่งที่ร่วม โครงการสามารถให้บริการแก่บุคลากรของสถาบัน และท้องถิ่นได้อย่างกว้างขวาง จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องยังไม่มีการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาถึงเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ทั้งนี้ผลการวิจัยที่ได้รับจะเป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดทำเว็บไซต์ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาความคิดเห็นทั่วไปที่มีต่อลักษณะของข้อมูลท้องถิ่น
2. ศึกษารูปแบบและเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
3. ตรวจสอบความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นของ

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

นิยามศัพท์เฉพาะ

รูปแบบ

หมายถึง ตัวแทนของจริงหรือตัวแทนของ โสมเพงที่ สามารถอธิบายลักษณะสำคัญเฉพาะและครอบคลุมเรื่องข้อมูลท้องถิ่น จนทำให้มองเห็นสถานการณ์ต่างๆ ในปัจจุบัน ได้ชัดเจนและคาดการณ์ผลที่จะเกิดขึ้น ได้อย่างถูกต้อง

เว็บไซต์

หมายถึง ที่ตั้งหรือที่อยู่ในระบบ World Wide Web ประกอบด้วย โสมเพงและเว็บเพจที่แสดงรายละเอียดข้อมูลข่าวสารต่างๆ ของเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

เนื้อหาของเว็บไซต์

หมายถึง การนำเสนอเนื้อหาของภูมิปัญญาไทย จำแนกเป็น 7 ด้าน คือ สถานที่สำคัญ บุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน วิถีชีวิต ภูมิปัญญา ของดีของท้องถิ่น เอกสารสำคัญธรรมชาติวิทยา ตามแนวคิดของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เว็บไซต์ที่พึงประสงค์

หมายถึง เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นที่สามารถเข้าสู่โสมเพงของเว็บไซต์ได้ทันที สามารถค้นหาข้อมูลได้ในระยะเวลาอันรวดเร็ว และเชื่อมโยงไปสู่เว็บไซต์อื่นๆ ได้ ข้อมูลต่างๆ บนเว็บไซต์ทันสมัย น่าเชื่อถือ มีประโยชน์สามารถใช้อ้างอิงได้ มีจุดดึงดูดความสนใจและชวนติดตาม

โสมเพง

หมายถึง หน้าจอหน้าแรกของเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

รูปแบบของโสมเพง

หมายถึง รูปแบบของการออกแบบเว็บเพจที่ปรากฏให้เห็นทางหน้าจอตั้งแต่การใช้ภาพกราฟิก ส่วนประกอบนำทางเสียง ภาพเคลื่อนไหว และการสร้างการปฏิสัมพันธ์ เป็นต้น

เว็บเพจ

หมายถึง หน้าจอที่แสดงรายละเอียดต่างๆ ของเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

ยูอาร์แอล (URL)

หมายถึง ตำแหน่งของเครื่องคอมพิวเตอร์แต่ละตัวที่ทำการเชื่อมต่อกับเว็บ ซึ่งจะอนุญาตให้โปรแกรมเว็บเบราว์เซอร์เข้าถึงไฟล์บนเว็บเซิร์ฟเวอร์แต่ละตัว

โปรแกรมระบบฐานข้อมูลท้องถิ่น

หมายถึง โปรแกรมที่สร้างขึ้นมาเพื่อวัตถุประสงค์สำหรับจัดเก็บรวบรวมข้อมูลบริบทชุมชน พัฒนาขึ้นโดยใช้โปรแกรมภาษา PHP และใช้ MySQL เป็น Database ในการจัดการข้อมูล โดยที่ทั้งสองโปรแกรมที่ใช้ในการพัฒนาเป็นโปรแกรมประเภทฟรีแวร์สามารถ Download ได้จาก Homepage ของผู้สร้าง

ข้อมูลท้องถิ่น

หมายถึง ข้อมูลทางด้านภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้านในแต่ละท้องถิ่น ซึ่งประกอบไปด้วย ภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น ที่อยู่ภายในพื้นที่ของมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือภูมิปัญญาชาวบ้าน

หมายถึง องค์ความรู้ความสามารถของชาวบ้านที่สั่งสมสืบทอดกันมา อันเป็นศักยภาพหรือความสามารถที่จะใช้แก้ปัญหา ปรับตัว เรียนรู้ และมีการสืบทอดไปสู่คนรุ่นใหม่หรือคือแก่นของชุมชนที่จรรโลงชุมชนให้อยู่รอดจนถึงปัจจุบัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

หมายถึงสถาบันอุดมศึกษา สังกัดกระทรวงศึกษาธิการในกลุ่มรัตนโกสินทร์ ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยราชภัฏต่างๆ 6 แห่ง ได้แก่ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม และมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ทฤษฎีสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

หมายถึง หลักฐาน หรือสาระต่างๆ ที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือที่มนุษย์สร้างขึ้นอย่างคิงามและมีคุณค่าเป็นที่ยอมรับของสังคม และมีการสืบทอดโดยการปฏิบัติหรือแสดงออกมาช้านาน หลักฐานหรือสาระเหล่านี้มีการเกี่ยวพันกันอย่างเป็นระบบ และแสดงถึงวัฒนธรรมของชาติ สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติตามแนวพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ได้เน้นการทำงานบำรุงรักษาด้วยการรวบรวมเผยแพร่ และพัฒนา หลักฐานหรือสาระทั้ง 7 ประเภท

1. สถานที่สำคัญ ประกอบด้วย แหล่งโบราณคดี สถานที่สำคัญทางศาสนา สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยว แหล่งที่มาแห่งการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม และแหล่งธรรมชาติ

2. บุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน ประกอบด้วย พระมหากษัตริย์ เจ้าผู้ครองนคร วีรบุรุษ บุคคลสำคัญด้านวัฒนธรรม ผู้นำทางศาสนา ผู้นำท้องถิ่น และปราชญ์ชาวบ้าน

3. วิถีชีวิต ประกอบด้วย ประเพณีท้องถิ่น พิธีกรรม ความเชื่อ การละเล่น
พื้นบ้าน ค่านิยมและนิทาน และกลุ่มชาติพันธุ์

4. ภูมิปัญญา ประกอบด้วย ภูมิปัญญาด้านการเกษตร ด้านสุขภาพอนามัย และ
ด้านเทคโนโลยีพื้นบ้าน

5. ของดีของท้องถิ่น ประกอบด้วย อาหาร (อาหารคาว อาหารหวาน ผัก ผลไม้
การถนอมอาหาร) เครื่องนุ่งห่ม เครื่องประดับ และหัตถกรรม

6. เอกสารสำคัญ ประกอบด้วย เอกสารสำคัญ สมุดไทย สมุดข่อย หนังสือบอก
พับสา จารึกใบลาน และภาพเขียนสี

7. ธรรมชาติวิทยา ประกอบด้วย ซากใบไม้และพืชที่ทับถมกัน สัตว์เลี้ยงลูกด้วย
นม นก แมลง สัตว์ครึ่งบก ครึ่งน้ำ สัตว์เลื้อยคลาน ปลา สัตว์ทะเล แร่ธาตุ หิน ป่าไม้ น้ำมันและก๊าซ
ธรรมชาติ สมุนไพรพื้นบ้านและพืชเศรษฐกิจ

ระดับที่ปรากฏ

หมายถึง ระดับที่มีรูปแบบและเนื้อหาของข้อมูลท้องถิ่นปรากฏอยู่จริงในเว็บไซต์ฐานข้อมูล
ท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ระดับที่ควรมี

หมายถึง ระดับที่ควรมีรูปแบบและเนื้อหาของข้อมูลท้องถิ่นปรากฏอยู่ในเว็บไซต์ฐานข้อมูล
ท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ระดับความเหมาะสม

หมายถึง ระดับที่รูปแบบและเนื้อหาของข้อมูลท้องถิ่นมีความเหมาะสมที่จะปรากฏในเว็บไซต์
ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ระดับความเป็นไปได้

หมายถึง ระดับที่รูปแบบและเนื้อหาของข้อมูลท้องถิ่นมีความเป็นไปได้ที่จะปรากฏในเว็บไซต์
ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏจริง

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ แบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ได้แก่

1.1 ผู้อำนวยการสำนักศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

1.2 ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่ม
รัตนโกสินทร์

1.3 ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

1.4 อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

1.5 ผู้จัดทำเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีการจัดทำเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น

1.6 นักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาและสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์

2. การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษารูปแบบและเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามแนวพระราชดำริสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จำแนกเป็น 7 ด้าน คือ

2.1 สถานที่สำคัญ

2.2 บุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน

2.3 วิถีชีวิต

2.4 ภูมิปัญญา

2.5 ของดีของท้องถิ่น

2.6 เอกสารสำคัญ

2.7 ธรรมชาติวิทยา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

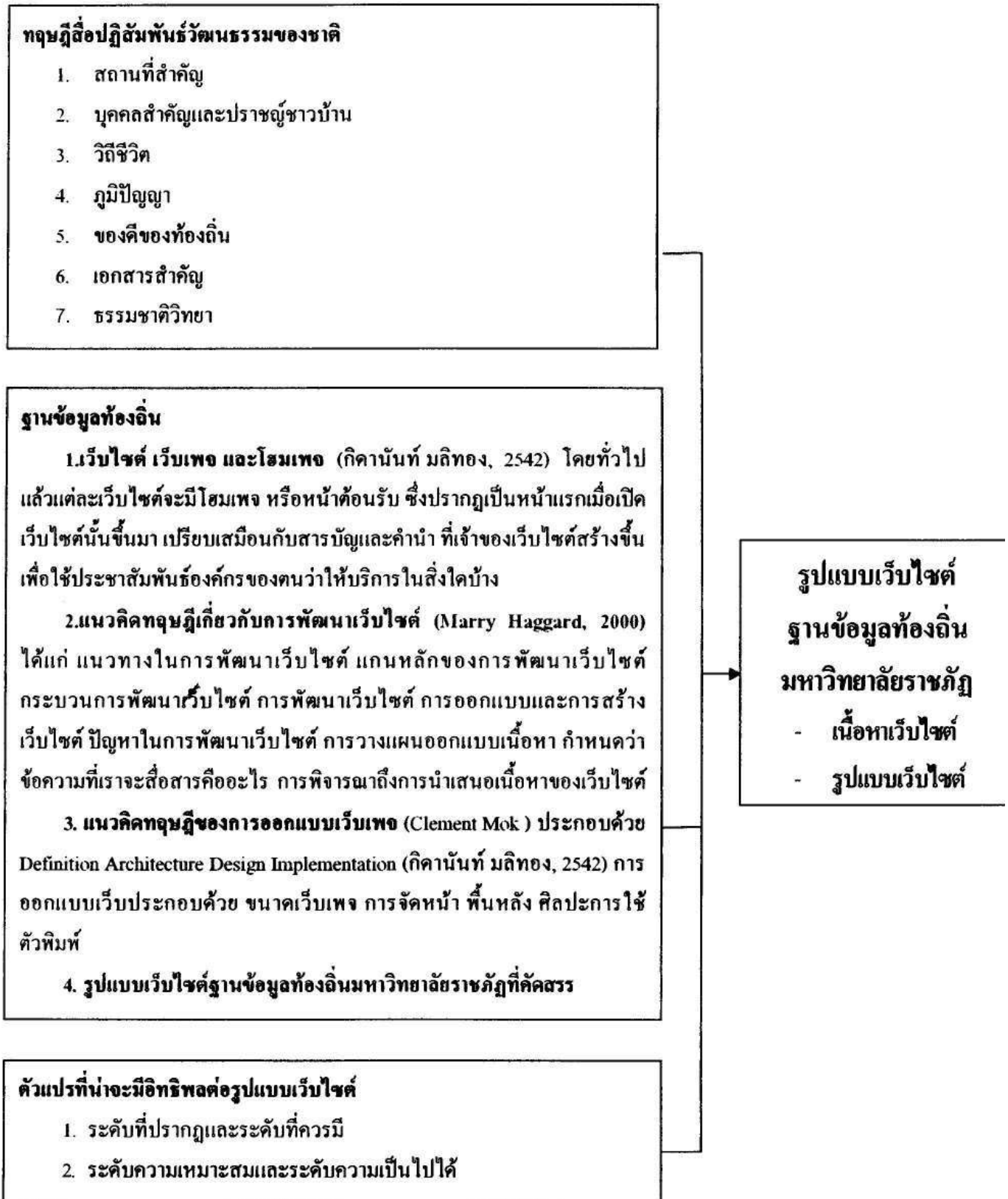
1. ทราบถึงความต้องการรูปแบบและเนื้อหาของเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2. ได้แนวทางในการปรับปรุงและพัฒนา รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่พึงประสงค์

3. ผลการวิจัยสามารถใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับผู้จัดทำเว็บไซต์ เพื่อเป็นแนวทางที่จะนำไปใช้ในการพัฒนารูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้บริการ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยมีกรอบแนวคิดในการทำการวิจัย ดังนี้

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูล
ท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยนำเสนอผลของการศึกษาไว้ 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลท้องถิ่น

1. ภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 1.1 ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 1.2 ความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 1.3 ประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 1.4 ลักษณะสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 1.5 แนวคิดเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 1.6 หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 1.7 สภาพทั่วไปของภูมิปัญญาท้องถิ่นในปัจจุบัน
2. ทฤษฎีสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ

ตอนที่ 2 ฐานข้อมูลท้องถิ่น

1. เว็บไซต์ เว็บเพจ และ โฮมเพจ
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาเว็บไซต์
3. แนวคิดทฤษฎีของการออกแบบเว็บเพจ
4. รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ
2. งานวิจัยต่างประเทศ

ตอนที่ 1 ข้อมูลท้องถิ่น

1. ภูมิปัญญาท้องถิ่น

1.1 ความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่น

คำว่า ภูมิปัญญา ตรงกับคำศัพท์ภาษาอังกฤษว่า wisdom ซึ่งมีความหมายว่า ความรู้ ความสามารถ ความเชื่อ ความสามารถทางพฤติกรรม และความสามารถในการแก้ไขปัญหาของมนุษย์ ส่วนคำว่า ท้องถิ่น (Local) หมายถึง ท้องถิ่นใดท้องถิ่นหนึ่งโดยเฉพาะ ไม่สามารถกำหนดได้ว่ามีขนาดของพื้นที่หรือจำนวนประชากรหรือสิ่งต่างๆ ได้ว่าเป็นเท่าใด ดังนั้น ภูมิปัญญาท้องถิ่น (Local wisdom) หรือภูมิปัญญาชาวบ้าน (Folk wisdom) หรือ ภูมิปัญญาไทย (Thai wisdom) มีนักวิชาการได้ให้ความหมายไว้แตกต่างกันดังนี้

สุภารัตน์ ชาญเลขา (2545 : 72) กล่าวว่าสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีแนวคิดในการรวบรวม พัฒนา และเผยแพร่ โดยเน้นการทำนุบำรุงรักษาด้วยการรวบรวมเผยแพร่ และพัฒนา หลักฐานหรือเอกสารทั้ง 7 ประเภท คือ สถานที่สำคัญ บุคคลสำคัญ และปราชญ์ชาวบ้าน วิถีชีวิต ภูมิปัญญา ของดีของท้องถิ่น เอกสารสำคัญ ธรรมชาติวิทยา

เสรี พงศ์พิศ (2529 : 145) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน คือ ทุกสิ่งทุกอย่างที่ชาวบ้านคิดได้เอง ที่นำมาใช้ในการแก้ปัญหาเป็นสติปัญญาหรือองค์ความรู้ทั้งหมดของชาวบ้านทั้งกว้าง ทั้งลึก ที่ชาวบ้านสามารถคิดเอง ทำเอง โดยอาศัยศักยภาพที่มีอยู่แก้ปัญหาการดำเนินชีวิตในท้องถิ่นได้อย่างสมสมัย

รัตนะ บัวสนธิ์ (2535 : 9) ให้ทัศนะว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นหรือภูมิปัญญาชาวบ้าน คือ กระบวนการที่บุคคลที่มีต่อตนเอง ต่อโลก และสิ่งแวดล้อมที่ได้รับการถ่ายทอดสั่งสมสืบเนื่องกันมา ปรับปนเข้ากับบริบททางสังคมที่เปลี่ยนแปลงแต่ละสมัย โดยสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างสงบสุข

เสนห์ จามริก (2539 : 6-7) ได้ให้ความเห็นไว้ว่าภูมิปัญญาชาวบ้าน ภูมิปัญญาไทยไม่ใช่เรื่องชาตินิยม ไม่ใช่กลับไปหาอดีต แต่หมายถึงการแสวงหามิติที่กว้างขวางโดยศึกษาประสบการณ์จากประวัติศาสตร์ด้วยกันว่า “ภูมิปัญญาไทย” นั้น ด้านหนึ่งนอกจากจะเป็นเรื่องพื้นภูมิธรรมคาแล้วยังหมายถึงศักยภาพในการประสานความรู้ใหม่ๆ มาใช้ประโยชน์ด้วย ซึ่งเอื้ออำนวยให้เกิดทางเลือกใหม่ที่มีลักษณะสากลและมีลักษณะเฉพาะของเราเอง

กองวิจัยทางการศึกษา (2540 ก. : 3) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายของชาวบ้านในท้องถิ่นที่ใช้แก้ปัญหา หรือดำเนินชีวิต โดยได้รับการถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่นมาช้านาน

กองวิจัยทางการศึกษา (2540 ข. : 4) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ความรู้และประสบการณ์ทั้งหลายของชาวบ้านที่ใช้แก้ปัญหา หรือดำเนินชีวิต โดยได้รับการถ่ายทอดส่งต่อกันมาผ่านกระบวนการพัฒนาให้เหมาะสมกับกาลสมัย

ธวัช ปุณโณชก (2531 : 40) กล่าวว่า ภูมิปัญญาชาวบ้าน หมายถึง ความรอบรู้ ของชาวบ้านที่เรียนรู้จากประสบการณ์ที่สืบทอดกันมาทั้งทางตรงและทางอ้อม คือ ประสบด้วยตนเอง หรือเรียนรู้จากผู้ใหญ่ หรือความรู้ที่สะสมต่อกันมา ภูมิปัญญาไม่ได้หมายถึงแค่นอกคืด แต่หมายถึง ศักยภาพในการสานความรู้ใหม่ๆ นั่นคือ ภูมิปัญญาชุดหนึ่งสมัยหนึ่งย่อมมีการเปลี่ยนแปลงไปตาม การพัฒนาความรู้ของสังคม

ประเวศ วะสี (2534 : 82) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ความรู้ ความคิด ความเชื่อ ความสัมพันธ์ที่ท้องถิ่นได้สะสม ถ่ายทอด ปรับปรุงสืบทอดกันมา ปราบฏเป็นความสามารถ วิธีการ เครื่องมือ สามารถใช้ควบคุมสังคม แก้ปัญหาหรืออำนวยความสะดวกแก่บุคคลและท้องถิ่น โดย ตลอดมา

เอกวิทย์ ณ ถลาง (2540 : 11) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ความคิด ความเชื่อ ความชัดเจนที่กลุ่มชนได้จากประสบการณ์ที่สั่งสมไว้ใน การปรับตัว และดำรงชีพอยู่ในระบบนิเวศน์ หรือสภาพแวดล้อมทางธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมทางสังคม วัฒนธรรม ที่ได้มีการพัฒนาสืบสานกันมา

จากความหมายของภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่นักวิชาการได้ให้ไว้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่น หมายถึง องค์ความรู้ของชาวบ้านที่สะสมจากประสบการณ์และถ่ายทอด สืบทอดกันมาจนเป็นมรดกของชาติที่นำมาพัฒนาเพื่อใช้ในการแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต

1.2 ความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นเรื่องที่มีความสำคัญต่อชีวิตของชาวบ้านในท้องถิ่น นักวิชาการหลายท่านได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ดังนี้

สำเนียง สร้อยนาคพงษ์ (2535 : 25-26) กล่าวว่า ภูมิปัญญาเป็นเรื่องที่สั่งสมกัน มาแต่อดีตและเป็นเรื่องของการจัดความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติแวดล้อม คนกับ สิ่งเหนือธรรมชาติ โดยผ่านกระบวนการทางจารีตประเพณี วิถีชีวิต การทำมาหากินและพิธีกรรมต่างๆ ทุกอย่าง เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างความสัมพันธ์เหล่านี้ เป้าหมายก็คือเพื่อให้เกิดความสงบสุข ทั้งในส่วนที่เป็นชุมชนหมู่บ้านและในส่วนที่เป็นตัวปัจเจกชนของชาวบ้านเอง การฟื้นฟูศักยภาพของ ชุมชนเพื่อนำไปสู่การพึ่งตนเองของชุมชนนั้นมิได้จำกัดขอบเขตไว้เฉพาะการพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ หากแต่ครอบคลุมถึงมิติแห่งการพึ่งตนเองทางด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสติปัญญาหรือภูมิปัญญา

ของชุมชน การจัดกิจกรรมต้องควบคู่กันไปเพื่อให้มีศูนย์กลาง การเสริมสร้างภูมิปัญญาของชุมชนให้เป็นภูมิด้านทานต่อกระแสแห่งการครอบงำที่เข้ามาทำลายล้างระบบการพึ่งตนเองของชุมชนจากสังคมภายนอก

วิชัย คันศิริ (2536 : 5) กล่าวว่า มนุษย์จัดระบบการเรียนรู้ของสมาชิกในสังคมด้วยสติปัญญาอันล้ำเลิศของมนุษย์ สังคมในยุคต่างๆ ได้สร้างขนบธรรมเนียม ประเพณี แนวประเพณีปฏิบัติ วิถีชีวิต และทักษะของการหาเลี้ยงชีพตลอดจนความเชื่อถือทางศาสนาเพื่อสั่งสอนเยาวชนเพื่อสืบทอดวัฒนธรรมของแต่ละสังคม กระบวนการเรียนรู้ของคนในสังคมสมัยก่อนจึงแทรกซึมอยู่กับวิถีชีวิตประจำวัน และสอดแทรกในพิธีการต่างๆ เช่น พิธีการโกนจุก พิธีการสมรส พิธีการบรรพชา พิธีสงกรานต์ พิธีกรรมทางศาสนาและพิธีงานศพ เป็นแนวประเพณีปฏิบัติที่ผู้ใหญ่อยุ่ใจสั่งสอนผู้น้อยและเป็นพลังจิตที่หลอมรวมผู้คนในสังคมให้อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข

เอนก นาคะบุตร (2536 : 82-83) กล่าวว่า ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการพัฒนาท้องถิ่น ที่อาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นองค์ประกอบมีลักษณะ ดังนี้

1) มีความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เอื้ออำนวยชี้นำ และเป็นทางเลือกที่เหมาะสมต่อสภาวะท้องถิ่นและเงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกที่เข้ามากระทบ

2) ความรู้ ภูมิปัญญา และระบบคุณค่าต่างๆ ได้รับการประยุกต์ และสืบสานอย่างต่อเนื่อง โดยสมาชิกของชุมชน ด้วยกระบวนการเรียนรู้หลายรูปลักษณะ ผ่านประเพณี พิธีกรรม ศวับุคคล และการปฏิบัติซ้ำ มีการเลือกสรรและผสมผสานกับความรู้ที่เข้ามาจากภายนอก

3) ผู้นำ ปัญญาชนชาวบ้าน นักเทคนิคพื้นบ้าน เครือข่ายของกลุ่มบุคคล และองค์กรชุมชนในรูปต่างๆ ซึ่งมีบทบาทในการพัฒนาการพิทักษ์ปกป้องชุมชนและขยายแนวร่วมในการพัฒนาชุมชน

ทัศนีย์ ทองไชย (2542 : 124) ได้กล่าวถึงความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นไว้ ดังนี้

1. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นเรื่องที่สั่งสมกันมาแต่อดีต
2. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นเรื่องของการจัดความสัมพันธ์ระหว่างคนกับคน คนกับธรรมชาติแวดล้อม และคนกับสิ่งเหนือธรรมชาติ

3. ภูมิปัญญาท้องถิ่นจะถ่ายทอดโดยผ่านกระบวนการทางจารีตประเพณี วิถีชีวิตของการทำมาหากินและพิธีกรรมต่างๆ ทำให้เกิดความสมดุลระหว่างความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ

4. ภูมิปัญญาท้องถิ่นทำให้เกิดความสงบสุขทั้งในชุมชน หมู่บ้าน หรือในส่วนตัวของชาวบ้านเอง

5. ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำให้คนในชุมชนพึ่งตนเองได้ ไม่ว่าจะเป็นทางด้าน เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ประเพณี หรือภูมิปัญญาของชุมชน ในการลดการพึ่งพาตนเองจากสังคม ภายนอก

6. ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการชุมชนของคนแล้ว จะทำให้คนในชุมชนนั้นๆ ทราบถึงความต้องการของตนเอง จะเป็นการทำให้บุคคลเหล่านั้นเข้าใจ ตนเองและเป็นการปลูกสำนึกในการรับรู้ในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น

7. นโยบายการศึกษา หลักสูตร ได้เปิดโอกาสให้ท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วม ในการจัดทำหลักสูตรในการพัฒนาหลักสูตร โดยการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาส่งเสริมการเรียน การสอน และพัฒนาเนื้อหาสาระ กระบวนการเรียนรู้ทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีให้ครอบคลุมความรู้ เป็นวิทยาการสมัยใหม่

8. ภูมิปัญญาท้องถิ่นทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนา และนำเทคโนโลยีที่ เหมาะสมมาใช้ ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงการเรียนรู้ระหว่างภาคทฤษฎี ด้วยการนำเอาวัฒนธรรม และ เทคโนโลยีเข้ามาใช้ เป็นการถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นกับความรู้สมัยใหม่

9. ในภาวะปัจจุบันโลกเข้าสู่ยุคเทคโนโลยีแห่งข่าวสาร ผู้มีหน้าที่จัด การศึกษาจะต้องมีความสามารถที่จะกล้าเผชิญกับสิ่งต่างๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับการบริการทาง การศึกษาอย่างสมบูรณ์ สามารถทำงานกับเทคโนโลยีได้บนพื้นฐานของภูมิปัญญาท้องถิ่น เพราะอดีต ที่ผ่านมามุ่งให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจที่เน้นด้านปริมาณของผลผลิตเพียงอย่างเดียว จนลืมไปว่าผู้ที่ อยู่เบื้องหลังแห่งความสำเร็จคือ ภูมิปัญญาของคนในสังคมหรือท้องถิ่นนั่นเอง

ประเทศไทยเป็นประเทศหนึ่งที่มีความเจริญทางด้านสังคม เศรษฐกิจ และ วัฒนธรรมมาเป็นเวลานาน ซึ่งความเจริญต่างๆ เหล่านั้นล้วนเกิดจากการที่ประเทศไทยมีภูมิปัญญา ท้องถิ่น หรือปราชญ์ชาวบ้านอยู่เป็นจำนวนมาก แต่ปัจจุบันกระแสความเป็นตะวันตกได้หลั่งไหล เข้าสู่ประเทศไทยอย่างรุนแรง และรวดเร็ว จนทำให้คนไทยส่วนใหญ่หันไปนิยมและให้ความสำคัญ กับความเป็นตะวันตก จนลืมสิ่งดีๆ ที่มีคุณค่าของไทย และประเทศไทยก็ต้องเข้าไปอยู่ในวังวนของ การแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจตามแบบตะวันตกในที่สุด ทั้งที่การแข่งขันอย่างรุนแรงในระบบการค้า เสรี ก็คือลักษณะของการที่ “มือใครยาวสาวได้สาวเอา” ใครอ่อนแอกว่าก็เสียเปรียบ และประเทศไทย ก็เป็นหนึ่งในผู้เสียเปรียบจนต้องประสบปัญหาต่างๆ มากมาย

แต่บัดนี้คนไทยจำนวนมากได้ตระหนักรู้แล้วว่า ความรู้จากภูมิปัญญาไทย สามารถแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นกับประเทศไทยได้ แม้แต่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ยังทรงเคยมี พระราชดำรัสแก่นักพัฒนาทั้งหลายว่า “ ประชาชนนั้นแหละ เขามีความรู้ เขาทำงานมาหลายชั่วคน แล้ว เขากันอย่างดี เขามีความเฉลียวฉลาด เขารู้ว่าตรงไหนควรทำกิจกรรม เขารู้ว่าตรงไหนควรเก็บ รักษาไว้ แต่ที่เสียไปก็เพราะพวกไม่รู้เรื่อง ไม่ได้ทำนานแล้ว เลยทำให้ลืมว่า ชีวิตมันเป็นไปได้โดยการ

ทำกิจกรรมที่ถูกต้อง” ซึ่งพระราชดำรัสดังกล่าว ทรงต้องการเตือนให้นักพัฒนาหันหน้ามาให้การยอมรับนับถือภูมิปัญญาท้องถิ่น ก่อนที่จะคิดอ่านเข้าไปช่วยเหลือนชนบท (เกลินิวส์, 2544 : 10)

จะเห็นว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้ของชาวบ้านจำนวนมากที่สั่งสมกันมาแต่อดีตและได้มีการพัฒนาสืบทอดต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน ซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตและความอยู่รอดของผู้คนในท้องถิ่น และสามารถนำความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ได้มาพัฒนาท้องถิ่นเพื่อเป็นฐานแห่งการปรับเปลี่ยนและใช้ในการแก้ไขปัญหาต่างๆ อันจะนำมาซึ่งประโยชน์และลดปัญหาในสังคม ชุมชนและหมู่บ้าน อีกทั้งยังเป็นความภาคภูมิใจของคนไทยและประเทศในมรดกวัฒนธรรมอันล้ำค่าของชุมชน

1.3 ประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่น

สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2536 : 23) ได้จำแนกภูมิปัญญาท้องถิ่นออกเป็น 5 ด้าน คือ

1. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการเกษตร หมายถึง การผสมผสานการเกษตรและเทคโนโลยีการพัฒนามนพื้นฐานคุณค่าดั้งเดิม ซึ่งคนสามารถพึ่งพาตนเองในกรณีต่างๆ ได้ในเบื้องต้น เช่น การทำการเกษตรแบบผสมผสาน การแก้ปัญหาการเกษตรด้านการตลาด การแก้ปัญหาด้านการผลิต เช่น การแก้ไขโรคแมลง และการรู้จักปรับใช้เทคโนโลยีอย่างเหมาะสม
2. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการผลิตและการบริโภค คือ การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ในการแปรรูปผลผลิต เพื่อชะลอการนำเข้าตลาด เพื่อการแก้ปัญหาด้านบริโภคอย่างปลอดภัย ประหยัด และเป็นธรรม อันเป็นกระบวนการที่จะให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจได้ เช่น การใช้เครื่องมือ และครกตำข้าว
3. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการรักษาโรคและการป้องกันโรค โดยการสืบทอดความรู้ดั้งเดิมและรู้จักประยุกต์ความเชื่อของท้องถิ่น เพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองด้านสุขภาพอนามัย เช่น หมอธรรม และผู้รอบรู้เรื่องสมุนไพร
4. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านสิ่งแวดล้อม หมายถึง การอนุรักษ์ทั้งทางด้านธรรมชาติและศิลปวัฒนธรรม การอนุรักษ์ป่าไม้ การรักษา การถ่ายทอดความรู้ดั้งเดิมด้านการอนุรักษ์ เช่น การเคารพแม่น้ำ พิษพันธุัญญาหาร และ โบราณวัตถุ
5. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการจัดการ สวัสดิการ และธุรกิจชุมชน ให้พิจารณาด้านคุณธรรม จริยธรรม เป็นหลัก เช่น กองทุนต่างๆ ในชุมชน สหบาลข้าว (ธนาคารข้าว) สหกรณ์ร้านค้า กลุ่มสัจจะออมทรัพย์ การจัดการผลิต กลุ่มแม่บ้าน และเยาวชน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2544 : 8-9) ได้กำหนดภูมิปัญญาไทยด้านต่างๆ ไว้ 9 ด้าน ได้แก่

1. ด้านเกษตรกรรม หมายถึง ความสามารถในการผสมผสาน องค์ความรู้ทักษะและเทคนิคด้านการเกษตรกับเทคโนโลยี โดยการพัฒนาบนพื้นฐานคุณค่าดั้งเดิม ซึ่งคนสามารถพึ่งพาตนเองในภาวะการณ์ต่างๆ ได้ เช่น การทำเกษตรแบบผสมผสาน การแก้ปัญหาการเกษตรด้านการตลาด การแก้ปัญหาด้านการผลิต และการรู้จักปรับใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการเกษตร เป็นต้น
2. ด้านอุตสาหกรรมและหัตถกรรม ได้แก่ การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการแปรรูปผลผลิตเพื่อการบริโภคอย่างปลอดภัย ประหยัด และเป็นธรรมชาติ อันเป็นกระบวนการให้ชุมชนท้องถิ่น สามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจได้ ตลอดทั้งการผลิตและการจำหน่ายผลผลิตทางหัตถกรรม เช่น การรวมกลุ่มของกลุ่ม โรงงานยางพารา กลุ่มโรงสี กลุ่มหัตถกรรม เป็นต้น
3. ด้านการแพทย์แผนไทย หมายถึง ความสามารถในการจัดการป้องกันและรักษาสุขภาพของคนในชุมชน โดยเน้นให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองทางด้านสุขภาพและอนามัยได้
4. ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้แก่ ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ การพัฒนา การใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน เช่น การบวชป่า การสืบชะตาแม่น้ำ การทำแนวปะการังเทียม การอนุรักษ์ป่าชายเลน การจัดการป่าต้นน้ำ และป่าชุมชน เป็นต้น
5. ด้านกองทุนและธุรกิจชุมชน หมายถึง ความสามารถในการสะสมและบริหารกองทุนและสวัสดิการชุมชน ทั้งที่เป็นเงินตราและโภคทรัพย์ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงให้แก่ชีวิต ความเป็นอยู่ของสมาชิกในกลุ่ม เช่น การจัดการกองทุนของชุมชนในรูปของสหกรณ์ออมทรัพย์ รวมถึงความสามารถในการจัดสวัสดิการในการประกันคุณภาพชีวิตของคนให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม โดยการจัดตั้งกองทุนสวัสดิการรักษายาบาลของชุมชน และการจัดระบบสวัสดิการบริการชุมชน
6. ด้านศิลปกรรม ได้แก่ ความสามารถในการสร้างสรรค์ผลงานทางด้านศิลปะสาขาต่างๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม นาฏศิลป์ ดนตรี ทัศนศิลป์ ศิลปะ การละเล่นพื้นบ้าน และนันทนาการ
7. ด้านภาษาและวรรณกรรม ได้แก่ ความสามารถในการอนุรักษ์และสร้างสรรค์ผลงานด้านภาษาวรรณกรรมท้องถิ่นและการจัดทำสารานุกรมภาษาถิ่น การปริวรรตหนังสือโบราณ การฟื้นฟูการเรียนการสอนภาษาถิ่นของท้องถิ่นต่างๆ
8. ด้านปรัชญา ศาสนา และประเพณี ได้แก่ ความสามารถในการประยุกต์และปรับใช้หลักธรรม คำสอนทางศาสนา ปรัชญาความเชื่อและประเพณีดั้งเดิมที่มีคุณค่าให้เหมาะสม

ต่อบริบททางเศรษฐกิจ เช่น การถ่ายทอดวรรณกรรม คำสอน การบวชป่า การประยุกต์ประเพณี บุญประเพณีเข้า

9. ด้านโภชนาการ ได้แก่ ความสามารถในการเลือกสรร ประดิษฐ์และปรุงแต่งอาหารและยาให้เหมาะสมกับความต้องการของร่างกายในสภาวะการณ์ต่างๆ ตลอดจนผลิตเป็นสินค้าและบริการส่งออกที่ได้รับความนิยมแพร่หลายมาก รวมถึงการขยายคุณค่าเพิ่มของทรัพยากรด้วย

รุ่ง แก้วแดง (2541 : 208-209) ได้จำแนกภูมิปัญญาท้องถิ่นออกเป็น 11 สาขา ดังนี้

1. สาขาเกษตรกรรม หมายถึง ความสามารถในการผสมผสานองค์ความรู้ ทักษะ และเทคนิคด้านการเกษตรกับเทคโนโลยีโดยการพัฒนาบนพื้นฐานคุณค่าดั้งเดิม ซึ่งคนสามารถพึ่งพาตนเองในภาวะการณ์ต่างๆ ได้ เช่น การทำเกษตรแบบผสมผสาน การแก้ปัญหาการเกษตรด้านการตลาด การแก้ปัญหาด้านการผลิต การแก้ไขโรคและแมลง และการรู้จักปรับใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการเกษตร เป็นต้น

2. สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม (ด้านการผลิตและการบริโภค) หมายถึง การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการแปรรูปผลผลิต เพื่อแก้ปัญหาด้านการบริโภคอย่างปลอดภัย ประหยัด และเป็นธรรม อันเป็นกระบวนการให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจได้ ตลอดจนทั้งการผลิตและการจำหน่ายผลผลิตทางหัตถกรรม

3. สาขาการแพทย์แผนไทย หมายถึง ความสามารถในการจัดการป้องกันและรักษาสุขภาพของคนในชุมชน โดยเน้นให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองทางด้านสุขภาพและอนามัย

4. สาขาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ การพัฒนา การใช้ประโยชน์จากคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

5. สาขากองทุนและธุรกิจชุมชน หมายถึง การจัดการด้านสมทบและบริการกองทุน ในการประกันคุณภาพชีวิตของคน ให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

6. สาขาศิลปกรรม หมายถึงความสามารถในการผลิตผลงานทางด้านศิลปะสาขาต่างๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม วรรณกรรม ทัศนศิลป์ คีตศิลป์ เป็นต้น

7. สาขาการจัดการองค์กร หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการดำเนินงานขององค์กรชุมชนต่างๆ ให้สามารถพัฒนาและบริหารองค์กรของตนเองได้ตามบทบาทหน้าที่ขององค์กร เช่น การจัดการองค์กรของกลุ่มแม่บ้าน เป็นต้น

8. สาขาภาษาและวรรณกรรม หมายถึงความสามารถในการผลิตผลงานเกี่ยวกับภาษา ทั้งภาษาถิ่น ภาษาโบราณ ภาษาไทย และการใช้ภาษา ตลอดทั้งด้านวรรณกรรมทุกประเภท

9. สาขาศาสนาและประเพณี หมายถึง ความสามารถในการประยุกต์และปรับใช้หลักธรรม คำสอนทางศาสนา ความเชื่อ และประเพณีดั้งเดิมที่มีคุณค่าให้เหมาะสมต่อการประพฤติปฏิบัติให้บังเกิดผลดีต่อบุคคลและสิ่งแวดล้อม เช่น การถ่ายทอดหลักธรรมทางศาสนา การบวชป่า การประยุกต์ประเพณีบุญประเพณีเข้า เป็นต้น

10. สาขากองทุนและสวัสดิการ หมายถึง การจัดการด้านสมทบและบริการกองทุนในการประกันคุณภาพชีวิตของคน ให้เกิดความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

11. สาขาการศึกษา หมายถึง ความสามารถในการถ่ายทอด การอบรมเลี้ยงดู การบ่มเพาะ การสอนสั่ง การสร้างสื่อและอุปกรณ์ การวัดความสำเร็จ

ประกอบ ใจมั่น (2547 : 95-98) ได้ศึกษาข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่ามหาวิทยาลัยราชภัฏแต่ละแห่งได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลของท้องถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นในจำนวน 10 สาขา ในเขตพื้นที่ให้บริการ แต่ละสาขาดังนี้

1. สาขาเกษตรกรรม หมายถึง ความสามารถในการผสมผสานองค์ความรู้ทักษะ และเทคนิคด้านการเกษตรกับเทคโนโลยี โดยการพัฒนาบนพื้นฐานคุณค่าดั้งเดิม ซึ่งคนสามารถพึ่งพาตนเองในสภาวะการณ์ต่างๆ ได้ เช่น การทำการเกษตรแบบผสมผสาน การแก้ปัญหาการเกษตรด้านการตลาด การแก้ปัญหาด้านการผลิต (เช่น การแก้ไขโรคและแมลง) และการรู้จักปรับใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมกับการเกษตร เป็นต้น

2. สาขาอุตสาหกรรม และหัตถกรรม (ด้านการผลิตและการบริโภค) หมายถึง การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการแปรรูปผลผลิต เพื่อชะลอการนำเข้าตลาด เพื่อแก้ปัญหาด้านการบริโภคอย่างปลอดภัย ประหยัด และเป็นธรรมอันเป็นขบวนการให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจ ตลอดทั้งการผลิตและการจำหน่ายผลผลิตทางหัตถกรรม เช่น การรวบรวมกลุ่มของกลุ่มโรงงานอาหาร กลุ่มโรงสี กลุ่มหัตถกรรม เป็นต้น

3. สาขาการแพทย์แผนไทย หมายถึง ความสามารถในการจัดการป้องกันและรักษาสุขภาพของคนในชุมชน โดยเน้นให้ชุมชนสามารถพึ่งพาตนเองทางด้านสุขภาพและอนามัยได้

4. สาขาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ทั้งการอนุรักษ์ พัฒนาและใช้ประโยชน์จากคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

5. สาขากองทุนและธุรกิจชุมชน หมายถึง ความสามารถในการด้านบริหารจัดการด้านการสะสมและบริหารกองทุน ธุรกิจชุมชน ทั้งที่เป็นเงินตราและ โภคทรัพย์เพื่อเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชน

6. สาขาศิลปกรรม หมายถึง ความสามารถในการผลิตผลงานทางด้านศิลปะสาขาต่างๆ เช่น จิตรกรรม ประติมากรรม วรรณกรรม ทัศนศิลป์ คีตศิลป์ เป็นต้น

7. สาขาภาษาและวรรณกรรม หมายถึง ความสามารถผลิตผลงานเกี่ยวกับด้านภาษา ทั้งภาษาถิ่น ภาษาโบราณ ภาษาไทย และการใช้ภาษา ตลอดทั้งด้านวรรณกรรมทุกประเภท

8. สาขาศาสนาและประเพณี หมายถึง ความสามารถประยุกต์ และปรับใช้ หลักธรรม คำสอนทางศาสนา ความเชื่อและประเพณีดั้งเดิมที่มีคุณค่าให้เหมาะสมต่อการประพฤติปฏิบัติ ให้บังเกิดผลดีต่อบุคคลและสิ่งแวดล้อม เช่น การถ่ายทอดหลักธรรมทางศาสนา การบวชป่า การประยุกต์ประเพณีบุญประเพณีต่างๆ เป็นต้น

9. โภชนาการ หมายถึง การรู้จักประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการแปรรูปผลิตผลเพื่อชะลอการนำเข้าสู่ตลาด เพื่อแก้ปัญหาด้านการโภชนาการอย่างปลอดภัย ประหยัด และเป็นธรรมอันเป็นขบวนการที่จะให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถพึ่งตนเองทางเศรษฐกิจได้ เช่น การแปรรูปผลิตผลทางการเกษตร ให้สามารถบริโภคได้โดยตรง

10. องค์กรชุมชน หมายถึง ความสามารถในการบริหารจัดการดำเนินงานด้านต่างๆ ทั้งขององค์กรชุมชน องค์กรทางศาสนา องค์กรทางการศึกษาตลอดทั้งองค์กรทางสังคมอื่นๆ ในท้องถิ่น ด้านบริหารจัดการ ด้านการสะสมและบริหารกองทุน ธุรกิจชุมชน ทั้งที่เป็นเงินตราและ โภคทรัพย์เพื่อเสริมชีวิตความเป็นอยู่ของสมาชิกในชุมชน

ประเภทของภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น ได้มีหน่วยงานหรือบุคคลต่างๆ ได้ศึกษาและจำแนกประเภทไว้แตกต่างกัน ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการนำความรู้เดิมที่ถือปฏิบัติสืบทอดต่อกันมา ซึ่งเกิดจากการใช้สติปัญญาที่มีความเป็นเหตุเป็นผล มีการนำมาปรับใช้และได้กำหนดเป็นแบบแผนเพื่อสามารถใช้ในการบริหารจัดการด้านต่างๆ ขององค์กรและชุมชน

2. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการผสมผสานความรู้ความสามารถนำเทคโนโลยีใหม่มาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาในด้านต่างๆ

3. ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านความสามารถในการศึกษา ความสามารถในการสั่งที่มนุษย์แสดงออกเพื่อสนองความต้องการทางด้านร่างกาย ความสามารถเกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการจัดสวัสดิการ และความสามารถการผลิตผลงานเกี่ยวกับภาษา

1.4 ลักษณะสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นจำแนกได้ 2 ลักษณะ คือ

1. คติความเชื่อ อันเป็นลักษณะนามธรรม ได้แก่ ความคิดความเชื่อในรูปแบบของศาสนา การดำเนินชีวิตของคนในสังคมนั้น ที่ทุกคนในสังคมนั้นยอมรับและถือปฏิบัติต่อกันมา
2. วัตถุและประสบการณ์ในการประกอบอาชีพ การเล่าเรียน เช่น การที่ชาวบ้านรู้จักวิธีการทำนา การไถนา เป็นต้น

ภูมิปัญญาท้องถิ่นจำแนกเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. ลักษณะที่เป็นนามธรรม ได้แก่ ความคิด ความเชื่อ และคุณค่าปัจเจกชน ซึ่งจะปรากฏในรูปแบบของศาสนา พิธีกรรม นิทาน เพลง สุภาษิต การสั่งสอน เป็นต้น
2. ลักษณะที่เป็นวัตถุ ได้แก่ อุปกรณ์ เครื่องมือ สิ่งปลูกสร้าง อาชีพต่างๆ เป็นต้น

ภูมิปัญญาชาวบ้านจำแนกได้เป็น 4 กลุ่ม คือ (อังกุล สมคะเนย์, 2535 : 37)

กลุ่มที่ 1 เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความคิด ความเชื่อ และหลักการที่เป็นพื้นฐานขององค์แห่งความรู้ที่เกิดจากการสั่งสมถ่ายทอดกันมา

กลุ่มที่ 2 เป็นเรื่องของศิลปะ วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี

กลุ่มที่ 3 เป็นเรื่องของการประกอบอาชีพในแต่ละท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับสมัย

กลุ่มที่ 4 เป็นเรื่องของแนวความคิด หลักปฏิบัติ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ชาวบ้านนำมาใช้ในชุมชน ซึ่งเป็นอิทธิพลของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ลักษณะสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ (กองวิจัยทางการศึกษา, 2540 ก : 5)

1. มีวัฒนธรรมเป็นพื้นฐาน ไม่ใช่วิทยาศาสตร์
2. มีบูรณาการสูง
3. มีความเชื่อมโยงไปสู่นามธรรมที่ลึกซึ้งสูงส่ง
4. เน้นความสำคัญของจริยธรรมมากกว่าวัตถุธรรม

ภูมิปัญญากำหนดได้ 5 ลักษณะ คือ (กองวิจัยทางการศึกษา, 2542 : 11-12)

1. ภูมิปัญญาด้านความรู้ เป็นข้อมูล เป็นเนื้อหาสาระ เช่น ความรู้เกี่ยวกับครอบครัว ความรู้เกี่ยวกับมนุษย์ เกี่ยวกับผู้หญิง ผู้ชาย และประเภทครอบครัว
2. ภูมิปัญญาด้านความเชื่อของสังคม โดยอาจยังไม่มีข้อพิสูจน์ยืนยันว่าถูกต้อง เช่น เรื่องนรก สวรรค์ ตายแล้วไปไหน เป็นต้น
3. ภูมิปัญญาด้านความสามารถ หรือแนวทางในการแก้ปัญหา หรือป้องกันปัญหา เช่น ความสามารถในการป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาขึ้นในครอบครัว

4. ภูมิปัญญาด้านวัตถุ เช่น เรือขนานบ้านช่อง เครื่องใช้ไม้สอยในครอบครัว เพื่อให้ครอบครัวมีความสะดวกสบายตามสภาพ

5. ภูมิปัญญาด้านพฤติกรรม เช่น การกระทำ ความประพฤติ การปฏิบัติตัวของคนในครอบครัว จนทำให้ครอบครัวดำรงอยู่ได้

ลักษณะสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น ได้มีนักวิชาการจำแนกไว้หลายลักษณะ พอสรุปว่า ลักษณะสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่นแบ่งออกเป็น 4 ด้าน คือ

1. ด้านความคิด คติ ความเชื่อของสังคม หลักปฏิบัติ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่น่ามาประยุกต์ใช้ให้ครอบครัวดำรงอยู่ได้

2. ด้านความรู้ความสามารถและการประกอบอาชีพในแต่ละท้องถิ่น

3. ด้านวัตถุ ได้แก่ อุปกรณ์ เครื่องมือต่างๆ ที่นำมาใช้เพื่อให้ครอบครัวดำรงอยู่ได้

4. ด้านศิลปวัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี

1.5 แนวคิดเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

ความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น ในสภาพปัจจุบันสภาวะของโลกเข้าสู่ยุคเทคโนโลยีแห่งข่าวสาร ผู้ที่มีหน้าที่จัดการศึกษาต้องมีความสามารถในการทำทนายต่อการสวนกระแสกล้าเผชิญกับสิ่งต่างๆ ที่จะทำให้ผู้เรียนได้รับบริการทางการศึกษาอย่างสมบูรณ์ สามารถทำงานกับเทคโนโลยีได้บนพื้นฐานของภูมิปัญญา เพราะในอดีตที่ผ่านมามุ่งให้ความสำคัญกับเศรษฐกิจที่เน้นด้านปริมาณของผลผลิตเพียงอย่างเดียว จนลืมไปว่าผู้ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จนั้นคือ ภูมิปัญญาของคนในสังคมหรือท้องถิ่น (Brent, 1996 : 11-16)

การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ มิใช่เป็นการนำเอาภาคเกษตรกรรมในชนบทเพื่อไปสู่ชีวิตที่คิดกว่าดั่งในเมืองและภาคธุรกิจ การพัฒนามนุษย์ต้องควบคู่ไปกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สังคมและวัฒนธรรม การหวนกลับคืนสู่วัฒนธรรมและภูมิปัญญานั้น ทำให้รู้จักตัวเองและโลกของตัวเองอย่างเท่าทัน (เสนห์ จามริก, 2532 : 20-32) คนที่รู้ปัญหาเท่านั้นจึงจะแก้ปัญหาได้ คนที่เข้าถึงธรรมจึงจะเห็นแสงสว่าง การที่คนในท้องถิ่นเป็นผู้มีภูมิปัญญายอมให้แสงสว่างแก่ชาวชนบท ดังนั้นภูมิปัญญาท้องถิ่นจึงเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างยิ่งที่ควรศึกษา เพราะการศึกษาเป็นบ่อเกิดแห่งปัญญา แสงสว่างเสมอคั่งปัญญาไม่มี “พระอาทิตย์นั้นให้แสงสว่างเวลากลางวัน พระจันทร์ให้แสงสว่างเวลากลางคืน แต่ปัญญาส่องสว่างทั้งกลางวันและกลางคืน” และปัญญาพาตนให้พ้นผิด รู้จักคิดเหตุผลฟันปัญหา ทำอะไรเหมาะเจาะเพราะปัญญา ช่วยรักษาปกครองเจ้าของมัน (บัวศรี ศรีสูง, 2534 : 48) ดังนั้นภูมิปัญญาท้องถิ่นจึงเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง

1.6 หลักการและทฤษฎีเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภูมิปัญญา (Wisdom) นับเป็นความคิดทางสังคม (Social Thought) ที่สำคัญอย่างหนึ่งซึ่งสังคมขนาดใหญ่พอควร และดำรงอยู่ได้ยาวนานขนาดหนึ่ง ข่อมจะต้องมีด้วยกันทุกสังคม สังคมไทยเป็นสังคมเก่าแก่สังคมหนึ่ง จึงปรากฏภูมิปัญญาเช่นนี้อยู่เป็นจำนวนมาก ภูมิปัญญาเหล่านี้นอกจากจะแสดงความเป็นไทย เป็นเอกลักษณ์ไทยที่สำคัญอย่างหนึ่งแล้ว ยังเป็นเครื่องชี้ระดับความเจริญของสังคมไทยที่เป็นมาในประวัติศาสตร์อีกด้วย โดยเฉพาะนับถึงช่วงที่วัฒนธรรมตะวันตกเริ่มไหลบ่าเข้าสู่ประเทศไทยอย่างหนักในสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้นๆ

ภูมิปัญญามักจะหมายถึงสิ่งที่เป็นนามธรรมส่วนยอดส่วนปลายสูงสุดของสถาบันสังคม (Social Institution) ซึ่งเป็นส่วนประกอบของวัฒนธรรมของแต่ละสังคม หากเราให้ความหมายของสถาบันสังคมว่าหมายถึง แบบในการคิดกระทำเรื่องสำคัญ เช่นว่านั่นคือ ครอบครัวย การศึกษา ศาสนา เศรษฐกิจ การเมือง นันทนาการและศิลปะ ภาษาและการสื่อสาร การคมนาคมขนส่ง อนามัยและสาธารณสุข และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เอ่ยชื่อเฉพาะที่สำคัญ ขยายความต่อไปได้ว่า สถาบันสังคมด้านครอบครัว สถาบันสังคมด้านศาสนา หรือสถาบันสังคมด้านการศึกษา คือ แบบแผนหรือระเบียบแบบแผนแบบฉบับ กฎเกณฑ์สำหรับมนุษย์กลุ่มหนึ่งหรือสังคมหนึ่ง (เช่น คนไทย คนจีน คนญี่ปุ่น) จะเป็นแนวทางในการคิดถึงเรื่องนั้นๆ ปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนั้น

เมื่อรวมสถาบันสังคมทั้งหมดในแต่ละสังคมเข้าด้วยกัน ผลรวมนั้นก็เรียกว่า วัฒนธรรม (Culture) ของสังคมนั้นเอง

สถาบันสังคมนั้น เนื่องจากเป็นระเบียบแบบแผนดังกล่าวจึงไม่สามารถดำรงตนอยู่ได้โดยตัวของมันเอง จะต้องดำรงอยู่ควบคู่กับกลุ่มคน ซึ่งทางวิชาการเรียกว่าองค์การทางสังคม (Social Organization) แท้จริงแล้วองค์การทางสังคมนี้อาจดำรงตนเป็นเอกเทศไม่ได้ จำต้องมีสถาบันสังคมเป็นองค์ประกอบที่เหนียวแน่น สถาบันสังคมและองค์การสังคมเมื่อผนึกเข้าด้วยกันเป็นหน่วยรวมอันเดียวกันแล้ว มีชื่อเรียกว่า โครงสร้างทางสังคม (Social Organization) แท้จริงแล้วองค์การทางสังคมนี้อาจดำรงตนเป็นเอกเทศไม่ได้ จำต้องมีสถาบันสังคมเป็นองค์ประกอบที่เหนียวแน่น สถาบันสังคมและองค์การสังคมเมื่อผนึกเข้าด้วยกันเป็นหน่วยรวมอันเดียวกันแล้ว มีชื่อเรียกว่า โครงสร้างทางสังคม (Social Structure) ซึ่งสามารถแยกเป็นส่วนต่างๆ ตามหน้าที่เฉพาะได้สืบอย่างตามชื่อสถาบันสังคมที่กล่าวมาแล้วข้างต้น แต่ละส่วนที่มีหน้าที่เฉพาะเหล่านี้เรียกชื่อเสียใหม่ว่า “โครงสร้างทางสังคม (Social Unit) ดังนั้น แต่ละหน่วยสังคมจึงประกอบด้วยทั้งสถาบันสังคม และองค์การสังคม หรือพูดอีกนัยหนึ่งว่า แต่ละหน่วยสังคมประกอบด้วยคน (หลายคน) และระเบียบแบบแผนสำหรับเป็นแนวปฏิบัติของคนเหล่านั้น หากจะทำให้ชัดเจนขึ้น แต่ละหน่วยสังคมประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ประการ (สัญญา สัญญาวิวัฒน์ 2534 : 1-3) คือ

1. ตำแหน่งทางสังคม (Social Position) ตัวอย่างหน่วยครอบครัว เช่น พ่อแม่ ลูก ญาติ ปู่ ย่า ตา ยาย
2. หน้าที่ (Function) เช่น ครอบครัวมีหน้าที่เพิ่มสมาชิก เลี้ยงดูสมาชิกในครอบครัว อบรมสั่งสอน และให้ความรักความอบอุ่นแก่สมาชิกในครอบครัว
3. แบบแผนพฤติกรรม (Pattern of Behavior) ประกอบด้วย ความเชื่อ ความรู้ ค่านิยม อุดมการณ์ และบรรทัดฐานทางสังคม ตัวอย่างครอบครัวต่อไป คือ ความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องของหน่วยครอบครัวว่า พ่อแม่ต้องรักและทะนุถนอมลูก ไม่ฆ่าลูก หรือเกลียดลูก ความรู้เกี่ยวกับครอบครัว เช่น ครอบครัวเกิดจากชายหญิงที่รักใคร่กัน ปรองดองแต่งงานกันตามประเพณีของสังคม แล้วดำรงตนเป็นสามีภรรยาด้วยกัน พอใจแต่ในสามีภรรยาของตน เป็นต้น ค่านิยมเกี่ยวกับครอบครัวสมัยใหม่ ชายหญิงนิยมเลือกคู่ครองเอง เลือกคนที่เสมอกับตนในฐานะเศรษฐกิจ สังคม หรือระดับสติปัญญา เป็นต้น อุดมการณ์เกี่ยวกับครอบครัว เช่น ครอบครัวที่ดีจะต้องเป็นครอบครัวที่รักใคร่สมัครสมานกัน สามีภรรยามีฐานะเสมอกัน ชีวิตแต่ละครอบครัวเป็นอิสระจากครอบครัวอื่น เป็นต้น บรรทัดฐานเกี่ยวกับครอบครัวสมัยใหม่ เช่น สามีต้องรับฟังความคิดเห็นของภรรยา ภรรยาต้องเอาใจใส่ดูแลบ้านเรือนเป็นพิเศษมากกว่าสามีซึ่งมีหน้าที่หลักต้องหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว พ่อแม่ต้องหารายได้มาเลี้ยงครอบครัว พ่อแม่ต้องให้อิสระหรือรับฟังความต้องการของลูกพอสมควร เป็นต้น
4. องค์วัสดุ (Material Component) ตัวอย่างหน่วยครอบครัวต่อองค์วัสดุก็คือ บ้าน เครื่องมือ เครื่องใช้ในบ้าน เช่น ตู้เสื้อผ้า ตู้กับข้าว หม้อ ไห ถ้วย ชาม เต้าไฟ โต๊ะ เก้าอี้ กระจกเงา ฯลฯ

1.7 สภาพทั่วไปของภูมิปัญญาท้องถิ่นในปัจจุบัน

อังกุล สมคะเนย์ (2535 : 26-39) ได้นำผลสรุปจากการสัมมนาเรื่อง “ภูมิปัญญาท้องถิ่นมิติจรตแสดงต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา” ของนิสิตภาควิชาบริหารการศึกษา สาขานิเทศการศึกษาและพัฒนาหลักสูตร รุ่นที่ 28 คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้จัดกลุ่มภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็น 4 กลุ่ม สรุปได้ดังนี้

กลุ่มที่ 1 เป็นเรื่องเกี่ยวกับคติ ความคิด ความเชื่อ และหลักการที่เป็นพื้นฐานขององค์แห่งความรู้ที่เกิดจากการสั่งสมถ่ายทอดกันมา

สภาพของภูมิปัญญากลุ่มนี้ ได้แก่ แนวความคิด ความเชื่อต่างๆ ที่ปฏิบัติและยึดถือสืบทอดกันมา เพื่อการดำเนินชีวิตสงบสุขในแต่ละท้องถิ่น เช่น

1. ความเชื่อแบบพุทธ ได้แก่ พิธีสวดมนต์ไหว้พระ พิธีฟังเทศน์ในวันสำคัญทางศาสนา พิธีเข้าวัดจำศีล การอบรมจริยธรรมและศีลธรรม
2. ความเชื่อแบบพราหมณ์ ได้แก่ พิธีสู่ขวัญต่างๆ

3. ความเชื่อแบบผี ได้แก่ พระภูมิเจ้าที่ พระภูมินา พิธีเลี้ยงคอนปุดา พิธีบูชาแม่หลักเมือง และการบวงสรวงต่างๆ

4. ความเชื่อแบบบุคคล ได้แก่ การเคารพบรรพบุรุษ ผู้อาวุโส พระสงฆ์และผู้นำทางศาสนาต่างๆ

กลุ่มที่ 2 เป็นเรื่องของศิลปะ วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณี สภาพของภูมิปัญญาท้องถิ่นในกลุ่มนี้ ได้แก่

1. ศิลปะการละเล่นพื้นบ้าน ได้แก่ หมอลำกลอน หมอลำกลอนประยุกต์ (หมอลำซิ่ง) หมอลำหมู่ และการรำเซิ้งต่างๆ

2. ศิลปะดนตรีพื้นบ้าน ได้แก่ การเป่าแคน การคิดพิณ วงกลองยาว

3. งานแกะสลัก งานหล่อ ได้แก่ แกะสลักบานประตู หน้าต่าง โปสถ์ และแกะสลักต้นเทียน การหล่อใบระกา ช่อฟ้า คันทวย บัวหัวเสาของศาลาและโปสถ์

4. ศิลปะดนตรีไทย ได้แก่ ขลุ่ย ซอ พิณ ระนาด ฉิ่ง กลอง ฉิ่ง ฉาบ

5. ประเพณีในสิบสองเดือน “ฮีสิบสอง” ได้แก่ บุญเข้ากรรม บุญคุณลาน บุญข้าวจี่ บุญพระเวส บุญสงกรานต์ บุญบั้งไฟ บุญเบิกฟ้า บุญเข้าพรรษา บุญข้าวประดับดิน บุญข้าวสาก บุญออกพรรษา บุญกฐิน บุญผ้าป่า และบุญกองบอช

กลุ่มที่ 3 เป็นเรื่องของการประกอบอาชีพในแต่ละท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับสมัย

สภาพภูมิปัญญาท้องถิ่นกลุ่มนี้ จากการสำรวจพบว่าเป็นส่วนหนึ่งของสภาพของภูมิปัญญาท้องถิ่นในกลุ่มที่ 2 คือ งานศิลปกรรมพื้นบ้าน แต่เนื่องจากบุคคลในท้องถิ่นได้นำมาใช้ประกอบอาชีพ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. การทอผ้าไหม ได้แก่ ผ้าทอไหมพื้น ไหมมัดหมี่

2. การทอผ้าด้วยกี่กระตุก ได้แก่ ทอผ้าฝ้าย ทอผ้าลายน้ำไหล ทอผ้าฝ้ายผ้าขาวม้า

3. ทอผ้าจิดด้วยกี่พื้นเมือง ได้แก่ ทอผ้าจิดดัดเสื่อ ทอผ้าจิดทำหมอน ทอผ้าหม่ลายจิด

4. ทำหมอนจิด ได้แก่ หมอนจิดลายสามเหลี่ยม ทำเบาะนั่ง

5. การจักสานไม้ไผ่ ได้แก่ สานตระกร้า สานหวด สานมวย สานกระติบข้าว สานขันโตก สานกระด้ง สานกระบุง สานข้อง สานไซ สานส้ม

6. การทำไม้กวาด ได้แก่ ไม้กวาดคอกหญ้า ไม้กวาดทางมะพร้าว

7. การทอเสื่อ ได้แก่ ทอเสื่อกก ทอเสื่อไหล ทอเสื่อผือ ทอเสื่อเคย

8. การสาน ได้แก่ หมวกกก หมวกใบตาล หมวกฝักคบชวา กระเป่าก

9. เครื่องปั้นดินเผา ได้แก่ อิฐมอญ โอง ไท กระถาง หม้อดินเผา

10. การเกษตร ได้แก่ การทำเกษตรผสมผสาน การทำไร่ ทำนา ทำสวน

การเลี้ยงสัตว์

กลุ่มที่ 4 เป็นเรื่องของแนวความคิด หลักปฏิบัติ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ชาวบ้านนำมาใช้ในท้องถิ่น ซึ่งเป็นอิทธิพลของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี สภาพของภูมิปัญญาท้องถิ่นในกลุ่มนี้ จากการสำรวจเท่าที่พบมีดังนี้

1. การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ มีทั้งการเลี้ยงและการผลิตลูกปลาเพื่อการจำหน่าย พื้นที่ที่มีการเลี้ยงมากตามลำดับ คือ อำเภอเมือง อำเภอท่าบ่อ อำเภอโพธิ์พิสัย อำเภอโซ่พิสัย อำเภอศรีเชียงใหม่ และอำเภอบึงกาฬ

2. การทำกล้วยตากอบน้ำผึ้ง ของอำเภอสว่าง

3. การทำดอกไม้ประดิษฐ์จากใบยางพารา ของอำเภอโพธิ์พิสัย

เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจและสังคมของประเทศเริ่มเปลี่ยนจากสังคมเกษตรกรรมไปสู่สังคมอุตสาหกรรม ทำให้การดำเนินชีวิตค่อยๆ เปลี่ยนจากสภาพพอกินไปสู่การประกอบอาชีพเพื่อหารายได้ให้มีจำนวนเพิ่มมากขึ้น สามารถอยู่ในสังคมที่เปลี่ยนไปได้อย่างเป็นสุข จึงได้เกิดการนำแนวความรู้และหลักการที่เคยปฏิบัติกันมา นำมาผสมผสานกับเทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อนำมาใช้ในการเพิ่มผลผลิตหรือประกอบกิจกรรมในการดำเนินชีวิตในครอบครัวและชุมชน ซึ่งนับว่าบุคคลเหล่านี้เป็นภูมิปัญญาอีกกลุ่มหนึ่ง มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาตนเองและช่วยเหลือต่อสังคม

ภูมิปัญญาท้องถิ่นทั้ง 4 กลุ่มนี้ จะปรากฏให้เห็นได้ในเรื่องของการประกอบอาชีพ ศิลปะวัฒนธรรม ประเพณีต่างๆ และทางด้านการอบรมสั่งสอนถ่ายทอดให้ชนรุ่นหลังๆ ที่ยังปรากฏอยู่จนทุกวันนี้

2. ทฤษฎีสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ (สำนักงานคณะกรรมการแห่งชาติ, 2542 :

อ้างถึงใน สุภารัตน์ ชาญเลขา, 2545 : 72)

สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติเป็นหลักฐาน หรือสาระต่างๆ ที่มีอยู่ในธรรมชาติ หรือที่มนุษย์สร้างขึ้นอย่างคิงาม และมีคุณค่าเป็นที่ยอมรับของสังคม มีการสืบต่อโดยการปฏิบัติหรือแสดงออกมาซ้ำนาน หลักฐานหรือสาระเหล่านี้มีการเกี่ยวพันกันอย่างเป็นระบบ และแสดงถึงวัฒนธรรมของชาติ

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงมีพระราชดำริให้สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ร่วมกับสมาคมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทยในพระบรมราชูปถัมภ์

ร่วมกันรับผิดชอบ โครงการสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ ซึ่งเป็นหนึ่งในโครงการพระราชดำริเนื่องในปีแห่งเทคโนโลยีสารสนเทศ 2538 ซึ่งโครงการสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติตามพระราชดำรินี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดระบบข้อมูลวัฒนธรรมของชาติให้สามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้อย่างเป็นระบบทั่วประเทศ ให้บริการระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รวมทั้งจัดบันทึกข้อมูลลงซีดี - รอม เพื่อให้ผู้ใช้สะดวกในการศึกษาค้นคว้าและมีอายุการทำงานได้นานโดยจะเผยแพร่ความรู้ในสาขาชาติพันธุ์วิทยา มานุษยวิทยา หน่วยงานที่เข้าร่วมงาน ได้แก่ ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัด 75 จังหวัด และศูนย์วัฒนธรรมในกรุงเทพฯ จำนวน 19 ศูนย์ เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการรวบรวม เผยแพร่ และพัฒนาตามกรอบเนื้อหาการจัดระบบทั้งสิ้น 7 หัวข้อ ได้แก่

1. สถานที่สำคัญ (Site) ประกอบด้วย แหล่งโบราณคดี สถานที่สำคัญทางศาสนา สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยว แหล่งที่มาแห่งการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคม และแหล่งธรรมชาติ

2. บุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน (Import figures and philosophers) ประกอบด้วย พระมหากษัตริย์ เจ้าผู้ครองนครวิบุรุษ บุคคลสำคัญด้านวัฒนธรรม ผู้นำทางศาสนา ผู้นำท้องถิ่น และปราชญ์ชาวบ้าน

3. วิถีชีวิต (Way of life) ประกอบด้วย ประเพณีท้องถิ่น พิธีกรรม ความเชื่อ การละเล่นพื้นบ้าน ดำนานและนิทาน และกลุ่มชาติพันธุ์

4. ภูมิปัญญา (Wisdom) ประกอบด้วย ภูมิปัญญาด้านการเกษตร ด้านสุขภาพอนามัย และด้านเทคโนโลยีพื้นบ้าน

5. ของดีของท้องถิ่น (Local product) ประกอบด้วย อาหาร (อาหารคาว อาหารหวาน ผัก ผลไม้ การถนอมอาหาร) เครื่องนุ่งห่ม เครื่องประดับ และหัตถกรรม

6. เอกสารสำคัญ (Manuscripts) ประกอบด้วย เอกสารสำคัญ สมุดไทย สมุดข่อย หนังสือสมุด พับสา จารึกโบราณ และภาพเขียนสี

7. ธรรมชาติวิทยา (Natural history) ประกอบด้วย ชากใบไม้และพืชที่ทับถมกัน สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม นก แมลง สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์เลื้อยคลาน ปลา สัตว์ทะเล แร่ธาตุ หิน ป่าไม้ น้ำมันและก๊าซธรรมชาติ สมุนไพรพื้นบ้านและพืชเศรษฐกิจ

จะเห็นได้ว่าทฤษฎีสื่อปฏิสัมพันธ์ของชาตินั้นได้รวบรวมศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีด้านต่างๆ ของท้องถิ่น เอาไว้อย่างดีซึ่งควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้สืบต่อไป

ตอนที่ 2 ฐานข้อมูลท้องถิ่น

1. เว็บไซต์ เว็บเพจ และโฮมเพจ

เว็บไซต์ เว็บเพจและโฮมเพจ ถือเป็นองค์ประกอบหนึ่งของเว็บ เนื่องจากเมื่อเข้าไปในเว็บแล้วสารสนเทศหรือข้อมูลต่างๆ ที่ต้องการสืบค้นก็คือหน้าของเอกสารที่ปรากฏบนจอคอมพิวเตอร์ ซึ่งรายละเอียดของแต่ละส่วนมีดังนี้

1.1 เว็บไซต์ (Web site)

เว็บไซต์เป็นกลุ่มของเว็บเพจที่สร้างขึ้นโดยบุคคลหรือองค์กร แต่ละเว็บเพจสามารถเชื่อมถึงกันได้ และสามารถเชื่อมจากเว็บไซต์หนึ่งไปยังอีกเว็บไซต์หนึ่งด้วยการคลิกที่คำหรือรูปภาพ โดยข้อมูลสามารถเชื่อมโยงไปยังข้อมูลชุดอื่นที่มีความสัมพันธ์กันได้ทั้งข้อมูลที่อยู่ภายในเว็บไซต์เดียวกันหรือการเชื่อมโยงไปยังเว็บไซต์อื่นๆ

ดัน คันท์สุทริวงค์, สุพจน์ ปุณณชัยยะ และสุวัฒน์ ปุณณชัยยะ (2539 : 212-213) ได้สรุปไว้ว่า ในการจัดตั้งเว็บไซต์ขึ้นมาเพื่อใช้สำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลหรือประชาสัมพันธ์กิจกรรมต่างๆ ของไซต์นั้นๆ เพื่อให้ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตอื่นๆ ได้เข้ามาดูโดยแสดงข้อมูลในรูปของเว็บเพจ คำว่าเว็บไซต์ คือเครื่องคอมพิวเตอร์ระบบหนึ่งที่จะใช้ระบบปฏิบัติการยูนิกซ์หรือวินโดวส์เอ็นทีก็ได้ และมีโปรแกรมจัดการทำให้เครื่องดังกล่าวทำหน้าที่เป็นเว็บเซิร์ฟเวอร์คอยให้บริการให้ข้อมูลกับผู้ที่ติดต่อขอข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตเข้ามาที่เครื่องที่เป็นเว็บเซิร์ฟเวอร์นี้จะมีข้อมูลที่เป็นเว็บเพจต่างๆ ที่เจ้าของระบบได้จัดเตรียมไว้และจะต้องเชื่อมต่อเข้ากับอินเทอร์เน็ตตลอดเวลา

เบญจวรรณ หมั่นเจริญ และพุทธิชา ขุนหอม (2543 : 20) ให้ความหมายของเว็บไซต์ คือ การรวมหน้าเอกสารหลายๆ หน้าเข้าไว้ด้วยกัน หรือการรวมเว็บเพจที่มีอยู่ทั้งหมดบนที่กไว้ภายใต้ชื่อแอดเดรสเดียวกัน ภายในหนึ่งเว็บไซต์นั้นสามารถที่จะมีเว็บเพจที่หน้าก็ได้ไม่จำกัดจำนวน

ดวงพร เกียงคำ และวงศ์ประชา จันทรสมวงศ์ (2546 : 25) ให้ความหมายของเว็บไซต์ หมายถึง กลุ่มของเว็บเพจที่เกี่ยวข้อสัมพันธ์กัน เช่น กลุ่มของเว็บเพจที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับประวัติ บริการขององค์กร ในการอ้างอิงเว็บไซต์จะใช้ยู่อบนอินเทอร์เน็ตสามารถระบุในบราวเซอร์เพื่อเปิดเข้ามาดูเว็บไซต์ได้ ภายในเว็บไซต์นอกจากเว็บเพจหรือไฟล์ HTML แล้ว ยังประกอบด้วยไฟล์ชนิดอื่นๆ เช่น รูปภาพ, ไฟล์มัลติมีเดีย, ไฟล์ Style Sheet และอื่นๆที่จำเป็นในการสร้างเป็นหน้าเว็บเพจ

สิทธิชัย ประสานวงศ์ (2546 : 4) ให้ความหมายของเว็บไซต์ เป็นเครื่องที่ใช้ในการจัดเก็บเว็บเพจแต่ละองค์การที่จะนำเสนอข้อมูลของคนในรูปของเว็บนี้มักจะมีเว็บไซต์เป็นของตนเอง และมักใช้ชื่อองค์กรเป็นชื่อเว็บไซต์ เพื่อให้ผู้ที่สนใจสามารถจดจำได้ง่าย

คณิต ศาตะมาน (2541 : 19) กล่าวไว้ว่า เว็บไซต์ หมายถึง คอมพิวเตอร์ระบบหนึ่งที่จะใช้ระบบปฏิบัติการยูนิกซ์ หรือ WindowNT ก็ได้ และมีโปรแกรมจัดการทำให้คอมพิวเตอร์ดังกล่าวทำหน้าที่เป็นเว็บเซิร์ฟเวอร์ ซึ่งจะเก็บรวบรวมเว็บเพจหรือเอกสารต่างๆ บนโฮสต์ ที่คอยบริการให้ข้อมูลกับผู้ติดต่อขอข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต โดยที่เครื่องนั้นจะต้องเชื่อมต่อเข้ากับอินเทอร์เน็ตตลอดเวลา ซึ่งเว็บเพจเหล่านี้จะแสดงข้อมูลต่างๆ ที่เจ้าของระบบ เช่น กลุ่มคน บริษัท สถาบันการศึกษา และองค์กรต่างๆ เป็นต้น ได้จัดเตรียมไว้เพื่อเผยแพร่ข้อมูลให้กับบุคคลภายนอก ทั้งนี้เว็บไซต์หนึ่งๆ อาจมีเว็บเพจเพียง 2-3 หน้า ไปจนถึงพันๆ หน้าก็ได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่าเว็บไซต์ หมายถึง คอมพิวเตอร์ระบบหนึ่ง ซึ่งมีโปรแกรมจัดการที่สามารถทำให้คอมพิวเตอร์มีหน้าที่เป็นเว็บเซิร์ฟเวอร์ เพื่อเก็บรวบรวมเว็บเพจหรือเอกสารต่างๆ เข้าไว้ด้วยกัน และบันทึกเข้าไว้ในแอดเดรสเดียวกันภายในเว็บไซต์นั้น สามารถมีจำนวนเว็บเพจกี่หน้าก็ได้โดยไม่จำกัดจำนวน

เว็บไซต์โดยทั่วไปมีองค์ประกอบ ดังนี้ (สมนึก ศิริโต, สุรศักดิ์ สงวนพงษ์ และสมชาย นำประเสริฐ, 2538 : 117)

1. ชื่ออินเทอร์เน็ตหรือชื่อของเว็บไซต์ การเตรียมจัดตั้งเว็บไซต์ซึ่งเป็นเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งเพื่อเชื่อมต่อเข้าไปในระบบอินเทอร์เน็ตต้องมีหมายเลขไอพี (IP address) สำหรับอ้างอิง และผู้ที่จัดตั้งเว็บไซต์ต้องขอลงทะเบียนชื่อเว็บไซต์ของตนคือ Domain Name สำหรับใช้อ้างอิงแทนหมายเลขไอพี เนื่องจากหมายเลขไอพีประจำเครื่องคอมพิวเตอร์เป็นหมายเลขที่จดจำได้ยาก ทำให้การอ้างถึงคอมพิวเตอร์บนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยหมายเลขไอพีไม่สะดวกต่อผู้ใช้บริการคอมพิวเตอร์ ดังนั้นจึงมีการสร้างระบบคอมพิวเตอร์มาตรฐานในเครือข่ายอินเทอร์เน็ตที่มีชื่อว่า ดีเอ็นเอส (DNS : Domain Name System) อาจกล่าวได้ว่าการจัดตั้งชื่อโดเมนมีความสำคัญเนื่องจากเป็นส่วนหนึ่งของข้อมูล URL ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 (ก่อนเครื่องหมาย //) ส่วนที่ใช้บอกวิธีการในการเข้าถึงข้อมูลหรือเข้าใช้บริการ เช่น http หมายถึงการเข้าใช้บริการเว็ลด์ไวด์เว็บเซิร์ฟเวอร์ โดยใช้โปรแกรมโปรโตคอล

ส่วนที่ 2 คือส่วนที่เป็นชื่อโดเมน หรือเรียกว่าชื่อตำแหน่งของข้อมูล

ส่วนที่ 3 ชื่อไฟล์หรือชื่อพอร์ตที่ต้องการติดต่อ ซึ่งอาจเป็นชื่อข้อความที่ต้องการค้นหาในฐานข้อมูล และอาจมีหรือไม่มีก็ได้

ตัวอย่าง URL ของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา คือ <http://www.bsru.ac.th> แสดงว่าหากต้องการดูข้อมูลเว็บเพจของมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยาหน้าแรกได้นั้น ระบบต้องไปหาโดเมนที่ชื่อ www.bsru.ac.th

bsru หมายถึง เครือข่ายท้องถิ่น

ac หมายถึง สถานศึกษา

th หมายถึง ประเทศ

ดังนั้นชื่อโดเมนจึงเป็นส่วนประกอบสำคัญของ URL ชื่อโดเมนเป็นชื่อย่อประเภทขององค์กรและชื่อประเทศ ซึ่งการกำหนดชื่อโดเมนระดับบนสุดนั้น มีกำเนิดมาจากเครือข่ายในประเทศสหรัฐอเมริกา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1 ชื่อโดเมนที่เป็นชื่อย่อประเภทขององค์กรในประเทศสหรัฐอเมริกา

ชื่อโดเมน	ประเภทขององค์กร
com (commercial)	สำหรับกลุ่มองค์กรการค้าหรือเพื่อธุรกิจ
edu (education)	สำหรับกลุ่มสถาบันการศึกษา
gov (governmental)	สำหรับกลุ่มหน่วยงานราชการ
org (other organizations)	สำหรับกลุ่มองค์กรที่ไม่หวังผลกำไร
mil (military)	สำหรับกลุ่มองค์กรทหาร
net (network services)	สำหรับกลุ่มองค์กรบริการเครือข่าย

ตัวอย่างที่ 2 ชื่อโดเมนที่เป็นชื่อย่อประเทศ

ชื่อโดเมน	ชื่อประเทศ
au	Australia (ประเทศออสเตรเลีย)
fr	France (ประเทศฝรั่งเศส)
jp	Japan (ประเทศญี่ปุ่น)
th	Thailand (ประเทศไทย)
uk	United Kingdom (ประเทศอังกฤษ)

ตัวอย่างที่ 3 ชื่อโดเมนในประเทศไทย

ชื่อโดเมน	คำอธิบาย	ตัวอย่าง
ac	Academic (สถาบันการศึกษา)	bsru.ac.th
co	Commercial (ธุรกิจการค้า)	ksc.co.th
go	Government (หน่วยงานราชการ)	mis.mua.go.th
net	Network (องค์กรที่ให้บริการเครือข่าย)	ksc.net.th
or	Organization (องค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร)	nwg.nectec.or.th
in	Individual/Incorporation (หน่วยงานอิสระ)	e-jobs.in.th

2. โฮมเพจหรือเวลคัมเพจ (homepage/welcome page) เป็นหน้าแรกที่ทำให้ข้อมูลเกี่ยวกับเว็บไซต์นั้นๆ ซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นของเว็บไซต์ต่างๆ โฮมเพจนี้ทำหน้าที่เหมือนกับประตูหน้าบ้านของเว็บไซต์แต่ละแห่ง ซึ่งถือได้ว่าเป็นที่แรกที่คนเข้าไปเยี่ยมชมเว็บไซต์จะต้องผ่าน และยังเป็นตัวเชื่อมโยงไปยังเว็บต่างๆ ต่อไป ไม่ว่าจะเป็นการเชื่อมโยงโดยตรงหรือเชื่อมโยงผ่านเว็บเพจอื่นๆ ก็ตาม (คณิต ศาตะมาน, 2541 : 24) เว็บไซต์จะต้องประกอบด้วยเว็บเพจแสดงรายละเอียด โดยรายละเอียดหน้าแรกเรียกว่าโฮมเพจ โฮมเพจเป็นทางเข้าออก (gateway) ไปสู่ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เก็บไว้ในฮาร์ดดิสก์ของคอมพิวเตอร์ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงไปยังรายละเอียดอื่นๆ ที่อยู่บนเว็บไซต์อื่นได้

3. เว็บเพจ (webpage) เป็นหน้าเอกสารของเว็บไซต์หนึ่งๆ ซึ่งมีตั้งแต่ 2-3 หน้าถึงเป็นพันๆ หน้า เว็บเพจมีลักษณะเป็นสื่อประสมและเอกสาร ในหน้าหนึ่งๆ มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกัน โดยมีการเชื่อมโยงไปอีกหน้าหนึ่งที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกัน โดยการเชื่อมข้อมูลแบบไฮเปอร์เท็กซ์ (สมนึก คีรีโต, 2538 : 11) การเชื่อมโยงบนเว็บเพจแต่ละเพจนั้นจะมีให้เลือกเป็นลักษณะหัวข้อ (headline) และรูปภาพ (Waltz, 1995 : 14)

1.2 เว็บเพจ (Web page)

เว็บเพจเป็นไฟล์ข้อมูลซึ่งประกอบด้วย ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว เสียง และตัวอักษร มีลักษณะเป็นมัลติมีเดีย สามารถเชื่อมโยงข้อมูลแบบไฮเปอร์เท็กซ์ หรือไฮเปอร์ลิงก์ ภายใต้อุปกรณ์ไฮแมงมุมหรือเวิลด์ไวด์เว็บ ที่จัดสร้างขึ้นโดยภาษาคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่าเอชทีเอ็มแอล

กิตติ กักศิวัฒน์กุล (2541 : 7) ได้กล่าวไว้ว่าเว็บเพจ คือเอกสารที่น่าเสนอบนอินเทอร์เน็ต เขียนด้วยภาษา เอชทีเอ็มแอล เมื่อเขียนเสร็จแล้วก็นำข้อมูลเหล่านั้นไปใส่ไว้ในเซิร์ฟเวอร์ของผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต ซึ่งเอกสารดังกล่าวจะต้องใช้เครื่องมือหรือโปรแกรมสำหรับดู ซึ่งเรียกสั้นๆ ว่าบราวเซอร์

วิทยา เรืองพรวิสุทธิ (2539 : 53) ได้กล่าวถึงเว็บเพจว่า เวิลด์ไวด์เว็บเพจ หรือเว็บเพจเป็นไฟล์ข้อมูลเอชทีเอ็มแอล (HTML) หรือเป็นข้อมูลในระบบเวิลด์ไวด์เว็บ (world wide web)

ประกอบด้วย คำ หรือข้อความพิเศษที่เรียกว่า ไฮเปอร์เท็กซ์ หรือเป็นการเชื่อมโยงแบบไฮเปอร์ลิงค์ ทั้งไฮเปอร์เท็กซ์ และไฮเปอร์ลิงค์เป็นการเชื่อมโยงเพื่อติดต่อไปยังเว็บไซต์ ไซด์เว็บ เซิร์ฟเวอร์ แหล่งต่างๆ ที่ได้รับการกำหนดไว้บนเว็บไซต์ ไซด์เว็บเพจนั้นๆ

กิตติ สูงสว่าง และสมชัย ชัยสกุลสุรินทร์ (2542 : 72) ให้ความหมายว่าเว็บเพจ คือ เอกสารที่ปรากฏในเว็บไซด์ ซึ่งเป็นเอกสารที่ประกอบด้วยข้อความ หรืออาจจะมีการตกแต่งรูปภาพ หรือมีแบล็กกราวนด์ หรือตาราง เว็บเพจนี้ถูกสร้างขึ้นโดยการใช้ภาษาคอมพิวเตอร์ชนิดหนึ่ง เรียกว่า เอชทีเอ็มแอล (HTML = Hypertext Markup Language) ซึ่งเป็นภาษาที่ใช้ในการจัดหน้าตาของ ข้อมูลที่จะนำเสนอ

ดวงจันทร์ พยัคพันธ์ (2542 : 2) ให้คำจำกัดความอย่างสั้นๆ ของเว็บเพจว่า “เว็บเพจ คือ เอกสารที่สร้างขึ้นบนเว็บ สามารถเปิดดูทาง www และเป็นส่วนที่เชื่อมต่อกับ page อื่นๆ”

องค์ประกอบของเว็บเพจสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ ส่วนของ โสมเพจ คือ หน้าแรกหรือสารบัญของเว็บเพจ และส่วนที่เป็นข้อมูล วิชา เรื่อง พรวิสุทธิ์ (2540 : 49) กล่าวถึงในส่วนของโสมเพจว่ามีองค์ประกอบดังนี้

- 1) ส่วนของรูปภาพ หรือโลโก้แสดงความเป็นเจ้าของ ของโสมเพจ เป็นรูปภาพที่มีขนาดความจำไม่มากนัก เพื่ออำนวยความสะดวก ไอออนย้ายข้อมูลนอกเครือข่ายคอมพิวเตอร์
- 2) ส่วนหัวเรื่องของข้อมูล เป็นหัวข้อของข่าวสาร หรือเป็นชื่อของ บริษัท องค์กร หรือสถาบันที่เป็นเจ้าของโสมเพจนั้น
- 3) ส่วนเนื้อหาข้อมูล และการเชื่อมโยงไปยังเพจที่เกี่ยวข้อง เป็นส่วน ของข่าวสารที่เป็นเนื้อความที่แสดงรายละเอียด หรือเป็นเนื้อความแบบคัลคย่ที่สามารถเชื่อมโยงไปยัง ข้อมูลแบบแสดงรายละเอียดของโสมเพจที่เกี่ยวข้องโดยผ่านไฮเปอร์เทกซ์ โดยทั่วไปแล้วส่วนของ เนื้อหาเป็นส่วนของการบรรยาย เช่นเดียวกับบทความปกติอื่นๆ แต่มีรูปแบบของการนำเสนอที่ แตกต่างออกไปตามความคิดของผู้สร้างโสมเพจ

ในส่วนของเว็บเพจที่เป็นข้อมูล กิตติ ภัคดีวิวัฒนกุล (2540 : 2) ได้กล่าวว่ามี องค์ประกอบดังนี้

1. Text เป็นข้อความปกติ โดยเราสามารถตกแต่งให้สวยงามและมี ถูก เล่นต่างๆ ดังเช่นโปรแกรมประมวลคำ
2. Graphic ประกอบด้วยรูปภาพ ลายเส้น ลายพื้น ต่างๆ มากมาย
3. Multimedia ประกอบด้วยรูปภาพ ภาพเคลื่อนไหว และแฟ้มเสียง
4. Counter ใช้นับจำนวนผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมเว็บเพจของเรา
5. Cool Links ใช้เชื่อมโยงไปยังเว็บเพจของตนเองหรือเว็บเพจของคนอื่น

6. Forms เป็นแบบฟอร์มที่ให้ผู้เข้าเยี่ยมชม กรอกรายละเอียด แล้วส่งให้กับผู้ดูแลเว็บเพจ

7. Frames เป็นการแบ่งจอภาพเป็นส่วนๆ แต่ละส่วนก็จะแสดงข้อมูลที่แตกต่างกันและเป็นอิสระจากกัน

8. Image Maps เป็นรูปภาพขนาดใหญ่ ที่กำหนดส่วนต่างๆ บนรูปเพื่อเชื่อมโยงไปยังเว็บเพจอื่นๆ

9. Java Applets เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปเล็กๆ ที่ใส่ลงในเว็บเพจ เพื่อให้การใช้งานเว็บเพจมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นอกจากส่วนประกอบดังกล่าวแล้ว องค์กรประกอบที่นิยมใส่ไว้ในเว็บเพจอีก 2 ส่วน ได้แก่ 1) สมุดเยี่ยมชม (Guestbook) และ 2) เว็บบอร์ด (Webboard) ที่ช่วยให้เว็บเพจกลายเป็นสื่อที่มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ใช้กับผู้สร้าง และระหว่างผู้ใช้ด้วยกันเอง โดยอาศัยหลักการที่เรียกว่า Common Gateway Interface หรือ เรียกสั้นๆ ว่า CGI โดยมีรายละเอียดดังนี้

Common Gateway Interface (CGI)

เป็นมาตรฐานที่ผู้ที่เข้าไปใช้ข้อมูลในเครื่องบริการเว็บในอินเทอร์เน็ต สามารถสืบค้นข้อมูลในฐานข้อมูลเช่น หัวข้อข่าวต่างๆ หรือบทความทางวิชาการ รายชื่อหนังสือ หรือการสมัครเป็นสมาชิกเพื่อรับบริการต่างๆทางอินเทอร์เน็ต ซึ่ง CGI จะทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลที่ได้จากการพิมพ์ข้อมูลของผู้เยี่ยมชมและแสดงผลออกมาทางเว็บเพจ ตัวอย่างเว็บไซต์ที่มีระบบการใช้งาน CGI ที่เป็นที่รู้จักกันทั่วโลก คือ <http://www.yahoo.com>

สมุดเยี่ยมชม (Guestbook)

สมุดเยี่ยมชม ทำหน้าที่คล้ายๆ กับสมุดบันทึก เมื่อมีผู้เข้ามาเยี่ยมชมและเมื่อผู้ชมได้เขียนคำติ-ชม หรือความคิดเห็นต่างๆ ลงในแบบฟอร์มที่ได้จัดทำไว้ โปรแกรมก็จะทำการประมวลผลโดย CGI และแสดงผลที่ผู้เขียนได้บันทึกไว้ออกมาทางเว็บเพจที่เรากำหนดไว้

เว็บบอร์ด (Webboard)

เว็บบอร์ด เป็นส่วนประกอบหนึ่งที่ทำให้เว็บกลายเป็นที่นิยม โดยเว็บบอร์ดทำหน้าที่คล้ายๆ กับการให้ผู้เข้าเยี่ยมชมร่วมแสดงความคิดเห็น ทศนะต่างๆ ตามที่มีการตั้งหัวข้อหรือกระทู้เอาไว้ ตัวอย่างเว็บบอร์ดที่เป็นที่นิยมมากที่สุดของไทยคือเว็บไซต์ <http://www.pantip.com/> ซึ่งในแต่ละวันจะมีผู้เข้าใช้บริการราวประมาณ 30,000 คน

1.3 โฮมเพจ (Home page)

จิตเกษม พัฒนาศิริ (2539 : 25) กล่าวว่า โฮมเพจเป็นผลผลิตของไฮเปอร์เท็กซ์ที่ผู้เข้าไปใช้บริการบนอินเทอร์เน็ตพบเห็นกันได้มากที่สุด และเป็นจุดเด่นให้ผู้ใช้บริการเกิดความสนใจที่จะใช้อินเทอร์เน็ตมากขึ้น นอกเหนือจากบริการพื้นฐานทั่วไป

ผู้ให้บริการอินเทอร์เน็ต (ISP) และศูนย์บริการเว็บทุกแห่ง มีโฮมเพจเป็นของตนเอง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นที่แสดงให้ผู้ใช้บริการทราบว่าในสถานีนี้นั้นๆ ให้บริการสิ่งใดบ้าง และเมื่อเข้าสู่โฮมเพจนั้นๆ แล้วเราจะเดินทางไปยังแห่งใดได้ ทำหน้าที่เป็นจุดรวมของการเดินทางเข้าไปสู่ดินแดนแห่งใหม่ นับได้ว่าโฮมเพจเป็นหน้าตา เป็นการประชาสัมพันธ์ของสถานีหรือองค์กรนั้นและเราเรียกข้อมูลอื่นๆ ซึ่งอาจเชื่อมโยงต่อจากโฮมเพจว่า “เว็บเพจ” รูปร่างหน้าตาของโฮมเพจแต่ละแห่งจะแตกต่างกันออกไปขึ้นอยู่กับประเภทและรูปแบบขององค์กรนั้น โฮมเพจที่ดีไม่ควรมีรูปภาพมากเกินไป เนื่องจากจะทำให้การทำงานช้าลง ไม่ควรมีหลายหน้าและควรมีส่วนแสดงให้ผู้ใช้ทราบว่าในสถานีนี้นั้นมีบริการอะไรอยู่บ้าง

จากที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นพอสรุปได้ว่าเว็บไซต์เป็นศูนย์รวมข้อมูลข่าวสารของหน่วยงานหรือองค์กรต่างๆ ซึ่งภายในเว็บไซต์จะประกอบด้วยเว็บเพจที่น่าเสนอข้อมูลต่างๆ ที่น่าสนใจให้ผู้ชมได้รับทราบ โดยมีโฮมเพจเป็นหน้าแรกของเอกสารทั้งหมดของเว็บไซต์ทำหน้าที่เหมือนสารบัญของหนังสือ เพื่อบอกกล่าวให้ผู้ชมให้ทราบว่าข้อมูลต่างๆ ที่ต้องการนั้นอยู่ส่วนไหนของเว็บไซต์

2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการพัฒนาเว็บไซต์

เว็บไซต์ คือ ลักษณะในการทำงานของเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องหนึ่งที่จะใช้ระบบปฏิบัติการ Unix หรือ Windows NT และมีโปรแกรมจัดการทำให้เครื่องดังกล่าวทำหน้าที่เป็นเว็บเซิร์ฟเวอร์ (Web Server) คอยบริการให้ข้อมูลกับผู้ใช้ที่ติดต่อกับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเข้ามา และสามารถบริการให้กับผู้ที่เข้ามาใช้บริการได้หลายๆ คนพร้อมกัน ซึ่งเว็บไซต์แต่ละแห่งจะเป็นแหล่งที่เก็บรวบรวมเอกสารข้อมูลต่างๆ ซึ่งประกอบไปด้วยโฮมเพจ (Home Page) และเว็บเพจ (Web Page) หลายๆ หน้า ซึ่งเป็นข้อมูลที่เจ้าของระบบได้เตรียมไว้เพื่อให้บริการ และเผยแพร่ให้แก่บุคคลทั่วไปได้รับรู้ (ตัน คัมภักสุทริวงศ์, สุพจน์ ปุณณชัยยะ และสุวัฒน์ ปุณณชัยยะ, 2539 : 213)

โดยที่ โฮมเพจ หมายถึงหน้าแรกของเอกสารทั้งหมดของเว็บไซต์แห่งนั้นคอยทำหน้าที่เหมือนกับหน้าสารบัญของหนังสือ เพื่อคอยชี้ทางและเป็นแหล่งเชื่อมโยงไปยังเว็บเพจหน้าต่อไป ส่วนเว็บเพจนั้นหมายรวมถึงหน้าของเอกสารแต่ละหน้า ซึ่งเว็บไซต์แห่งหนึ่งอาจจะมีเว็บเพจเพียงไม่กี่หน้าจนถึงหลายพันหน้า และในเอกสารแต่ละหน้าก็สามารถเชื่อมโยงไปยังอีกหน้าหนึ่งได้ในลักษณะของเอกสารไฮเปอร์เท็กซ์ (Hypertext) ซึ่งการเชื่อมโยงข้อมูลของเว็บเพจในแต่ละหน้านั้น

อาจจะถูกกำหนดหรือออกแบบให้อยู่ในลักษณะของตัวอักษร รูปภาพ หรือสัญลักษณ์อื่นๆ ก็ได้ (กิตติ กักดีวัฒน์กุล, 2541 : 7 ; สุรเดช พรประภา, 2541 : 25)

สำหรับเว็บเพจแต่ละหน้าที่มีการนำเสนอ นั้น จะถูกเขียนขึ้นด้วยภาษาที่เรียกว่าเอชทีเอ็มแอล (HTML : Hyper Text Markup Language) และไฟล์โค้ดของภาษาเหล่านี้จะนำไปเก็บไว้ที่เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ทำหน้าที่เป็นเว็บเซิร์ฟเวอร์ เพื่อให้ผู้ใช้บริการสามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยผ่านระบบเว็ลด์ไวด์เว็บ โดยวิธีการเรียกใช้บริการนั้นจะต้องมีโปรแกรมที่สามารถอ่านภาษาเอชทีเอ็มแอลที่เก็บไว้ในเว็บเซิร์ฟเวอร์ได้ ซึ่งโปรแกรมเหล่านี้เรียกว่าเว็บเบราว์เซอร์ (Web Browser) (พงษ์ระพี เคชพาหพงษ์, 2539 : 24)

โดยที่องค์ประกอบพื้นฐานที่มีความสำคัญ และมีส่วนช่วยให้เว็บไซต์น่าสนใจสามารถแยกออกได้เป็น 2 ประเด็นหลักๆ คือ (พันธุปิติ เปี่ยมสง่า, 2543 : 166-168)

1. ความสมบูรณ์ของเว็บไซต์ เว็บไซต์ที่สมบูรณ์ควรประกอบไปด้วยสองส่วนหลัก คือ ข้อมูล และเครื่องมือ เว็บไซต์ที่ดีต้องมีข้อมูลให้พร้อมทั้งข้อมูลที่ผู้ใช้ต้องอ่าน และข้อมูลที่ทางผู้จัดทำต้องการให้อ่าน ส่วนเครื่องมือต่างๆ ที่ควรมีในเว็บไซต์ ยกตัวอย่างเช่น Search Engine เพื่อช่วยในการค้นหาข้อมูลในเว็บไซต์ ซึ่งมีความสำคัญมาก นอกจากนี้เครื่องมือที่มีความสำคัญรองลงมาได้แก่ กระดานข่าวสนทนา (Web Board) จดหมายอิเล็กทรอนิกส์ (E-mail) การรับสมัครสมาชิกเพื่อแจ้งข้อมูลข่าวสารเฉพาะเรื่อง (Mailing List) สุดท้ายอาจมีบริการให้อ่านออนไลน์เพิ่มข้อมูล (Download) โปรแกรมต่างๆ ที่ผู้ใช้จำเป็นต้องนำไปใช้งาน

2. วิธีการนำเสนอข้อมูล ควรมีการใช้ความสามารถของระบบไฮเปอร์เท็กซ์ เพื่อเชื่อมโยงไปยังแหล่งข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องและมีการอ้างอิงในข้อมูลที่นำเสนอ มีการนำเสนอข้อมูลในลักษณะ Real-time คือปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยตลอดเวลา

สำหรับการติดต่อสื่อสารกับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้ใช้จำเป็นต้องทราบหมายเลขไอพี (IP Number) ของเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องนั้นๆ เสียก่อน ซึ่งหมายเลขไอพีจะประกอบไปด้วยกลุ่มตัวเลข 4 จำนวน ในแต่ละจำนวนมีค่าตั้งแต่ 1 ถึง 255 และคั่นด้วยเครื่องหมายมหัพภาค (,) โดยที่เครื่องคอมพิวเตอร์ที่เชื่อมต่อกับระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตทุกเครื่องจะต้องมีหมายเลขไอพีไม่ซ้ำกัน ผู้ใช้จะต้องทราบหมายเลขไอพีของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จะติดต่อไปเสมอ แต่จากการที่หมายเลขไอพีประจำตัวเครื่องคอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องในระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ประกอบไปด้วยตัวเลขหลายจำนวน แต่ละจำนวนมีค่าคล้ายๆ กัน หากแต่การจดจำ จึงมีการกำหนดระบบชื่ออินเทอร์เน็ตในเครือข่ายให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยใช้ระบบโดเมน หรือดีเอ็นเอส (DNS : Domain Name Server) ซึ่งชื่อดีเอ็นเอสจะเป็นชื่อที่สอดคล้องกับหมายเลขไอพีและสามารถใช้แทนกันได้ โดยในการใช้บริการระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ผู้ใช้ต้องจำชื่อเครื่องคอมพิวเตอร์ที่จะติดต่อให้ได้ชื่อใดชื่อหนึ่ง ระหว่างหมายเลขไอพี และดีเอ็นเอส

ในการติดต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์ผ่านทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต โดยใช้บริการ Telnet หรือ Gopher และบริการอื่นๆ ผู้ใช้งานจำเป็นต้องทราบหมายเลขไอพี หรือดีเอ็นเอสในการติดต่อกับเครื่องคอมพิวเตอร์เครื่องใดดังที่กล่าวมานั้น แต่สำหรับการใช้บริการเว็ลค์ไวด์เว็บ ผู้ใช้จะต้องสืบค้นข้อมูลโดยใช้รหัสที่เรียกว่ารหัสสืบค้นยูอาร์แอล (URL : Uniform Resource Location) โดยโครงสร้างของรหัสสืบค้นยูอาร์แอลมีส่วนประกอบ 4 ส่วน คือ (ขุน เทียมทินกฤต, 2542 : 16)

1. ชนิดของบริการ (Type) มี 4 ชนิด ได้แก่

1.1 เว็ลค์ไวด์เว็บ	ใช้สัญลักษณ์	http
1.2 โกอเฟอร์	ใช้สัญลักษณ์	gopher
1.3 การโอนย้ายแฟ้มข้อมูล	ใช้สัญลักษณ์	file
1.4 ข่าว	ใช้สัญลักษณ์	news

2. ชื่อของคอมพิวเตอร์ที่ให้บริการ (Host) และหมายเลขพอร์ตของคอมพิวเตอร์
3. ไดรกทอรี เป็นการกำหนดเส้นทางสำหรับการค้นหาแฟ้มข้อมูลในระบบยูนิกซ์
4. ชื่อแฟ้มข้อมูลที่ต้องการโอนย้ายมา

2.1 แนวทางในการพัฒนาเว็บไซต์

เดโบร่าห์ ลินน์ ไวลีย์ (Deborah Lynne Wiley ; 1998 : 7) มีแนวความคิดเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาเว็บไซต์ 3 แนวทาง คือ

การพัฒนาเว็บไซต์ที่เกิดขึ้นโดยมิได้ตั้งใจ เป็นการพัฒนาเว็บไซต์ในระยะแรกที่มีการใช้ระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ซึ่งเกิดจากการที่ผู้พัฒนาได้มีประสบการณ์ในการใช้ประโยชน์จากอินเทอร์เน็ต และเกิดความประสงค์ที่จะนำเสนอสารสนเทศของตน จึงได้พัฒนาเว็บไซต์ขึ้น

การพัฒนาเว็บไซต์ตามความต้องการของผู้บริหารหรือตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีเป็นการพัฒนาเว็บไซต์ในระยะที่เครือข่ายอินเทอร์เน็ตได้รับความนิยมแล้ว องค์กรต่างๆ ที่พัฒนาเว็บไซต์ขึ้นตามแนวทางนี้มีความต้องการเพียงการนำเสนอสารสนเทศขององค์กรผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเท่านั้น

การพัฒนาเว็บไซต์อย่างมีแบบแผน เป็นการพัฒนาเว็บไซต์ที่ผู้พัฒนาตระหนักถึงประโยชน์ของเว็บไซต์ในการนำเสนอสารสนเทศ มีการวางแผน การออกแบบ และการพัฒนาตามวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างเป็นกิจลักษณะ

2.2 แกนหลักของการพัฒนาเว็บไซต์

แฮกการ์ด (Haggard ; 2000 : 10) ได้กล่าวไว้ว่า เวลาที่ผู้ใช้เปิดดูเว็บไซต์ แสดงว่าเขากำลังต้องการค้นหาข้อมูล ไม่ว่าจะเป็นการค้นหาข่าววิจัยบางเรื่อง การซื้อสินค้าและบริการ การอ่าน

ข่าวล่าสุด การเล่นเกมหรือถามคำถามบางอย่าง ในปัจจุบันนี้เว็บไซต์กำลังมีประโยชน์มากขึ้นเรื่อยๆ เพราะเนื้อหาที่อยู่ในเว็บกำลังเพิ่มมากขึ้นและมีความสมบูรณ์มากขึ้น

อย่างไรก็ตาม เมื่อข้อมูลในเว็บมีเนื้อหามากขึ้น ก็อาจสร้างความสับสนในการใช้งานได้ เพราะว่าแต่ละเว็บไซต์ก็มีวิธีใช้งานที่แตกต่างกัน หรือเมื่อใช้ Search engine ก็จะได้ผลลัพธ์ที่ละมากๆ เมื่อมีการค้นหาข้อมูลหลายครั้งกว่าที่ผู้ใช้จะพบข้อมูลที่ต้องการก็อาจจะพบว่าข้อมูลนั้นไม่ทันสมัยหรือไม่ใช่ข้อมูลที่ต้องการก็ได้

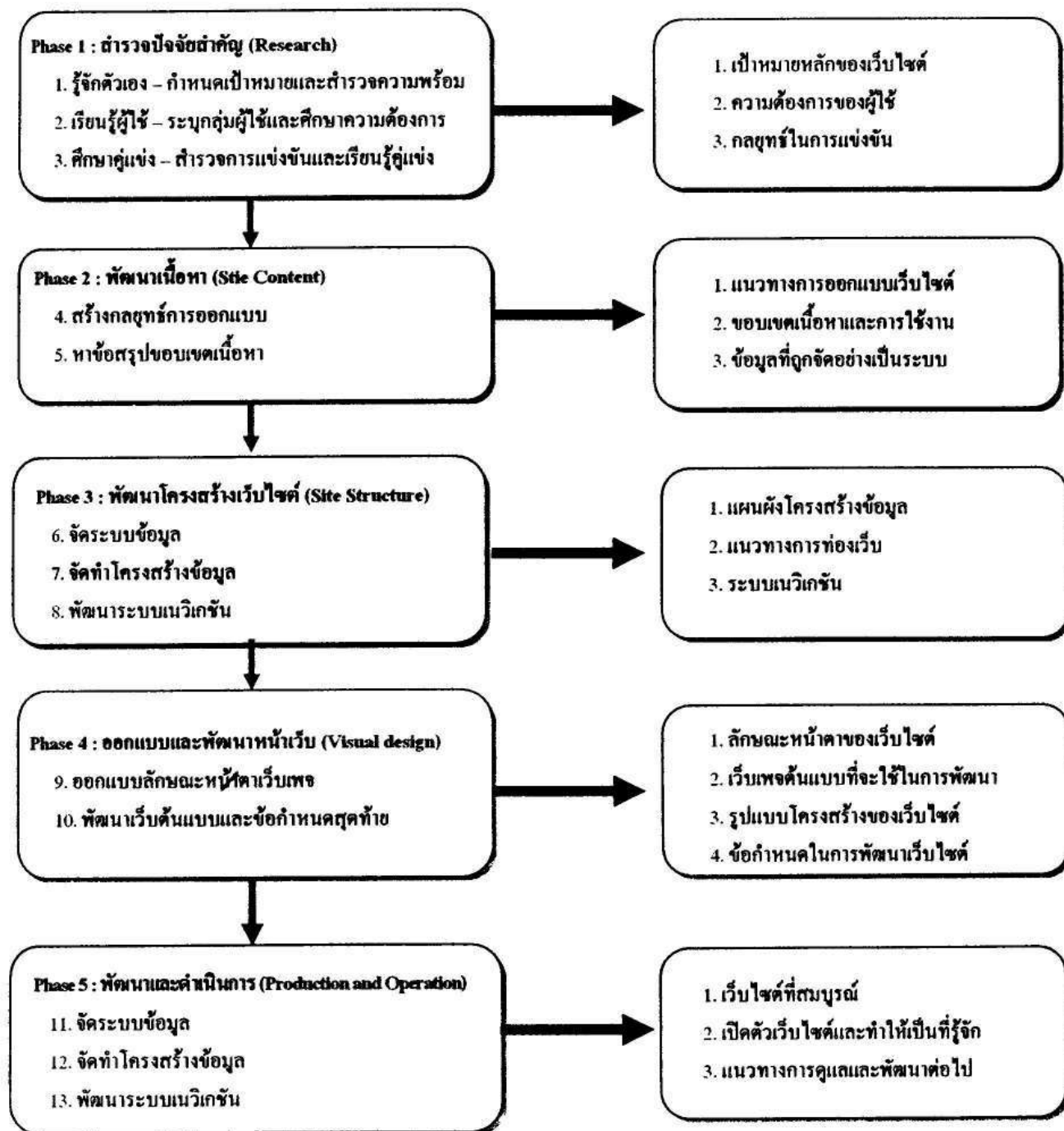
เพราะฉะนั้นสิ่งที่สำคัญที่สุดที่เราต้องทำในการออกแบบเว็บไซต์ช่วงแรกก็คือ จะต้องตัดสินใจก่อนว่าจะเผยแพร่ข้อมูลอะไร จะจัดการข้อมูลเหล่านั้นได้อย่างไร และเราจะมั่นใจได้อย่างไรว่าข้อมูลนั้นสมบูรณ์และทันสมัยที่สุด โดยการวางแผนอย่างรอบคอบจะทำให้เราพัฒนาเว็บไซต์ที่ประสบความสำเร็จ และเป็นประโยชน์สำหรับกลุ่มเป้าหมายของเราได้

2.3 กระบวนการพัฒนาเว็บไซต์

เมื่อเริ่มต้นสร้างเว็บไซต์ขึ้นมา การพัฒนาเว็บไซต์อย่างมีหลักการ ดำเนินการตามขั้นตอนที่ชัดเจน จะช่วยให้สามารถทราบรายละเอียดที่จำเป็น ในแต่ละขั้นตอนของการออกแบบ ซึ่งจะช่วยป้องกันข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้น และลดความเสี่ยงที่จะทำให้เว็บประสบความสำเร็จล้มเหลว ซึ่งในที่สุดจะได้เว็บที่ตรงกับเป้าหมายตามความต้องการ มีประโยชน์ และให้ความสะดวกแก่ผู้ที่เข้ามาใช้บริการ

การจัดระบบโครงสร้างข้อมูล (Information Architecture) คือ การพิจารณาว่าเว็บไซต์ควรมีข้อมูลและการทำงานไบบ้าง ด้วยการสร้างเป็นแผนผังโครงสร้างก่อนที่จะเริ่มลงมือพัฒนาเว็บเพจ โดยเริ่มจากการกำหนดเป้าหมายของเว็บไซต์ และกลุ่มผู้ใช้เป้าหมาย

กระบวนการ 13 ขั้นตอนในการพัฒนาเว็บไซต์

รูปที่ 1 แสดงกระบวนการในการพัฒนาเว็บไซต์

ที่มา : ธวัชชัย ศรีสุเทพ, 2544. 29-45.

ต่อมาควรพิจารณาถึงเนื้อหาและการใช้งานที่จำเป็น แล้วนำมาจัดกลุ่มให้เป็นระบบ จากนั้นก็ถึงเวลาในการออกแบบโครงสร้างข้อมูลในหน้าเว็บให้พร้อมที่จะนำไปออกกราฟิก และหน้าตาให้สมบูรณ์ต่อไป

ขั้นตอนกระบวนการพัฒนาเว็บไซต์ มี 13 กระบวนการ 5 ช่วง ดังนี้ คือ

ช่วงที่ 1 การสำรวจปัจจัยสำคัญ (Research)

ในขั้นตอนแรก จะเน้นถึงการสำรวจข้อมูลของปัจจัยหลัก 3 ประการที่เป็นพื้นฐานในการออกแบบเว็บไซต์ เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการกำหนดแนวทางและกลยุทธ์ในการออกแบบเว็บไซต์ให้มีประสิทธิภาพและได้เปรียบในการแข่งขัน

1. รู้จักตัวเอง

มีเว็บไซต์จำนวนมากที่ล้มเหลว เพราะว่าขาดเป้าหมายที่ชัดเจน ผลที่ได้คือ เว็บนั้นมีประโยชน์เพียงเล็กน้อย เนื่องจากไม่มีการตั้งเป้าหมายที่แท้จริงของเว็บไซต์

1.1 กำหนดเป้าหมายหลักของเว็บไซต์

1.2 กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน

1.3 ระบุวิธีการวัดความสำเร็จ

1.4 พิจารณาทรัพยากรที่มี ทรัพยากรในที่นี้ หมายถึง องค์กรประกอบหลักในการพัฒนาเว็บไซต์ ซึ่งได้แก่ บุคลากร, เงินทุน, ระยะเวลา และเนื้อหา

2. เรียนรู้ผู้ใช้

ในทางปฏิบัติ จะไม่สามารถสร้างเว็บให้มีคุณสมบัติทุกอย่างตามที่ทุกคนต้องการได้ จึงต้องเลือกเจาะจงถึงผู้ใช้เฉพาะกลุ่ม เพื่อจะได้ศึกษาถึงลักษณะการตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ได้อย่างถูกต้อง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1 กำหนดกลุ่มผู้ใช้เป้าหมาย

2.2 ค้นหาสิ่งที่ผู้ใช้ต้องการ

2.3 สร้างประโยชน์ต่อผู้ใช้

2.4 เรียนรู้ประสบการณ์ของผู้ใช้

2.5 จำลองสถานการณ์

3. สำรวจการแข่งขันและคู่แข่ง

โดยสำรวจตลาดการแข่งขันของเว็บที่มีเป้าหมายเช่นเดียวกัน ค้นหาจำนวนเว็บที่อยู่ในประเภทเดียวกัน และต้องรู้ว่าผู้ใช้งานกำลังให้ความสนใจกับเรื่องอะไร แนวโน้มข้างหน้าจะเป็นอย่างไร

3.1 สำรวจบรรยากาศการแข่งขัน

3.2 เรียนรู้จากคู่แข่ง

ช่วงที่ 2 พัฒนาเนื้อหา(Site Content)

4. สร้างกลยุทธ์การออกแบบ

เมื่อเข้าใจถึงสิ่งที่ต้องการนำเสนอในเว็บไซต์และที่จะเข้ามาใช้บริการแล้วขั้นตอนต่อไปคือสร้างกลยุทธ์สำหรับการออกแบบที่สื่อความหมายและในการนำเสนอเนื้อหาต่อผู้ใช้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้แน่ใจว่าผู้ใช้จะได้รับข้อความที่ต้องการสื่อและตอบสนองต่อสิ่งที่ได้รับตามเป้าหมาย

- 4.1 สร้างแนวทางให้ผู้ใช้ได้รับข้อความที่จะสื่อ
- 4.2 ประยุกต์เนื้อหาจากสื่ออื่น ๆ
- 4.3 เนื้อหาเสริมคุณค่า
- 4.4 เลือกใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

5. หาข้อสรุปของเขตเนื้อหา

จากที่ได้ศึกษามาแล้ว ก็คือ เป้าหมายของเว็บไซต์ ความต้องการของผู้ใช้และข้อมูลของเว็บคู่แข่ง โดยนำข้อมูลเหล่านี้มาพิจารณาถึงเนื้อหาที่จำเป็นในการสื่อถึงผู้ใช้พร้อมกับเพิ่มเติมสิ่งอื่น ๆ ที่คุณคิดว่าเหมาะสม เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมาย จากนั้นจึงแยกข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท คือ เนื้อหา(Content requirements) กับการใช้งาน (Function requirements) โดยที่เนื้อหาหมายถึงข้อมูลโดยทั่วไปที่อ่านในหน้าเว็บเพจ ส่วนในงานก็คือระบบที่ผู้ใช้สามารถใช้งานได้ เช่น การส่งอีเมลล์, การส่งข้อความไปยังเพจเจอร์, การส่งอิเล็กทรอนิกส์การ์ด, การส่งข้อมูลผ่านแบบฟอร์ม, การเล่นเกมส์ หรือการพูดคุยผ่านระบบแชท

5.1 กำหนดเนื้อหาและการใช้งานที่จำเป็น

5.2 เก็บรวบรวมและพัฒนาข้อมูล

ช่วงที่ 3 พัฒนาโครงสร้างเว็บไซต์ (Site structure)

6. จัดระบบข้อมูล

เมื่อมีข้อมูลจำนวนมากที่จะนำมาใช้ในเว็บไซต์ก็ถึงคราวที่จะต้องนำข้อมูลเหล่านั้นมาจัดให้เป็นระบบ เพื่อให้ได้เป็นร่างแผนผังโครงสร้าง (Draft architecture plan) ด้วยการทดลองใช้แนวคิดหลาย ๆ แบบมาใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดกลุ่ม และลองตั้งชื่อกลุ่มข้อมูลเหล่านั้น จากนั้นเปรียบเทียบแนวทางการจัดกลุ่มข้อมูลของผู้เกี่ยวข้องทุกคน เพื่อหาข้อสรุปที่คนส่วนใหญ่เข้าใจได้ง่าย ระบบโครงสร้างข้อมูลที่ดีมีส่วนช่วยให้ผู้ใช้เข้าใจภาพรวมของเนื้อหาได้ดีขึ้น โดยการจัดกลุ่มและระบุชื่อเนื้อหา

7. จัดทำโครงสร้างข้อมูล

เมื่อมีข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาและการทำงานของพร้อมแล้ว ก็มาถึงการกำหนดโครงสร้างหลักของเว็บไซต์ ซึ่งเป็นพื้นฐานให้กับสิ่งที่คุณจะพัฒนาต่อไป เพื่อให้ได้โครงสร้างที่เป็นระบบและง่ายต่อการใช้

7.1 จัดทำรายการโครงสร้างของเว็บไซต์

7.2 จัดทำแผนผังโครงสร้างเว็บไซต์

นอกจากนี้ ยังมีแผนผังโครงสร้างเว็บไซต์อีกรูปแบบที่เรียกว่า Site map ซึ่งแสดงถึงภาพรวมของเนื้อหาหลัก ๆ ภายในเว็บไซต์ แต่ไม่มีรายละเอียดมากเท่ากับ แผนผังโครงสร้างเว็บไซต์ แผนผังชนิดนี้เหมาะที่จะนำไปแสดงบนเว็บไซต์เพื่อให้ผู้ใช้เข้าใจถึงโครงสร้างเนื้อหาของเว็บไซต์ได้ง่ายขึ้น

8. พัฒนาระบบเนวิเกชัน

การวางแผนทางเลือกที่ภายในไซต์ เป็นการกำหนดเขตของข้อมูลส่วนต่าง ๆ ร่วมกับการสร้างทางเชื่อมโยงถึงกัน โดยเริ่มพิจารณาจากหน้าโฮมเพจ แล้วถึงกำหนดแนวทางการเข้าถึงข้อมูลย่อยในส่วนต่าง ๆ การเคลื่อนที่จากส่วนหนึ่งไปอีกส่วนหนึ่งและวิธีการใช้งานของระบบต่าง ๆ โดยคาดการณ์ว่าผู้ใช้จะท่องเว็บในลักษณะใด ทำอย่างไรจึงจะไม่ให้ผู้ใช้หลงทางอยู่ในเว็บ ระบบเนวิเกชันหรือระบบนำทางเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะนำผู้ใช้ไปยังส่วนต่าง ๆ ของเว็บไซต์ได้

8.1 วางแนวทางการเคลื่อนที่ภายในไซต์

8.2 สร้างระบบเนวิเกชัน

ช่วงที่ 4 ออกแบบและพัฒนาหน้าเว็บ(Visual Design)

9. ออกแบบลักษณะหน้าตาเว็บเพจ

ขั้นตอนต่อไป คือการเริ่มออกแบบหน้าตาของเว็บไซต์ ซึ่งจะเป็นการนำโครงสร้างข้อมูลมาพัฒนาให้เป็นรูปร่างอย่างสื่อความหมาย โดยอาจจะต้องอาศัยผู้มีความชำนาญในการออกแบบกราฟิกเข้ามาช่วย เริ่มจากการจัดโครงสร้างหน้า แล้วออกแบบลักษณะหน้าตาเว็บก็จะได้เป็นหน้าตัวอย่างเพื่อนำไปสร้างเป็นหน้าต้นแบบต่อไป

9.1 สร้างแบบจำลองรายละเอียดข้อมูลในหน้าเว็บ

9.2 จัดแบ่งพื้นที่ในหน้าเว็บ

9.3 ออกแบบโครงร่างของหน้าเว็บเพจ

10. พัฒนาเว็บต้นแบบและ โครงสร้างเว็บไซต์ขั้นสุดท้าย

หลังจากตัดสินใจเลือกรูปแบบของเว็บเพจที่ต้องการได้แล้ว จึงนำไปสร้างเป็นเว็บไซต์ต้นแบบขึ้น ซึ่งจะประกอบด้วยตัวอักษร ลิงค์ และองค์ประกอบหลัก ๆ ที่จำเป็นเพื่อนำไปทดสอบการใช้งานกับตัวอย่างกลุ่มผู้ใช้หลาย ๆ คน โดยสังเกตแนวทางการเรียกดูข้อมูลและการ

ใช้งานระบบต่าง ๆ โดยอาจบอกให้พวกเขาลองค้นหาข้อมูลบางอย่างที่สนใจ สร้างและทดสอบเว็บเพจต้นแบบ

- 10.1 ออกแบบโครงร่างของหน้าเว็บเพจ
- 10.2 สรุปลงแผนผังโครงสร้างเว็บไซต์ขั้นสุดท้าย
- 10.3 ระบุข้อกำหนดในการพัฒนาเว็บไซต์
- 10.4 กำหนดรูปแบบมาตรฐาน

ช่วงที่ 5 พัฒนาและดำเนินการ(Production & Operation)

11. ลงมือพัฒนาเว็บเพจ

จากขั้นตอนที่ผ่านมาทั้งหมด จะได้รูปแบบและแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งจะลงมือสร้างเว็บไซต์จริงในขั้นตอนนี้ โดยการรวมเทคโนโลยีและการออกแบบเข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้เว็บไซต์ที่สมบูรณ์ในที่สุด

- 11.1 เรียบเรียงและตรวจสอบข้อมูล
- 11.2 ตกแต่งหน้าตาเว็บเพจให้สมบูรณ์
- 11.3 สร้างเทมเพลตสำหรับหน้าเว็บ
- 11.4 พัฒนาเว็บเพจ
- 11.5 พัฒนาระบบการใช้งานของเว็บ

12. เปิดตัวเว็บไซต์

ก่อนที่จะเปิดตัวนั้นควรทดสอบการใช้งานเพื่อค้นหาข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นเสียก่อน จากนั้นเมื่อพร้อมเปิดตัวแล้วก็ต้องดำเนินการประชาสัมพันธ์ทำให้เว็บไซต์เป็นที่รู้จักต่อไป

- 12.1 ทดสอบคุณภาพ การใช้งาน และความถูกต้อง
- 12.2 ทำให้เว็บไซต์เป็นที่รู้จัก

13. ดูแลและพัฒนาต่อเนื่อง

เนื่องจากเว็บไซต์ยังคงต้องมีการพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติมเนื้อหาอยู่เสมอ อาจจะเพิ่มเมื่อพบว่ามีข้อมูลส่วนสำคัญที่จำเป็นต้องเพิ่มเติมเข้าไปหรือมีความจำเป็นต้องปรับปรุงลักษณะต่างๆ เพื่อให้เหมาะสมกับผู้ใช้

- 13.1 เพิ่มข้อมูลใหม่โดยยึดรูปแบบมาตรฐาน
- 13.2 วิเคราะห์สถิติการใช้งานบริการในเว็บไซต์
- 13.3 ตรวจสอบความถูกต้องของลิงค์
- 13.4 ตรวจสอบเนื้อหาการใช้งานให้ถูกต้อง ทันสมัย และตรงกับความต้องการของผู้ใช้อยู่เสมอ

กับความต้องการของผู้ใช้อยู่เสมอ

ใช้งานระบบต่าง ๆ โดยอาจบอกให้พวกเขาลองค้นหาข้อมูลบางอย่างที่สนใจ สร้างและทดสอบเว็บเพจต้นแบบ

- 10.1 ออกแบบโครงร่างของหน้าเว็บเพจ
- 10.2 สรุปลักษณะโครงสร้างเว็บไซต์ขั้นสุดท้าย
- 10.3 ระบุข้อกำหนดในการพัฒนาเว็บไซต์
- 10.4 กำหนดรูปแบบมาตรฐาน

ช่วงที่ 5 พัฒนาและดำเนินการ(Production & Operation)

11. ลงมือพัฒนาเว็บเพจ

จากขั้นตอนที่ผ่านมาทั้งหมด จะได้รูปแบบและแนวทางการพัฒนาเว็บไซต์เรียบร้อยแล้ว พร้อมทั้งจะลงมือสร้างเว็บไซต์จริงในขั้นตอนนี้ โดยการรวมเทคโนโลยีและการออกแบบเข้าด้วยกัน เพื่อให้ได้เว็บไซต์ที่สมบูรณ์ในที่สุด

- 11.1 เรียบเรียงและตรวจสอบข้อมูล
- 11.2 ตกแต่งหน้าตาเว็บเพจให้สมบูรณ์
- 11.3 สร้างเทมเพลตสำหรับหน้าเว็บ
- 11.4 พัฒนาเว็บเพจ
- 11.5 พัฒนาระบบการใช้งานของเว็บ

12. เปิดตัวเว็บไซต์

ก่อนที่จะเปิดตัวนั้นควรทดสอบการใช้งานเพื่อค้นหาข้อผิดพลาดที่อาจเกิดขึ้นเสียก่อน จากนั้นเมื่อพร้อมเปิดตัวแล้วก็ต้องดำเนินการประชาสัมพันธ์ทำให้เว็บไซต์เป็นที่รู้จักต่อไป

- 12.1 ทดสอบคุณภาพ การใช้งาน และความถูกต้อง
- 12.2 ทำให้เว็บไซต์เป็นที่รู้จัก

13. ดูแลและพัฒนาต่อเนื่อง

เนื่องจากเว็บไซต์ยังคงต้องมีการพัฒนาปรับปรุงเพิ่มเติมเนื้อหาอยู่เสมอ อาจจะมีเพิ่มเมื่อพบว่ามีข้อมูลส่วนสำคัญที่จำเป็นต้องเพิ่มเติมเข้าไปหรือมีความจำเป็นต้องปรับปรุงลักษณะต่างๆ เพื่อให้เหมาะสมกับผู้ใช้

- 13.1 เพิ่มข้อมูลใหม่โดยยึดรูปแบบมาตรฐาน
- 13.2 วิเคราะห์สถิติการใช้งานบริการในเว็บไซต์
- 13.3 ตรวจสอบความถูกต้องของลิงค์
- 13.4 ตรวจสอบเนื้อหาการใช้งานให้ถูกต้อง ทันสมัย และตรงกับความต้องการของผู้ใช้อยู่เสมอ

กับความต้องการของผู้ใช้อยู่เสมอ

2.4 การพัฒนาเว็บไซต์

การพัฒนาเว็บไซต์ที่ดีต้องมีการวางแผน และออกแบบในรายละเอียดต่างๆ เพื่อให้การพัฒนาเว็บไซต์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย ซึ่งต้องอาศัยทฤษฎี และหลักการต่างๆ เข้ามาช่วย โดยในหัวข้อการพัฒนาเว็บไซต์นี้จะกล่าวถึงหลักการ แนวคิด และวิธีในการพัฒนาเว็บไซต์ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.4.1 แนวคิดและหลักการออกแบบเว็บไซต์และโฮมเพจ

การพัฒนาเว็บไซต์ที่ดีควรมีการวางแผนก่อนเสมอ เพื่อให้การทำงานของเว็บไซต์ถูกต้องตรงกับความต้องการ นักพัฒนาเว็บไซต์ควรจะศึกษาถึงข้อกำหนดพื้นฐานที่ควรทราบก่อน อันได้แก่ การกำหนดชื่อโฟลเดอร์ ไฟล์เอกสารเว็บ ไฟล์ภาพกราฟิก ตลอดจนไฟล์อื่นๆ ที่จะนำมาใช้ในการทำเว็บไซต์ เว็บไซต์ที่นำเสนอเอกสารเป็นภาษาไทยมักจะเกิดปัญหาด้านการแสดงผลภาษาไทยผ่านบราวเซอร์ ดังนั้นในการพัฒนาเว็บไซต์ที่เป็นภาษาไทย จึงควรระมัดระวังเรื่องนี้ด้วย

ทรงศักดิ์ ลิ้มบรรจงมณี (2542 : 105) กล่าวถึงหลักการออกแบบเว็บไซต์ ไว้ 10 ประการดังนี้

1. การใช้ฉากหลัง

การใช้ฉากหลังควรใช้ฉากหลังที่เหมาะสมกับข้อมูลที่นำเสนอ มีความเรียบง่ายไม่ก่อให้เกิดความวุ่นวายที่ทำให้สายตา ทำให้อ่านข้อความได้ยาก และใช้เวลาในการแสดงผลนานขึ้น

2. การใช้ Effect

Effect ควรจะช่วยส่งเสริมเนื้อหาสาระ ไม่ควรเด่นกว่าเนื้อหา การใช้ Effect มากทำให้เครื่องคอมพิวเตอร์ต้องเสียเวลาในการคำนวณ ทำให้ช้าเสียเวลาของผู้เข้าชมโดยใช่เหตุ จำนวนของ Effect โดยรวมไม่ควรน้อยเกินไป และมากเกินไปจนน่าเบื่อ และควรใช้ Effect ที่เข้ากันได้ โดยพิจารณารูปแบบ และความเหมาะสม

3. การใช้ตัวอักษร

ตัวอักษรที่เลือกใช้ควรตรวจสอบว่ามีรูปแบบครบทั้งตัวปกติ ตัวหนา ตัวเอียง ตัวขีดเส้นใต้ และควรเป็นตัวหนังสือที่อ่านง่ายดูสบายตา

4. การออกแบบกราฟิก

ในการนำภาพเข้ามาใช้งานควรคำนึงถึงหน้าที่ของภาพเป็นสำคัญ ขนาดของภาพที่เล็กจะทำให้บริหารได้ง่าย และทำให้เกิดความรวดเร็วทั้งการ Upload และ

Download ไม่ควรนำภาพ หรือข้อมูลที่ไมเกี่ยวข้องกับเข้ามาแสดง ซึ่งจะทำให้ผิดจุดประสงค์ของเว็บไซต์ และทำให้ผู้ใช้งานเสียเวลาในการเรียกใช้ข้อมูล

5. การควบคุมขนาดของเว็บไซต์

การตรวจสอบความกว้างยาวของเว็บไซต์ และการนำเว็บไซต์ไปทดสอบกับเว็บเบราว์เซอร์ที่มีการกำหนดขนาดจอภาพแตกต่างกันจะช่วยลดปัญหาเรื่องการแสดงผล นอกจากนี้ยังต้องคำนึงถึงการกำหนดความละเอียดในการแสดงผลของเครื่อง และระบบคอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกันอีกด้วย เนื่องจากผู้ชมอาจเข้ามาใช้เว็บไซต์จากระบบปฏิบัติการ และคอมพิวเตอร์ที่แตกต่างกัน การวางรูปแบบโครงสร้างที่ใหญ่เกินไปทำให้ผู้ใช้ต้องใช้แถบเลื่อนอาจทำให้ผู้ใช้เบื่อหน่าย และอาจพลาดข้อมูลสำคัญได้

6. วางแผน และออกแบบก่อนลงมือสร้าง

การออกแบบสร้างเว็บไซต์ต้องวางแผนในการจัดการบริหารเว็บไซต์ทั้งหมด นอกจากนี้การเพิ่มแผนที่ของไซต์ (Site Map) ยังช่วยให้ผู้ชมไปยังส่วนต่างๆ และทำความเข้าใจกับโครงสร้างของเว็บไซต์ได้ง่ายขึ้น

7. การชี้นำผู้ใช้ด้วยวิธีง่ายๆ

สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ไม่ควรลืม คือ การดำเนินการตามจุดประสงค์ของเว็บไซต์ ที่สร้างขึ้นโดยวางรูปแบบเนื้อหา และออกแบบกราฟิกสำหรับนำทางด้วยวิธีการที่ง่าย และสอดคล้องกับจุดประสงค์ เพื่อที่จะสร้างความประทับใจแก่ผู้เข้าชม

8. การใช้เทคโนโลยี

ไม่ควรสร้างเว็บไซต์ด้วยเทคโนโลยีที่ล้ายุค ซึ่งผู้คนส่วนใหญ่ไม่สามารถสัมผัสได้ เนื่องจากเทคโนโลยีเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตมีการพัฒนาและปรับปรุงอย่างรวดเร็ว การวิ่งตามเทคโนโลยีที่เกิดขึ้นใหม่ และยังไม่เป็นที่ยอมรับอาจทำให้เสียเวลาโดยไม่เกิดประโยชน์

9. มีความจริงใจต่อผู้ชม

ผู้ชมเปรียบเสมือนแขกที่เข้ามาเยี่ยมบ้าน ดังนั้นการสร้างเว็บไซต์ต้องทำให้ผู้ใช้งานมีความรู้สึกสบายๆ เป็นกันเอง ควรนำเสนอข้อมูลอย่างซื่อห้วน และให้ผู้ใช้เข้าใจง่าย กำหนดให้มีการโต้ตอบระหว่างผู้ชม และผู้ออกแบบตามสมควร ให้ส่วนแสดงผลและตอบรับใช้งานได้ง่าย

10. ทำการปรับปรุงให้ทันสมัยเสมอ

การนำสิ่งที่นำเสนอมาสู่ผู้ชมอย่างสม่ำเสมอ รวมทั้งแสดงวันเวลา หรือจำนวนครั้งที่มีการปรับปรุง และ ไม่ละเลยต่อผลตอบรับของผู้ชม ซึ่งเป็นกระจกสะท้อนของเว็บไซต์

โฮมเพจเป็นส่วนหนึ่งของเว็บไซต์ ซึ่งนับว่ามีความสำคัญกับองค์กรเป็นอย่างมาก เนื่องจากเป็นหน้าแรกของเว็บไซต์ที่จะถูกนำเสนอสู่สายตาผู้เข้าชม ดังนั้นก่อนที่จะลงมือสร้างโฮมเพจ ผู้สร้างจะต้องคำนึงถึงข้อมูลพื้นฐานต่อไปนี้ก่อน (งามนิจ อาจอินทร์, 2542 :69-70)

1. เลือกข้อมูลที่จะนำเสนอให้ครอบคลุม
2. เลือกหัวข้อเรื่องที่เหมาะสม ถ้าหัวข้อเรื่องเป็นรูปภาพ ไม่ควรใช้ภาพที่ใหญ่เกินไป
3. โฮมเพจ ควรจะมีรายการสารบัญที่แสดงถึงหัวข้อของข้อมูลต่างๆ ที่มีในเว็บไซต์นั้นเพื่ออำนวยความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลในหัวข้อที่ผู้อ่านสนใจ
4. ควรมีปุ่มเชื่อมโยง หรือปุ่มที่ผู้ใช้สามารถคลิก เพื่อย้อนกลับหรือกลับไปยังหน้าแรกเพื่อป้องกันการหลงทางของผู้อ่านได้
5. เนื้อหาของเอกสาร ไม่ควรยาวเกินไป เนื่องจากเนื้อหาที่ยาวมากๆ จะทำให้ผู้ใช้งาน ไม่มีความสะดวก เนื่องจากต้องเลื่อนดูเอกสารทั้งหน้านั้น
6. โดยทั่วไปเนื้อหาที่เป็นโฮมเพจ ไม่ควรเกิน 1 หน้า และควรสั้นกระชับ
7. ต้องระวังตัวสะกด และไวยากรณ์ของภาษาที่ใช้
8. ต้องระวังรูปภาพที่มีขนาดใหญ่ หรือมีภาพเป็นจำนวนมาก เนื่องจากจะทำให้เอกสารนั้นใช้เวลานานในการเปิด
9. ถ้าจำเป็นต้องใช้รูปภาพขนาดใหญ่ควรทำเป็นจุดเชื่อมโยงไว้ และมีข้อความบ่งบอกถึงขนาดของรูปภาพ และอาจใช้เวลาในการเปิดภาพนั้น
10. เลือกใช้รูปแบบของกราฟิกให้ถูก เช่น JPEG เหมาะกับภาพที่มีความละเอียดสูง ส่วน GIF เหมาะกับรูปที่เป็นลาย เช่น คราตัญลักษณ์ หรือภาพเคลื่อนไหว เป็นต้น
11. กรณีที่มีข้อมูลข่าวสารอื่นควรจะมีการสร้างจุดเชื่อมโยงไปยังแหล่งข้อมูลนั้นด้วย เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถค้นหาข้อมูลได้อย่างกว้างขวาง
12. กรณีที่มีเนื้อหาตอนใดที่อ้างถึงข้อมูลที่มีในเว็บไซต์ควรจะทำจุดเชื่อมโยงไปยังข้อมูลนั้นด้วย เพื่อให้ผู้ใช้งานสามารถเข้าไปยังข้อมูลนั้นได้โดยตรง
13. การใช้เทคโนโลยีประเภทมัลติมีเดีย เช่น การสร้างภาพเคลื่อนไหว เสียง และการแสดงผลด้วย Plugins ต่างๆ เป็นต้น ต้องคำนึงถึงผู้เรียกดูด้วยว่าจะสามารถเรียกดูได้หรือไม่ โดยมีวิธีแนะนำหรือสนับสนุนให้ผู้ใช้งานทราบด้วย
14. ถ้าต้องการใช้ฉากหลัง ต้องแน่ใจว่าฉากหลังนั้นจะไม่ทำให้ตัวอักษรหรือรูปภาพที่ต้องการนำมาแสดงบนเพจมองเห็นไม่ชัดเจน
15. สีพื้นฉากหลังควรเป็นสีที่นุ่มนวลแต่เป็นจุดดึงดูดความสนใจดูแล้วสบายตา

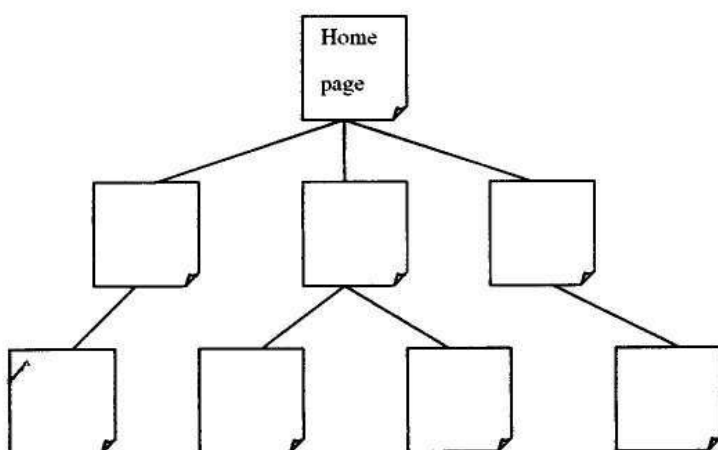
16. ควรมีการแจ้งชื่อ ที่อยู่ หรือ E-Mail ของผู้สร้างไว้ในโฮมเพจด้วย
17. ควรมีการระบุนวันปรับปรุงครั้งล่าสุดด้วย และควรหมั่นปรับปรุงเนื้อหาให้ทันเหตุการณ์ หรือเพิ่มหัวข้อใหม่ๆ เพื่อความน่าสนใจ
18. ควรตรวจสอบเอกสารให้ละเอียดก่อนนำเข้าสู่ระบบอินเทอร์เน็ต

2.4.2 หลักการออกแบบเว็บไซต์

การออกแบบ และพัฒนาเว็บไซต์สามารถทำได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูล ความชอบของผู้พัฒนา ตลอดจนกลุ่มเป้าหมาย ที่ต้องการนำเสนอ

หลักการออกแบบเว็บไซต์ สามารถแบ่งได้ 3 ลักษณะ ดังนี้ (ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2545) [ออนไลน์]

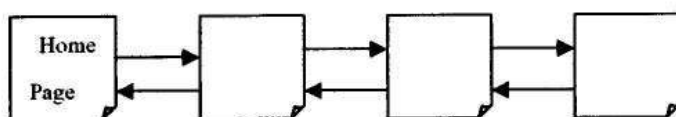
1. แบบลำดับชั้น (Hierarchy) เป็นการจัดแสดงหน้าเว็บเพจเรียงลำดับกิ่งก้าน แดกแขนงต่อเนื่องไปเหมือนต้นไม้กลับหัว

รูปที่ 2 การออกแบบ และพัฒนาเว็บไซต์ แบบลำดับชั้น

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2545 [ออนไลน์]

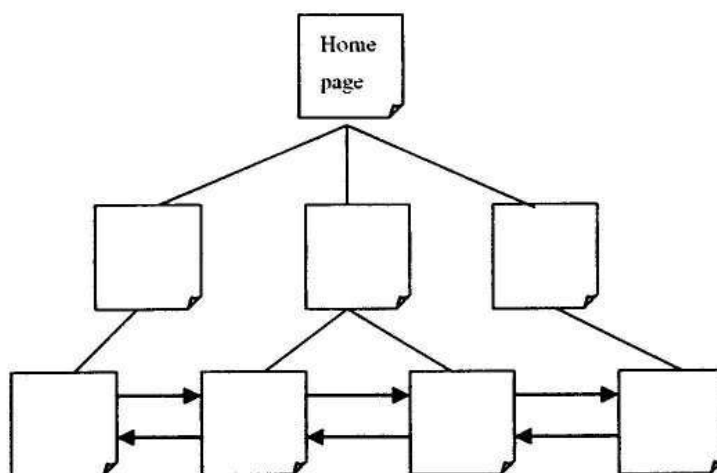
2. แบบเชิงเส้น (Linear) เป็นการจัดแสดงหน้าเว็บเพจเรียงต่อเนื่องไปในทิศทางเดียว

รูปที่ 3 การออกแบบ และพัฒนาเว็บไซต์แบบเชิงเส้น

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2545 [ออนไลน์]

3. แบบผสม (Combinaton) เป็นการจัดหน้าเว็บเพจชนิดผสมระหว่างแบบลำดับขั้นและแบบเชิงเส้น

รูปที่ 4 การออกแบบ และพัฒนาเว็บไซต์ แบบผสม

ที่มา : ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์ และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ, 2545 [ออนไลน์]

2.5 องค์ประกอบของการออกแบบเว็บเพจที่มีประสิทธิภาพ

ธวัชชัย ศรีสุเทพ (2544 : 16-18) กล่าวว่า องค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของเว็บเพจมีดังนี้

1. ความเรียบง่าย (Simplicity) รูปแบบเว็บที่มีความเรียบง่าย ไม่ซับซ้อน และใช้งานได้อย่างสะดวก แม้ว่าจะมีข้อมูลในเว็บเพจอยู่มากมายแต่ไม่มีโอกาสเห็นกราฟิกหรือตัวอักษรที่เคลื่อนไหวตลอดเวลา ซึ่งจะรบกวนสายตาและสร้างความรำคาญต่อผู้ใช้ นอกจากนี้ยังใช้ชนิดและสีของตัวอักษรไม่มากจนเกินไปทำให้วุ่นวาย ในส่วนเนื้อหาที่ใช้ตัวอักษรสีดำบนพื้นหลังสีขาวตามปกติ และไม่มีการเปลี่ยนแปลงลิงค์ให้สับสนแต่อย่างใด สรุปว่า หลักที่สำคัญของความเรียบง่ายคือ การสื่อสารเนื้อหาถึงผู้ใช้โดยจำกัดองค์ประกอบเสริมที่เกี่ยวข้องกับการนำเสนอให้เหลือเฉพาะสิ่งที่จำเป็นเท่านั้น

2. ความสม่ำเสมอ (Consistency) รูปแบบเดียวกันตลอด เนื่องจากผู้ใช้อู้สึกกับเว็บเพจว่าเป็นเสมือนสถานที่จริง ถ้าลักษณะของแต่ละหน้าในเว็บเพจเดียวกันนั้นแตกต่างกันมาก ผู้ใช้ก็จะเกิดความสับสนและไม่แน่ใจว่ากำลังอยู่ในเว็บเพจเดิมหรือไม่ ดังนั้นรูปแบบของหน้าสไตล์ของกราฟิก ระบบเมนูกั้น และโทนสีที่ใช้ควรจะมีคล้ายคลึงกันตลอดทั้งเว็บเพจ

3. ความเป็นเอกลักษณ์ (Identity) การออกแบบต้องคำนึงถึงลักษณะขององค์กร เนื่องจากรูปแบบของเว็บสามารถสะท้อนถึงเอกลักษณ์และลักษณะขององค์กรนั้นได้ เช่น เว็บไซต์ของธนาคารจึงไม่ควรจะดูเหมือนกับสวนสนุก การใช้ชุดสี ชนิดตัวอักษร รูปภาพและ

กราฟิกจะมีผลต่อรูปแบบของเว็บเพจอย่างมาก ผู้ออกแบบจึงต้องเลือกใช้องค์ประกอบเหล่านี้อย่างเหมาะสม

4. เนื้อหาที่มีประโยชน์ (Useful content) เนื้อหาถือเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในเว็บเพจ ดังนั้นในเว็บเพจควรจัดเตรียมเนื้อหาและข้อมูลที่ใช้ต้องการให้ถูกต้องและสมบูรณ์ โดยมีการปรับปรุงและเพิ่มเติมให้ทันต่อเหตุการณ์อยู่เสมอ เนื้อหาที่สำคัญที่สุดคือ เนื้อหาที่สร้างขึ้นมาเองโดยทีมงานและไม่ซ้ำกับเว็บอื่น เพราะจะเป็นสิ่งที่ดึงดูดผู้ใช้ให้เข้ามาในเว็บไซต์อยู่เสมอ ต่างจากเนื้อหาที่ลิงค์ไปยังเว็บไซต์อื่น ซึ่งเมื่อผู้ใช้รู้ถึงแหล่งข้อมูลจริงๆ แล้ว ก็ไม่จำเป็นต้องกลับมาที่ลิงค์เหล่านั้นอีก

5. ระบบเนวิเกชันที่ใช้งานง่าย (User-friendly navigation) ระบบเนวิเกชันเป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากของเว็บเพจ คุณจึงต้องออกแบบให้ผู้ใช้เข้าใจได้ง่ายและใช้งานสะดวก ใช้กราฟิกที่สื่อความหมายร่วมกับคำอธิบายที่ชัดเจน รวมทั้งมีรูปแบบและลำดับของรายการที่สม่ำเสมอ เช่น วางไว้ในตำแหน่งเดียวกันของทุกๆ หน้า นอกจากนี้ถ้าเนวิเกชันแบบกราฟิกในส่วนบนของหน้าแล้วอาจเพิ่มเติมเนวิเกชันที่เป็นตัวอักษรไว้ที่ตอนท้ายของหน้า เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกให้กับผู้ใช้ที่สั่งให้เบราว์เซอร์ไม่แสดงรูปภาพกราฟิก

6. มีลักษณะที่น่าสนใจ (Visual appeal) เป็นเรื่องยากที่จะตัดสินว่าลักษณะของเว็บเพจจะน่าสนใจหรือไม่ เพราะเกี่ยวข้องกับความชอบของแต่ละบุคคล อย่างไรก็ตาม หน้าตาของเว็บเพจจะมีความสัมพันธ์กับคุณภาพขององค์ประกอบต่างๆ เช่น คุณภาพของกราฟิกที่จะต้องสมบูรณ์ไม่มีร่องรอยของความเสียหายเป็นจุดค้างหรือมีขอบเป็นขั้นบันไดให้เห็น การใช้ชนิดตัวอักษรที่อ่านง่าย สบายตา และการใช้โทนสีที่เข้ากันอย่างสวยงาม เป็นต้น

7. การใช้งานอย่างไม่จำกัด (Compatibility) ควรออกแบบให้ผู้ใช้ส่วนใหญ่เข้าถึงได้มากที่สุด โดยไม่มีการบังคับให้ผู้ใช้ต้องติดตั้งโปรแกรมใดๆ เพิ่มเติม หรือต้องเลือกใช้เบราว์เซอร์ชนิดใด ชนิดหนึ่งจึงจะสามารถเข้าถึงเนื้อหาได้ สามารถแสดงผลได้ในระบบปฏิบัติการและที่ความละเอียดหน้าจอต่างๆ กันอย่างไม่มีปัญหา สิ่งเหล่านี้จะยังมีความสำคัญมากขึ้น สำหรับเว็บไซต์ที่มีผู้ใช้บริการจำนวนมากหรือมีกลุ่มเป้าหมายที่หลากหลาย

8. คุณภาพในการออกแบบ (Design stability) ถ้าอยากให้ผู้ใช้มีความรู้สึกที่เว็บมีคุณภาพถูกต้องและเชื่อถือได้ ก็ควรให้ความสำคัญกับการออกแบบอย่างมาก เช่นเดียวกับสื่อประเภทอื่นๆ ที่ต้องออกแบบและเรียบเรียงเนื้อหาอย่างรอบคอบ เว็บที่ทำขึ้นอย่างลวกๆ ไม่มีมาตรฐานการออกแบบและการจัดระบบข้อมูลนั้น เมื่อมีข้อมูลเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ก็จะทำให้เกิดปัญหา และไม่สามารถสร้างความน่าเชื่อถือจากผู้ใช้ได้

9. ระบบการใช้งานที่ถูกต้อง (Functional stability) ระบบการทำงานต่างๆ ในเว็บจะต้องมีความแน่นอนและทำหน้าที่ได้อย่างถูกต้อง ตัวอย่างเช่น ฟอรัมนั้นสามารถ

ใช้การได้จริงหรืออย่างง่ายที่สุดคือ ลิงค์ต่างๆ ที่มีอยู่นั้นจะต้องเชื่อมโยงไปยังหน้าที่มีปรากฏอยู่จริง และถูกต้องด้วย ความรับผิดชอบของคุณคือการทำให้ระบบเหล่านั้นใช้งานได้ตั้งแต่แรกและยังต้องคอยตรวจเช็คอยู่เสมอเพื่อให้แน่ใจว่าสิ่งเหล่านั้นยังทำงานได้ดี โดยเฉพาะลิงค์ที่เชื่อมโยงไปยังเว็บอื่น

2.6 ปัญหาในการพัฒนาเว็บไซต์

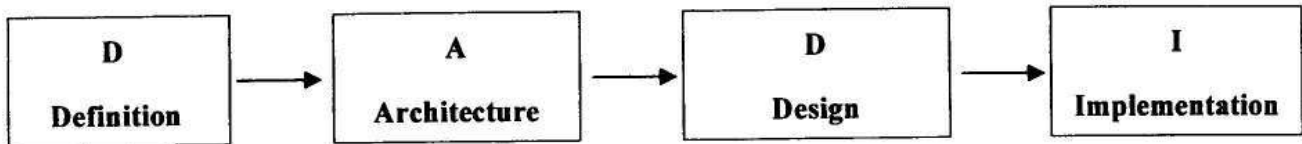
ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นในการพัฒนาเว็บไซต์ สามารถสรุปปัญหาในด้านต่างๆ ได้ดังนี้

- 1) ปัญหาด้านบุคลากร เช่น จำนวนบุคลากรในการพัฒนาเว็บไซต์มีจำนวนไม่เพียงพอ บุคลากรไม่มีเวลาพัฒนาความรู้ความสามารถในการพัฒนาเว็บไซต์ และบุคลากรต้องรับผิดชอบงานมากกว่า 1 อย่าง
- 2) ปัญหาด้านเทคนิค เช่น มีรูปภาพมากและเพิ่มข้อมูลมีขนาดใหญ่ ทำให้เข้าถึงสารสนเทศได้ช้า การจัดทำเว็บไซต์ไม่มีมาตรฐานเนื่องจากต่างฝ่ายต่างรับผิดชอบในการทำเว็บไซต์ของตนเอง
- 3) ปัญหาด้านงบประมาณ เช่น ขาดแคลนงบประมาณสนับสนุนการพัฒนาความรู้ความสามารถของบุคลากร

3. แนวคิดทฤษฎีของการออกแบบเว็บเพจ

การออกแบบเว็บเพจเป็นพัฒนาการของสื่อแบบดิจิทัลยุคใหม่ โดยการรวมตัวของความคิดสร้างสรรค์ด้านการออกแบบและเทคโนโลยี โดยต้องเกิดจากการทำงานร่วมกันของวิศวกรคอมพิวเตอร์ นักเขียน นักออกแบบกราฟิก ช่างเสียงเทคนิค นักตัดต่อวิดีโอ นักแต่งเพลง ผู้ผลิตภาพยนตร์ ผู้สร้างภาพยนตร์การ์ตูน และอีกหลายด้านที่จำเป็นเฉพาะสำหรับการผลิตสื่อใหม่ ดังนั้นในการออกแบบเว็บเพจจึงมีกระบวนการที่ต่อเนื่องและเป็นเหตุผลซึ่งกันและกัน ซึ่งมีใช้ความเข้าใจและความชำนาญในการออกแบบ กราฟิกที่เป็นลักษณะ 2 มิติ เหมือนกับการออกแบบสิ่งพิมพ์ที่เป็นการจัดวางตัวหนังสือ การจัดวางภาพ ออกแบบกราฟิกหรือการใส่สีลงไปเท่านั้น ซึ่งมีคุณลักษณะที่สำคัญ 2 ประการ คือ

1. ควรมีการออกแบบที่ต้องทำให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ได้ตอบกัน มิใช่หน้านิตยสารธรรมดา
2. การออกแบบเป็นส่วนเสริมสร้างให้ผู้รับสารเกิดแรงดึงดูดใจที่จะทำการได้ตอบ ในขณะที่เดียวกันผู้รับสารก็ต้องการได้รับความพึงพอใจในการเปิดรับสารนั้นด้วย ดังแผนภูมิ

รูปที่ 5 แผนภูมิกระบวนการออกแบบเว็บเพจ

ที่มา : Gassaway and Mok, 1997 : 10 – 20

D = Definition การกำหนดนิยาม หมายถึงการวางแผนเพื่อนำมาถ่ายทอดความคิดรวบยอดที่ต้องนำมาเป็นหลักในการออกแบบเว็บเพจ โดยต้องทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้

1. การกำหนดเป้าหมาย ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่สุดของการออกแบบเว็บไซต์ ต้องการสื่อสารอะไร ให้กับใคร และอย่างไร โดยต้องผ่านการอนุมัติของเจ้าของโครงการ ยกตัวอย่างเช่น ต้องการให้เป็นเว็บไซต์ที่เสริมสร้างภาพลักษณ์ให้กับองค์กร หรือนำเข้าให้เกิดการจดจำชื่อสินค้าหรือตราสัญลักษณ์ของบริษัท

2. กำหนดเนื้อหา และจุดเด่นที่สร้างแรงดึงดูดใจ ด้วยการวิเคราะห์ถึงเนื้อหาที่ต้องการนำมาเป็นจุดเด่นพิเศษ ที่ต้องการสื่อไปยังผู้รับสารให้ตรงกับเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ อาจต้องรวบรวมข้อมูลและเนื้อหาที่มีอยู่ในสื่ออื่นๆ ขององค์กร และเน้นคำนึงถึงจุดเด่นที่จะทำให้เนื้อหามีความแปลกใหม่

3. กำหนดผู้รับสาร ซึ่งต้องพิจารณาถึงเทคโนโลยีของผู้รับสารด้วย ซึ่งอาจได้แก่บุคคลเหล่านี้

3.1 นักเรียน นักศึกษา

3.2 ลูกค้าที่มีประสิทธิภาพในการซื้อ หรือมีแนวโน้มในการซื้อ

3.3 นักลงทุน

สิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในการกำหนดผู้รับสารนี้ ไม่ว่าจะผู้รับสารจะเป็นใคร ผู้ออกแบบต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเครื่องคอมพิวเตอร์ ต้องไม่ทำให้เกิดข้อจำกัดในการเข้าเยี่ยมชมของผู้รับสาร รวมไปถึง Browser ที่ผู้รับสารใช้ โดยคำนึงว่าเทคนิค และเทคโนโลยีที่ใช้ในเว็บไซต์เพื่อการสร้างจุดเด็มนั้น ต้องไม่ทำให้เกิดข้อจำกัดในการเข้าเยี่ยมชมของผู้รับสาร

4. กำหนดระยะเวลาในการออกแบบทั้งหมด

5. กำหนดงบประมาณ

A = Architecture การกำหนดโครงสร้าง หมายถึง การพิจารณาออกแบบข้อมูลให้ตรงกับวัตถุประสงค์ ซึ่งต้องเรียงลำดับความสำคัญ และกำหนดให้แน่ชัดว่าจะนำข้อมูลใดจัดไว้ในโครงสร้างส่วนใด และใช้สื่อใดในการจำแนกแบ่งแยกเนื้อหานั้นให้อยู่ในโครงสร้างเป็นสัดเป็นส่วน

ซึ่งโครงสร้างนี้เป็นภาพรวมของโครงการทั้งหมดตั้งแต่ต้นจนจบ ซึ่งอาจอยู่ในภาพร่าง หรือ สคอรืบอร์ด ซึ่งโครงสร้างต้องได้รับการอนุมัติจากเจ้าของโครงการเสียก่อน จึงดำเนินการในขั้นตอนต่อไป รายละเอียดที่ต้องพิจารณาในการกำหนดโครงสร้างมีดังนี้

1. พิจารณาใจความสำคัญหลักที่ต้องการสื่อ (Key Message) ซึ่งได้มาจากการกำหนดนิยาม
2. การกำหนดจำแนกลักษณะและประเภทของข้อมูล และวิธีการที่จะแสดงให้เห็นถึงความแตกต่าง ของข้อมูล
3. การกำหนดความสัมพันธ์ของข้อมูล
4. กำหนดวิธีการเชื่อมโยงข้อมูลที่แตกต่างกัน
5. รวบรวมแนวความคิด และกำหนดความคิดรวบยอดที่ใช้ในการออกแบบเว็บไซต์
6. นำโครงสร้างมาทดสอบการเปิดเข้าไปในแต่ละส่วน
7. กำหนดจุดเด่นพิเศษเพื่อให้โครงการมีความสมบูรณ์

D = Design การออกแบบ หมายถึง การนำโครงสร้างที่ผ่านการอนุมัติแล้วมาทำการออกแบบเป็นรูปลักษณะบนหน้าจอเว็บไซต์ ซึ่งแสดงภาพลักษณ์ขององค์กร เพื่อให้เกิดความรู้สึกร่วม และเกิดการจดจำในภาพลักษณ์นั้น (Design look and feel) โดยเน้นในเรื่องการสร้างสรรคภาพ สร้างสรรคสัญลักษณ์เพื่อการเชื่อมโยงต่างๆ (Interface design) ไปจนถึงการสร้างมัลติมีเดีย แล้วนำทุกๆ ส่วนมาประกอบกันเป็นงาน 4 มิติ โดยต้องทำสิ่งต่างๆ เหล่านี้

1. เลือกกลุ่มของสีที่จะใช้ในเว็บเพจ
2. เลือกรูปแบบของตัวหนังสือ
3. กำหนดความกว้างของหน้ากระดาษ และขนาดของฉากหลัง
4. สร้างภาพประกอบด้วยการใช้ภาพถ่าย หรือภาพวาด รวมไปถึงภาพเคลื่อนไหว และเสียง
5. กำหนดแนวทางการออกแบบ และส่วนที่สร้างความสัมพันธ์เชื่อมโยง
6. กำหนดชื่อของเนื้อหาหลัก และกำหนดลักษณะพิเศษให้กับชื่อของเนื้อหาหลักนี้ให้โดดเด่นออกมา
7. สร้างกราฟิกที่นำไปหาข้อมูลและสร้างปุ่มสัญลักษณ์พิเศษ เช่น ปุ่มสัญลักษณ์ Help, Sitemap, Index
8. สร้างหน้าที่แสดงการจัดวางของหน้าหลัก
9. นำเนื้อหาออกมาออกแบบแต่ละหน้า โดยเฉพาะหน้าหลัก
10. เตรียมสคริปต์ เตรียมระบบข้อมูล และเทคนิคพิเศษอื่นๆ

นอกจากการออกแบบภาพแล้ว คำพูดที่ใช้ในเนื้อหา也必须แสดงความรู้สึกเช่นเดียวกับ
รูปลักษณะของเพลงนั้นด้วย เพื่อให้ภาพและเนื้อหาสร้างอารมณ์และความรู้สึกเช่นเดียวกัน การแต่งคำนำ
สำหรับส่วนต่างๆ ของไซต์บาง ไซต์ มีการเล่นคำ ใช้คำนำเพื่อดึงดูดใจ และเป็นส่วนเสริมให้กับภาพที่
นำมาใช้ การใช้ภาพทุกภาพ และคำพูดทุกคำพูดต้องเป็นการใช้อย่างมีเหตุผลและส่งเสริมซึ่งกันและกัน
ซึ่งในการออกแบบเว็บเพจจะมีหน้าหลัก (Key Page) ต่างๆ ดังต่อไปนี้

1. หน้าที่เป็นหน้าเปิดของเว็บไซต์ (Entrance or Splash Page) อาจเรียกว่าโฮมเพจ
2. หน้าข้อมูลหลัก (Core Page)
3. หน้าเปิดส่วนต่างๆ
4. หน้าใหม่ที่เพิ่มเข้ามา (ถ้ามี)
5. หน้าที่เป็นหน้านำเสนอ, หน้าสำหรับค้นหา หรือหน้าที่เป็นแผนที่ของไซต์

I = Implementation การทำให้สมบูรณ์ ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนการนำส่วนประกอบต่างๆ
ที่ได้จากการออกแบบในขั้นตอนที่ 3 มาประกอบกันด้วยโปรแกรมสร้างเว็บไซต์ และทดสอบด้วย
กรรมวิธีของการทำเว็บเพจโดยใช้ภาษา HTML และทดสอบการเปิดเข้ามาเยี่ยมชมเว็บไซต์ด้วยการใช้
Prototype สิ่งที่ต้องปฏิบัติในขั้นตอนนี้มีดังนี้

1. นำส่วนประกอบของภาพ ตัวหนังสือ และมัลติมีเดียมาประกอบกัน
2. ทดสอบการเข้าเว็บไซต์จากเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ต่างกัน และการใช้ Browser
ที่ต่างกัน
3. ตรวจสอบความถูกต้องของภาษาที่ใช้ โดยการพิสูจน์อักษร
4. เตรียม HTML Templates
5. สร้างหน้าหลักขึ้นมา รวมทั้งหน้าอื่นๆ ด้วย

เมื่อผ่านการทำทุกขั้นตอนแล้ว เว็บไซต์ก็พร้อมที่จะออนไลน์ได้ แต่อย่างไรก็ตาม เพื่อให้
เว็บไซต์มีความทันสมัยอยู่เสมอ นั้น ต้องหมั่นตรวจสอบคุณภาพอย่างสม่ำเสมอ รวมไปถึงการปรับปรุง
ในเรื่องการออกแบบเป็นประจำ และยิ่งกว่านั้น เนื้อหาในเว็บไซต์จะต้องมีความใหม่ ทันเหตุการณ์อยู่
เสมอ จึงจะเป็นเว็บไซต์ที่มีประสิทธิภาพ

กิดานันท์ มลิทอง (2542 : 21-23) กล่าวถึงการออกแบบเว็บเพจว่า องค์ประกอบของการ
ออกแบบหน้าเว็บ จะเกี่ยวเนื่องถึงการออกแบบเว็บเพจ การจัดหน้า พื้นหลัง ศิลปะการใช้ตัวพิมพ์ และ
โปรแกรมที่ใช้ในการออกแบบ โดยมีแนวทางในการออกแบบดังนี้

1. ขนาดเว็บเพจ ควรจำกัดขนาดของแฟ้มแต่ละหน้าไม่ให้มากเกินไป ถ้าไม่ต้องการ
จะสูญเสียผู้อ่าน นักออกแบบควรระมัดระวังกราฟิกขนาดใหญ่ให้เหลือเพียงภาพง่ายๆ
2. การจัดหน้า กำหนดความยาวของหน้าให้สั้น โดยการกำหนดจำนวนของข้อความ
ที่จะบรรจุในแต่ละหน้าควรมีความยาวระหว่าง 200 - 500 คำ ในแต่ละหน้า คำในแต่ละหน้าควรใส่

สารสนเทศที่สำคัญที่สุดในส่วนบนของหน้าและใช้ตารางช่วยจัดระเบียบหน้า เช่น แบ่งแยกภาพกราฟิก หรือเครื่องมือนำทางออกจากข้อความ หรือการจัดแบ่งข้อความออกเป็นคอลัมน์ เป็นต้น

3. พื้นหลัง พื้นหลังที่มีลวดลายและใช้สีร้อนมากจะทำให้หน้าเว็บมีความยากลำบากในการอ่านและทำให้ไม่สบายตาในการอ่านเช่นกัน ดังนั้นจึงไม่ควรใช้พื้นหลังที่มีลวดลายเกินความจำเป็น และควรใช้สีเย็นเป็นพื้นหลังจะทำให้เว็บเพจนั้นน่าอ่านมากกว่า

4. ศิลปะการใช้ตัวพิมพ์ เว็บจะถูกจำกัดในเรื่องของศิลปะการใช้ตัวพิมพ์มากกว่าในสื่อสิ่งพิมพ์ แต่โปรแกรมค้นผ่านรุ่นใหม่จะสามารถใช้แบบตัวอักษรอื่นๆ ได้มากขึ้นแต่อาจให้การแสดงผลหน้าจอไม่เหมือนกันนัก เช่น ขนาดตัวอักษร ดังนั้นสิ่งที่นักออกแบบสามารถทำได้คือดูว่าโปรแกรมและระบบใดที่ผ่านการใช้มากที่สุดแล้วออกแบบให้เข้ากับระบบนั้น

5. ซอฟต์แวร์โปรแกรม นักออกแบบสามารถใช้ซอฟต์แวร์โปรแกรมในการสร้างหน้าเว็บได้ โดยขึ้นอยู่กับลักษณะของงานว่าจะง่ายหรือซับซ้อนมากน้อยเพียงใด เช่น โปรแกรมพร้อมท์เพจ (Front Page) โปรแกรมตกแต่งภาพโฟโต้ชอป (Photo Shop) หรือโปรแกรมวาดภาพ (Illustrator) หรือโปรแกรมจัดหน้า (PageMaker)

6. รูปแบบหน้าเว็บ ลักษณะสำคัญยิ่งที่สุดอย่างหนึ่งการออกแบบหน้าเว็บ คือ การวางหน้าเว็บในแนวนอนจะเป็นสิ่งที่เหมาะสมและสมเหตุสมผลมากกว่าเนื่องจากจอมอนิเตอร์มีส่วนกว้างมากกว่าส่วนสูง นอกจากนี้ เนื้อที่เสนอเนื้อหาบางส่วนยังบรรจุแถบเครื่องมือของโปรแกรมค้นผ่าน ซึ่งจะปรากฏอยู่ตลอดเวลาในเนื้อที่แนวนอนของหน้าเว็บ

7. การสำรวจขนาดเคียว ถ้าให้หน้าโฮมเพจเป็นแบบการสำรวจขนาดเคียวโดยไม่ต้องใช้แถบเลื่อนได้จะเป็นการช่วยให้ผู้ชมไม่เบื่อที่จะใช้แถบเลื่อนดูรายละเอียดหน้าอื่น เมื่อเริ่มจะคิดออกแบบหน้าเว็บจึงมีข้อเสนอแนะมาให้คิดเฉพาะในรูปแบบแนวนอนขนาด 800x600 จุดภาพเท่านั้น เพราะผู้อ่านส่วนมากจะใช้จอมอนิเตอร์ขนาด 15-17 นิ้ว ที่มีขนาด 800x600 จุดภาพ จุดภาพส่วนหนึ่งจะใช้ในการเสนอแถบเครื่องมือไปแล้ว ดังนั้นจึงเหลือเนื้อที่ไม่เต็มในการเสนอหน้าเว็บและควรออกแบบหน้าเว็บให้เป็นมาตรฐานเท่ากันทุกหน้า

จะเห็นได้ว่าการออกแบบเว็บเพจที่ดีต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการค้นหา โดยอาจเป็นคำอธิบายสั้นๆ เพื่อให้ผู้ใช้สามารถค้นหาได้อย่างรวดเร็ว และถูกต้องกับวัตถุประสงค์ของการใช้งาน ซึ่งขั้นตอนการออกแบบเว็บเพจที่ดี มีดังนี้

1. ควรมีรายการสารบัญแสดงรายละเอียดของเว็บเพจนั้น

การทำสารบัญหรือแนะนำหัวข้อให้เว็บเพจนั้น จะทำให้ผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมเว็บ ได้รู้ว่าหัวข้ออะไรบ้างและหัวข้อนั้นมีลักษณะเนื้อหาอย่างไร ทำให้เว็บน่าสนใจมากขึ้น และจะช่วยให้ผู้ใช้สามารถค้นหาข้อมูลภายในเว็บเพจได้อย่างรวดเร็ว

2. เชื่อมโยงข้อมูลไปยังเป้าหมายให้ตรงกับความต้องการให้มากที่สุด

การเชื่อมโยงข้อมูลในเว็บเพจ จะทำให้เว็บเพจมีความหลากหลายและทำให้ผู้อ่านได้เข้าใจในเนื้อหามากยิ่งขึ้น ตรงไหนที่มีความสัมพันธ์กันควรลิงค์ไปที่นั้นๆ ด้วย การลิงค์นั้นไม่จำเป็นต้องจะเป็นแบบตัวหนังสือหรือ รูปภาพ แล้วยแต่ความสะดวกและความสวยงาม นอกจากนี้ในแต่ละเว็บเพจที่สร้างขึ้นมามีจุดเชื่อมโยงกลับมายังหน้าแรกของเว็บไซต์ที่กำลังใช้งานอยู่ด้วย ทั้งนี้หากผู้ใช้เกิดหลงทางและไม่ทราบว่าทำอะไรต่อไปดี จะต้องมีหนทางกลับมาสู่จุดเริ่มต้นใหม่

3. สั้นกระชับ สั้นและทันสมัย

เนื้อหาที่น่าสนใจกับผู้ใช้ควรเป็นเรื่องที่กำลังมีความสำคัญ อยู่ในความสนใจของผู้คนหรือเป็นเรื่องที่ต้องการให้ผู้ใช้ทราบ และควรปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่เสมอ ถ้าเนื้อหาเยอะมาก ควรย่อให้เหลือแต่ใจความสำคัญของเนื้อหา และข้อความที่สั้นๆ ทันสมัย แต่ไม่มากเกินไปและใช้ภาษาให้เข้ากับคนทุกวัย

4. สามารถโต้ตอบกับผู้ใช้ได้อย่างทันท่วงที

ควรกำหนดจุดที่ผู้ใช้สามารถแสดงความคิดเห็น หรือให้คำแนะนำกับผู้สร้างได้ เช่น ใส่อีเมลล์ของผู้จัดทำลงในเว็บเพจ หรือใช้เว็บบอร์ดให้แสดงความคิดเห็น เพื่อให้ผู้ใช้สามารถติดต่อกับเราได้ ตำแหน่งที่เขียนควรเป็นส่วนบนสุดหรือส่วนล่างสุดของเว็บเพจนั้นๆ ไม่ควรเขียนแทรกไว้ในตำแหน่งใดๆ ที่หายาก เพราะผู้ใช้อาจหาไม่พบก็ได้

5. การใส่ภาพประกอบ

รูปภาพที่ใช้ไม่ควรมากเกินไป ขนาดของภาพก็ไม่ควรใหญ่เกินไปจนเกินไป เพราะอาจจะทำให้เนื้อหาของสาระของเว็บเพจนั้นถูกลดความสำคัญลง ควรใช้ภาพที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหา ควรใช้รูปภาพที่สามารถสื่อความหมายกับผู้ใช้ได้ตรงตามวัตถุประสงค์ การใช้รูปภาพเพื่อเป็นพื้นหลัง ไม่ควรเน้นสีฉูดฉาดมากนัก เพราะอาจจะไปลดความเด่นชัดของเนื้อหา ควรใช้ภาพที่มีสีอ่อน ไม่สว่างจนเกินไป ตัวอักษรที่นำมาแสดงบนจอภาพ ควรเลือกขนาดที่อ่านง่าย ไม่มีสีสันและลดทอนความจำเป็น

6. เข้าสู่กลุ่มเป้าหมายได้อย่างถูกต้อง

การสร้างเว็บเพจ สิ่งที่ต้องคำนึงมากที่สุดคือกลุ่มเป้าหมาย การกำหนดกลุ่มเป้าหมายอย่างชัดเจนย่อมทำให้ผู้สร้างสามารถกำหนดเนื้อหา และเรื่องราวเพื่อให้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้ได้มากกว่า

7. ใช้งานง่าย

สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งของการสร้างเว็บเพจก็คือ จะต้องง่ายต่อการใช้งาน อะไรก็ตามถ้ามีความง่ายต่อการใช้งานแล้ว โอกาสที่จะประสบความสำเร็จย่อมสูงขึ้นตามลำดับ ซึ่งการสร้างเว็บเพจให้ง่ายต่อการใช้งานนั้น ขึ้นอยู่กับเทคนิค และประสบการณ์ของผู้สร้างแต่ละคน

8. เป็นมาตรฐานเดียวกัน

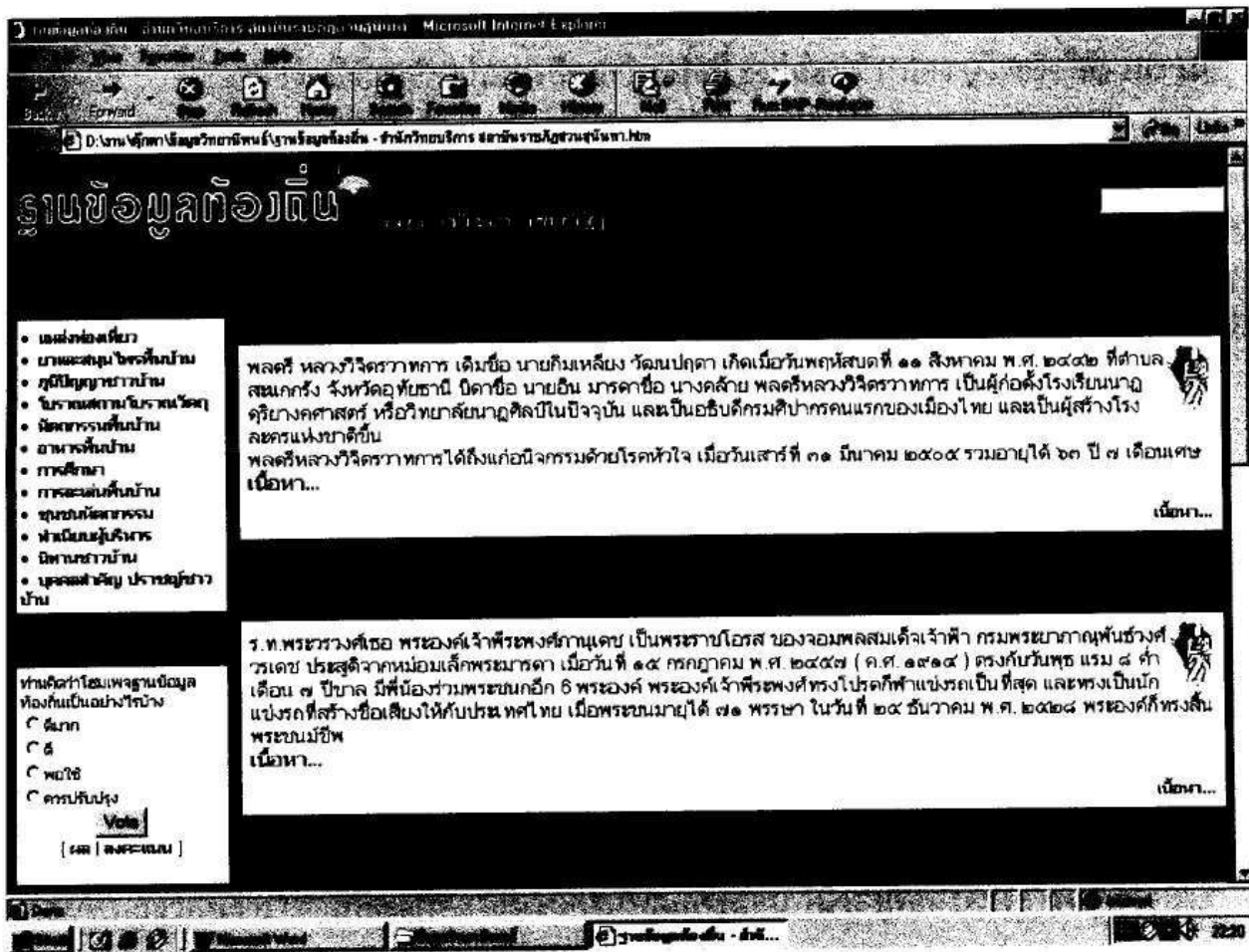
เว็บเพจที่ถูกสร้างขึ้นมานั้น อาจมีข้อมูลมากมายหลายหน้า การทำให้ผู้ใช้งานไม่เกิดความสับสนกับข้อมูล จำเป็นต้องกำหนดข้อมูลให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยอาจแบ่งเนื้อหาออกเป็นส่วนๆ หรือจัดเป็นกลุ่ม เป็นหมวดหมู่ เพื่อความเป็นระเบียบและง่ายต่อการใช้งาน

3.1 หลักการออกแบบหน้าเว็บเพจ

การออกแบบหน้าเว็บนับเป็นสิ่งแรกที่ผู้ใช้จะให้เห็น ขณะที่เปิดเข้าสู่เว็บไซต์ และยังเป็นสิ่งที่แสดงถึงประสิทธิภาพในการออกแบบเว็บไซต์อีกด้วย หน้าเว็บจึงเป็นสิ่งสำคัญมากในช่วงเวลาแรกเมื่อผู้ใช้เข้ามาถึง เพราะมีหน้าที่เป็นสื่อกลางให้ผู้เข้าชมสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลและระบบงานของเว็บไซต์นั้นได้ ธวัชชัย ศรีสุเทพ (2544 : 125) กล่าวว่า โดยปกติแล้วหน้าเว็บจะประกอบด้วยรูปภาพ ตัวอักษร สีพื้น ระบบเนวิเกชัน และองค์ประกอบอื่นที่ช่วยสื่อความหมายของเนื้อหาและอำนวยความสะดวกการใช้งาน

นอกจากนั้น กิคานันท์ มลิทอง (2542 : 23-25) ได้กล่าวถึงการออกแบบหน้าเว็บเพจว่า องค์ประกอบของการออกแบบหน้าเว็บเพจควรมีการออกแบบ การจัดหน้า พื้นหลัง ศิลปะการใช้ตัวพิมพ์ และ โปรแกรมที่ใช้ในการออกแบบ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ธวัชชัย (2544 : 133-136) คือ การออกแบบเว็บเพจนั้นควรออกแบบให้มีความสม่ำเสมอตลอดทั่วทั้งไซต์ ส่วนที่สำคัญของเว็บควรไว้ในส่วนบนของหน้า จัดแต่งหน้าเว็บให้เป็นระเบียบและเรียบง่าย ใช้กราฟิกอย่างเหมาะสม กำหนดความยาวที่เหมาะสมหรือมีขนาดพอดีกับกระดาษมาตรฐาน A4 เมื่อพิมพ์ออกมา

2. รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

3. รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต

ไม่ได้จัดทำฐานข้อมูล

4. รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

ไม่ได้จัดทำฐานข้อมูล

5. รูปแบบของเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ไม่ได้จัดทำฐานข้อมูล

6. รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

ไม่ได้จัดทำฐานข้อมูล

ตอนที่ 3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

3.1 งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาในครั้งนี้ ยังมีค่อนข้างน้อย ผู้วิจัยจึงได้รวบรวมงานวิจัยที่เกี่ยวกับการวิเคราะห์รูปแบบและเนื้อหาที่ใกล้เคียงที่สุด ดังนี้

มาลินี สวยศำข้าว (2538 : บทคัดย่อ) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษา ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา โดยเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบไม่มีโครงสร้าง ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ ครูสังคมศึกษา จำนวน 26 คน เลือกโดยการสุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการแจกแจงความถี่ ผลการวิจัยปรากฏว่า ด้านการเตรียมการสอนครูสังคมศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาหลักสูตร คำอธิบายรายวิชา และจุดประสงค์รายวิชาที่สอดคล้องกัน จัดซื้อข้อเขียน และขอบริจาคสื่อการเรียนการสอนจากแหล่งวิชาการในท้องถิ่น และจัดทำเอกสารประกอบการเรียนการสอนขึ้น ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใช้การบรรยายประกอบการซักถาม อธิบายและใช้สื่อประกอบ และสอดคล้องภูมิปัญญาท้องถิ่นในเนื้อหาที่สอน ด้านการจัดกิจกรรมหลักสูตร ให้นักเรียนจัดป้ายนิเทศในชั้นเรียนและบริเวณโรงเรียน และให้นักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมที่จัดขึ้นในท้องถิ่น

ประกอบ ใจมั่น (2539 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษา สภาพ ปัญหาและความต้องการเกี่ยวกับการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเรียนการสอน ในโรงเรียนโครงการขยายโอกาสทางการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัด ภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง” มีกลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอน 30 คน และภูมิปัญญาท้องถิ่น 15 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบบสังเกต และแบบสัมภาษณ์อย่างมีโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า การเลือกภูมิปัญญาท้องถิ่นได้คำนึงถึงผู้เรียน หลักสูตร ภูมิปัญญาท้องถิ่น สื่อการเรียนการสอน และเตรียมการเรียนการสอนล่วงหน้าก่อนการเรียนการสอน มีการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในชั้นเรียนดำเนินการสอน โดยมีการสาธิต แบ่งกลุ่มฝึกปฏิบัติ ส่วนการประเมินการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น มีการประเมินผู้เรียน และภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยการสังเกตระหว่างการเรียนการสอน ด้านปัญหาการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่พบ คือ ขาดแคลนวัสดุ-อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติงาน งบประมาณไม่เพียงพอ การเบิกจ่ายค่าตอบแทนยุ่งยากล่าช้า ภูมิปัญญาท้องถิ่นไม่ค่อยมีเวลาว่างและภูมิปัญญาท้องถิ่นขาดทักษะประสบการณ์ในการถ่ายทอดความรู้ และครูผู้สอนมีความต้องการงบประมาณในการจัดซื้อวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการฝึกปฏิบัติงาน ภูมิปัญญาท้องถิ่นมีความรู้ความชำนาญในเรื่องที่สอนและต้องการที่จะเข้ารับการอบรมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ

กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2540 ก : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ซึ่งผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ศึกษานิเทศก์ ผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาทั่วไป พบว่า ปัญหาและอุปสรรคของการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน คือ ขาดการสนับสนุนด้านวัสดุ อุปกรณ์ ขาดงบประมาณ ครูผู้สอนมีความเข้าใจในการนำความรู้ และประสบการณ์ของชาวบ้านมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนค่อนข้างน้อย และวิทยากรท้องถิ่นบางคนมีความเข้าใจในการถ่ายทอดความรู้ยังไม่เพียงพอ

กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ (2540 ข : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหาร ครูผู้สอน นักเรียนระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ และสังกัดกรมสามัญศึกษา และผู้รู้ในท้องถิ่น ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการนำผู้รู้ในท้องถิ่นมาร่วมในการจัดการเรียนการสอน คือ ผู้รู้บางคนไม่มีความมั่นใจในความรู้ของตนเอง ผู้รู้บางคนต้องไปประกอบอาชีพ ทำให้เวลาที่สอนไม่ตรงกับเวลาที่โรงเรียนกำหนดให้ และงบประมาณของโรงเรียนที่จะนำมาใช้ดำเนินการในเรื่องนี้ค่อนข้างน้อย

ปราณี พุ่มบางป่า (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาเว็บไซต์วาไรตี้ในด้านสังคมประภคิต จากการศึกษาพบว่า เว็บไซต์วาไรตี้มีรูปแบบของเว็บท่า (Portal Site) ซึ่งเป็นศูนย์รวมข้อมูลข่าวสารและบริการในด้านต่างๆ เนื้อหาที่ปรากฏบนเว็บไซต์วาไรตี้มีความหลากหลายเนื่องจากมุ่งตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายหลายกลุ่ม โดยมีเนื้อหาที่ส่งเสริมกระบวนการสังคมประภคิตด้านสติปัญญามากที่สุด รองลงมาคือด้านจิตใจ และเนื้อหาสังคมประภคิตด้านพฤติกรรมปรากฏน้อยที่สุด

อากรณ์ ทบแยม (2543 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์รูปแบบและเนื้อหาของ Web Site ภาพยนตร์ฮอลลีวูดแนวแอ็คชั่นและแนวตลกบนสื่ออินเทอร์เน็ต” จากการศึกษาพบว่า โดยภาพรวมแล้วแบบและเนื้อหาของ Website ภาพยนตร์ฮอลลีวูดแนวแอ็คชั่นและแนวตลกประกอบไปด้วย 4 ส่วนที่สำคัญคือ

1. ข้อมูลเชิงการค้า คือ นักแสดง ผู้ถ่ายทำภาพยนตร์ การถ่ายทำภาพยนตร์ หรือเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์และเนื้อเรื่องภาพยนตร์
2. การโฆษณาเชิงบันเทิง คือ เกมส์การแข่งขัน รูปภาพนักแสดง รูปภาพสถานที่ถ่ายทำหรือสิ่งของที่ใช้ในการแสดง ไปรษณียบัตรอิเล็กทรอนิกส์ วิดีโอคลิปบทสัมภาษณ์ แฟ้มเอกสารให้ Download ข้อมูลสินค้าหรือบริการที่เกี่ยวกับภาพยนตร์ ตัวอย่างภาพยนตร์ มิวสิควิดีโอ และชาวด์แทร็ค

3. ข้อมูลข่าวสารจากสตูดิโอ คือคำเตือนลิขสิทธิ์ โลโก้สตูดิโอผู้สร้าง หรือจำหน่ายภาพยนตร์ สถานที่แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แบบฟอร์มให้แสดงคำติชม แบบฟอร์มขอรับข่าวแจก และส่วนเสนอความคิดเห็นด้านการขาย

4. การเชื่อมต่อกับ Web Site อื่น มีการนำ Web Site อื่นที่มีข้อมูลเกี่ยวข้องกับภาพยนตร์เชื่อมต่อกับ Web Site ภาพยนตร์

นิทัศน์ อธิธิพงษ์ (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักการออกแบบเว็บเพจ การศึกษารูปแบบเว็บไซต์ยอดนิยมของไทย พบว่าหลักการออกแบบเว็บเพจการศึกษาตามคุณลักษณะเว็บไซต์ยอดนิยมจะมีคุณลักษณะที่เหมือนกัน คือ เน้นการออกแบบให้ใช้งานได้นาน มีเนื้อหาตรงกับความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย มีความสวยงามในการออกแบบ สามารถตอบสนองและดาวน์โหลดได้อย่างรวดเร็ว และมีการปรับปรุงเนื้อหาพร้อมทั้งรูปแบบให้ทันสมัยอยู่เสมอ นอกจากการให้ข้อมูลหรือเนื้อหาวิชาที่จะให้กับผู้เรียนซึ่งเป็นส่วนหลักแล้ว เว็บการศึกษาควรจะให้บริการเสริมที่เป็นที่ต้องการ หรือเป็นสิ่งที่น่าสนใจเพิ่มเติมกับผู้เรียน เช่น ข่าวการศึกษาที่น่าสนใจ ห้องสมุดเชื่อมตรง

จิตรรา วิจิตรช่าง (2544 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการออกแบบและพัฒนาเว็บเพจเพื่อการส่งเสริมสมุนไพรไทย พบว่าผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีความคิดเห็นต่อการออกแบบและพัฒนาเว็บเพจดังนี้ ด้านเนื้อหาอยู่ในระดับมากที่สุด คือ เนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความถูกต้องครบคลุมเนื้อหาตามลำดับ ด้านการออกแบบ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีความคิดเห็นด้านเทคนิคการผลิตอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ตัวอักษรที่ใช้มีความชัดเจน รูปภาพมีความสอดคล้องกับเนื้อหา การเชื่อมโยงจากข้อความมีความถูกต้องเหมาะสม ด้านโครงสร้างเว็บเพจ มีความสวยงามตามลำดับ ด้านการเข้าถึงข้อมูล ผู้ใช้อินเทอร์เน็ต มีความคิดเห็นด้านการเข้าถึงข้อมูล อยู่ในระดับมากที่สุด คือ ความรวดเร็วในการเข้าถึงข้อมูลภายในเว็บและความเร็วในการโหลดข้อมูล และด้านประโยชน์ และคุณค่าอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตได้รับความรู้ เพิ่มเติมจากข้อมูลบนเว็บ และข้อมูลที่ได้รับมีประโยชน์ต่อผู้ใช้

นิภาพร ชัมสร้อย (2545 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การออกแบบเว็บเพจเพื่อการประชาสัมพันธ์กองบัญชาการการศึกษา พบว่า การประเมินประสิทธิภาพเว็บเพจโดยผู้เชี่ยวชาญอยู่ในระดับดีมาก และความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างในประเด็นเนื้อหาและการออกแบบอยู่ในระดับดี ในด้านเนื้อหาสอดคล้องกับภาพ ความชัดเจนของตัวอักษร ภาพช่วยสื่อความหมายให้เข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น ข้อมูลมีความเชื่อมโยง ต่อเนื่องและชัดเจน นอกจากนี้ในการนำเสนอมีการจัดองค์ประกอบของภาพและข้อมูล

สุกัญญา ตั้งเรืองเกียรติ (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์รูปแบบและเนื้อหาของนิทานไทยบนสื่ออินเทอร์เน็ต ได้ใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา เพื่อให้ทราบถึง

รูปแบบการนำเสนอนิทานไทยบนสื่ออินเทอร์เน็ตตลอดจนเนื้อหาของนิทานไทยที่นำเสนอบนสื่ออินเทอร์เน็ต

สุภารัตน์ ชาญเลขา (2545 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม ซึ่งวัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้คือ (1) ศึกษาแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันอุดมศึกษากับชุมชนในการมีส่วนร่วมเพื่อการวางแผนพัฒนาด้านวัฒนธรรม (2) พัฒนารูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม (3) ตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนในฝั่งธนบุรี จากการศึกษาพบว่า

1. สถาบันอุดมศึกษาควรสนองรับนโยบายของรัฐจากข้อกำหนดตามกฎหมายให้สถาบันการศึกษากระจายอำนาจให้ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการบริหารงานด้านวัฒนธรรม จัดการศึกษา จัดกระทำสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ ดำเนินการตามยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านวัฒนธรรมด้วยกระบวนการพลังร่วม

2. ค่าความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรมตามสภาพที่ปรากฏในปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการให้เกิดในอนาคต ทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการมีความแตกต่างกันและความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนจากภาพรวมในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

3. การศึกษาเปรียบเทียบจากสถาบันราชภัฏ 5 กลุ่ม พบว่าความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนจากภาพรวมในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติการพบว่าไม่มีความแตกต่าง

4. ชุมชนฝั่งธนบุรีเห็นด้วยในการนำรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนมาใช้กับโครงการจัดตั้งศูนย์ กรุงเทพมหานครศึกษา

3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ

เอสรอกและเลอติ (Esrock and Leichty 1999 : บทคัดย่อ) ศึกษาเรื่อง “Corporate Wold Wide Web Pages: Serving the News Media And Other Publics” ผลการวิเคราะห์เนื้อหาพบว่า เว็บเพจขององค์กรธุรกิจมีจุดประสงค์เพื่อให้บริการแก่แหล่งข่าว ลูกค้า และชุมชนซึ่งเกี่ยวข้องกับองค์กรในด้านการเงิน แต่ยังไม่ได้มีการนำเว็บไซต์เพื่อสื่อสารกับผู้รับสารอย่างเต็มที่นัก ผลการวิจัยพบว่าหนึ่งในสามของเว็บไซต์ที่ศึกษาจำนวน 100 เว็บไซต์มีจุดประสงค์เพื่อสื่อสารกับผู้รับสารหลากหลายกลุ่มและมีรูปแบบการสื่อสารแตกต่างกันออกไป เว็บไซต์ที่มีกลุ่มเป้าหมายหลายกลุ่มจะยังมีข้อมูลหลากหลายด้าน

แมคมิลแลน (McMillan 2000 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง The Microscope and the Moving Target : The Challenge of Applying Content Analysis to the World Wide Web จาก การวิเคราะห์งานวิจัยที่เกี่ยวกับเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเครือข่ายเว็ลด์ไวด์เว็บ จำนวน 19 ชิ้นงาน พบว่าเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาสามารถนำมาใช้กับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงและเติบโต อย่างมาก อย่างไรก็ตามนักวิจัยในปัจจุบันใช้วิธีวิเคราะห์เนื้อหาในการศึกษาแนวคิดหลัก เช่น ความ หลากหลาย การทำเว็บไซต์ในเชิงพาณิชย์ และการใช้เทคโนโลยีบนเครือข่ายเว็ลด์ไวด์เว็บ นอกจากนี้ ยังมีข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยเกี่ยวกับเว็บไซต์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา ได้แก่ การ กำหนดคำถาม / สมมติฐานในการวิจัย การสุ่มตัวอย่าง การเก็บข้อมูล การลงรหัส การฝึกรอบรมผู้ลง รหัส และการวิเคราะห์ / ตีความข้อมูล

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินงานดังนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากร

ในการทำวิจัยครั้งนี้กลุ่มประชากร ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักศิลปวัฒนธรรม ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลท้องถิ่น ผู้จัดทำเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ นักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา และสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ที่ใช้เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น จำนวน 60 คน ดังนี้

ประเภทประชากร	จำนวน ประชากร	ใช้เว็บไซต์
ผู้อำนวยการสำนักศิลปและวัฒนธรรม	6	2
ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน	3	2
ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ	6	4
อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลท้องถิ่น	5	2
ผู้จัดทำเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ	4	3
นักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา	57	30
นักศึกษาระดับปริญญาโทสาขามรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์	19	17
รวม	100	60

ประชากรทั้งหมดจำนวน 100 คน มีผู้ใช้เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 60 คน เมื่อสุ่มตัวอย่างที่เหมาะสมจากตารางของเครซีและมอร์แกน(Krejcie and Morgan) เท่ากับ 59 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.1.1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหา เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ รวมทั้งแนวทางในการพัฒนารูปแบบเว็บไซต์ ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ และตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ตรวจสอบแบบสอบถาม เนื้อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) (วาโร เฟิงส์วาศี, 2545 : 91)

2.1.4 นำแบบสอบถามที่ได้จากการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิ มาแก้ไขปรับปรุงเป็นฉบับที่มีความเที่ยงตรง แล้วนำไปให้นักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 16 คน ทดลองตอบแบบสอบถาม เพื่อตรวจสอบความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ แล้วนำมาวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามสูตรของครอนบาค (Cronbach 1974 : 161) ได้ค่า $\alpha = 0.96$

2.1.5 ปรับปรุงคุณภาพของเครื่องมือให้มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้แล้วนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

2.2 ลักษณะแบบสอบถามแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพปัจจุบัน ความถี่ในการใช้เว็บไซต์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด โดยมีคำถามในตอนนี้ 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นทั่วไปที่มีต่อข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความเหมาะสมด้านเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งมีระดับที่ปรากฏในเว็บไซต์และระดับที่ควรมีให้เลือก 5 ระดับ เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งมีระดับความเหมาะสมและระดับที่ควรมีให้เลือก 5 ระดับ เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามแนวทางการปรับปรุงเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

2.1.1 ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1.2 สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิดเกี่ยวกับรูปแบบและเนื้อหา เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ รวมทั้งแนวทางในการพัฒนารูปแบบเว็บไซต์ ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ และตรวจสอบความเหมาะสมรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

2.1.3 นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ตรวจสอบแบบสอบถาม เนื้อหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) (วาโร เฟิงส์วาศค์, 2545 : 91)

2.1.4 นำแบบสอบถามที่ได้จากการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของผู้ทรงคุณวุฒิ มาแก้ไขปรับปรุงเป็นฉบับที่มีความเที่ยงตรง แล้วนำไปให้นักศึกษาที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริงจำนวน 16 คน ทดลองตอบแบบสอบถาม เพื่อตรวจสอบความเชื่อถือได้ของเครื่องมือ แล้วนำมาวิเคราะห์ความน่าเชื่อถือ (Reliability) ของแบบสอบถามจากค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ตามสูตรของครอนบาค (Cronbach 1974 : 161) ได้ค่า $\alpha = 0.96$

2.1.5 ปรับปรุงคุณภาพของเครื่องมือให้มีความเที่ยงตรงและเชื่อถือได้แล้วนำไปใช้ในการเก็บข้อมูล

2.2 ลักษณะแบบสอบถามแบ่งเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา สถานภาพปัจจุบัน ความถี่ในการใช้เว็บไซต์ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายปิด โดยมีคำถามในตอนนี้ 5 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นทั่วไปที่มีต่อข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น เป็นแบบสอบถามประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความเหมาะสมด้านเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งมีระดับที่ปรากฏในเว็บไซต์และระดับที่ควรมีให้เลือก 5 ระดับ เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งมีระดับความเหมาะสมและระดับที่ควรมีให้เลือก 5 ระดับ เป็นแบบสอบถามแบบประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามแนวทางการปรับปรุงเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิด

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลตามขั้นตอนต่อไปนี้

3.1 ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามจาก ผู้อำนวยการสำนักศิลปวัฒนธรรม ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ หัวหน้าโปรแกรมวิชาบรรณารักษศาสตร์ และสารสนเทศศาสตร์ และคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล

3.2 นำหนังสือและแบบสอบถามไปขอความอนุเคราะห์จากผู้อำนวยการสำนักศิลปวัฒนธรรม ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ หัวหน้าโปรแกรมวิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ และคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บข้อมูล และทำการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อได้รับแบบสอบถามคืนมาแล้วผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

4.1 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับคืน

4.2 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ดังนี้

4.2.1 แบบสอบถามตอนที่ 1 คำนวณค่าร้อยละจากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมดในส่วนที่เกี่ยวกับสถานภาพของประชากร

4.2.2 แบบสอบถามตอนที่ 2 หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบที่เกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น ในส่วนที่เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่าโดยถือเกณฑ์ดังนี้

ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
เห็นด้วย	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
เห็นด้วยอย่างยิ่ง	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ค่าเฉลี่ยที่ได้แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2535 :113) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง ไม่เห็นด้วย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.51 – 1.50 หมายถึง ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

4.2.3 แบบสอบถามตอนที่ 3,4 หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคำตอบที่เกี่ยวกับระดับที่ปรากฏ ระดับที่ควรมี ระดับความเหมาะสม และระดับความเป็นไปได้ ในส่วนที่เป็นมาตราส่วนประมาณค่า โดยถือเกณฑ์ดังนี้

ระดับที่ปรากฏ / ควรมี / ความเหมาะสม / เป็นไปได้ น้อยที่สุด	มีค่าเท่ากับ 1 คะแนน
ระดับที่ปรากฏ / ควรมี / ความเหมาะสม / เป็นไปได้ น้อย	มีค่าเท่ากับ 2 คะแนน
ระดับที่ปรากฏ / ควรมี / ความเหมาะสม / เป็นไปได้ ปานกลาง	มีค่าเท่ากับ 3 คะแนน
ระดับที่ปรากฏ / ควรมี / ความเหมาะสม / เป็นไปได้ มาก	มีค่าเท่ากับ 4 คะแนน
ระดับที่ปรากฏ / ควรมี / ความเหมาะสม / เป็นไปได้ มากที่สุด	มีค่าเท่ากับ 5 คะแนน

ค่าเฉลี่ยที่ได้แล้วนำมาแปลความหมายตามเกณฑ์ของบุญชม ศรีสะอาด (2535 :113) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง ระดับที่ปรากฏ/ควรมี/ความเหมาะสม/เป็นไปได้อย่างมากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง ระดับที่ปรากฏ/ควรมี/ความเหมาะสม/เป็นไปได้อย่างมาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง ระดับที่ปรากฏ/ควรมี/ความเหมาะสม/เป็นไปได้อย่างปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง ระดับที่ปรากฏ/ควรมี/ความเหมาะสม/เป็นไปได้น้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.51 – 1.50 หมายถึง ระดับที่ปรากฏ/ควรมี/ความเหมาะสม/เป็นไปได้น้อยที่สุด

4.2.4 เปรียบเทียบข้อมูลแบบสอบถามตอนที่ 3,4 เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างระดับที่ปรากฏ ระดับความเหมาะสม และระดับที่ควรมี เพื่อการสำรวจความแตกต่างระหว่างลักษณะที่ควรจะเป็นกับลักษณะที่เป็นอยู่ของความแตกต่างระหว่างสภาพปัจจุบันกับสภาพที่ต้องการ (Kaufman & English, 1981 อ้างถึงใน สุนนิสา พูลศิริ, 2541 : 15) โดยใช้ค่าสถิติ (t-Test)

4.2.5 วิเคราะห์แบบสอบถามตอนที่ 4 ในลักษณะเดียวกันกับตอนที่ 3

4.2.6 สรุปความเหมาะสมและความเป็นไปได้จากค่าเฉลี่ยความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิในรายการที่มีค่า $\bar{X} \geq 3.51$

4.2.7 วิเคราะห์แนวทางในการปรับปรุงเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏจากการสรุปความคิดเห็นจากแบบสอบถามปลายเปิด

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

$$3.1 \text{ ค่าร้อยละ} = \frac{n}{N} \times 100$$

$$3.2 \text{ ค่าเฉลี่ย} (\bar{x}) = \frac{\sum fX}{N}$$

$$3.3 \text{ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)} = \sqrt{\frac{n\sum fX^2 - (\sum fX)^2}{n(n-1)}}$$

$$3.4 \text{ ค่าสถิติ (t-Test) Independent} = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

(พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2538 : 145, 151, 172)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ และตรวจสอบความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป นำเสนอผลการวิเคราะห์เป็น 8 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นทั่วไปที่มีต่อลักษณะของข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น

ตอนที่ 3 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 4 ความเหมาะสมของรูปแบบของเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 5 แนวทางปรับปรุงเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นตามความความเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 6 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 7 ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏจากผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 8 สรุปรูปแบบที่เหมาะสมและเป็นไปได้ของเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นผู้บริหารและนักศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยราชภัฏ กลุ่มรัตนโกสินทร์ ประจำปีการศึกษา 2549 เป็นผู้ที่ใช้เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 60 คน ผลการวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามมีรายละเอียดดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้มาจากกลุ่มประชากรซึ่งใช้เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 60 คน ปรากฏดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ(%)
1. เพศ		
ชาย	15	25.00
หญิง	45	75.00
2. อายุ		
ต่ำกว่า 25 ปี	6	10.00
25 -35 ปี	31	51.70
36 – 45 ปี	13	21.70
46 – 55 ปี	5	8.30
56 ปี ขึ้นไป	5	8.30
3. ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	49	81.70
ปริญญาโท	9	15.00
ปริญญาเอก	2	3.30
4. สถานภาพ		
ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ	4	6.70
ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน	2	3.30
ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม	2	3.30
อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลท้องถิ่น	2	3.30
ผู้จัดทำเว็บไซต์	3	5.00
นักศึกษาระดับปริญญาโท	47	78.40
5. การใช้เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น		
ใช้บ่อย	11	18.30
ใช้เป็นครั้งคราว	32	53.30
ใช้นานๆครั้ง	17	28.30

จากตารางที่ 1 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 ผู้ตอบแบบสอบถามมีช่วงอายุระหว่าง 25 – 35 ปี มากที่สุด มีจำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 51.70 รองลงมา มีช่วงอายุระหว่าง 36 – 45 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 21.70 ผู้ตอบ

แบบสอบถามมีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 81.70 รองลงมาเป็นการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 15.00 มีวุฒิปริญญาเอกเพียง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 78.40 รองลงมาเป็นผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 6.70 ผู้ตอบแบบสอบถามเคยใช้เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นครั้งคราว มากที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 53.30 รองลงมาเป็นใช้นานๆ ครั้ง จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 28.30 ถ้าดับสุดท้ายเป็นใช้บ่อย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 18.30

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นทั่วไปที่มีต่อลักษณะของข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น

ความคิดเห็นทั่วไปที่มีต่อข้อมูลท้องถิ่นได้มาจากการวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อข้อมูลท้องถิ่นในเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นทั่วไปที่มีต่อลักษณะของข้อมูลท้องถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
1. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้ของชาวบ้านที่สืบทอดกันมาตั้งแต่อดีตและพัฒนาสืบทอดจนถึงปัจจุบันที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตและผู้คนในท้องถิ่น	4.47	0.62	เห็นด้วย	1
2. สามารถนำความรู้มาพัฒนาท้องถิ่นเพื่อปรับเปลี่ยนและใช้แก้ไขปัญหาต่างๆ ในท้องถิ่น	4.15	0.73	เห็นด้วย	5
3. ภูมิปัญญาท้องถิ่นแบ่งออกเป็น				
- สาขาการเกษตร	3.92	0.74	เห็นด้วย	7
- สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม	3.90	0.77	เห็นด้วย	8
- สาขาการแพทย์แผนไทย	3.87	0.91	เห็นด้วย	9

ตารางที่ 2 (ต่อ)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับที่
- สาขาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.62	0.92	เห็นด้วย	11
- สาขาสวัสดิการสังคม	3.47	0.98	ปานกลาง	13
- สาขาศิลปกรรมพื้นฐาน	3.90	0.84	เห็นด้วย	8
- สาขาการจัดการองค์กร	3.55	0.96	เห็นด้วย	12
- สาขาวรรณกรรมพื้นฐาน	3.90	0.92	เห็นด้วย	8
- สาขาศาสนาและประเพณี	3.97	0.94	เห็นด้วย	6
- สาขาการศึกษา	3.68	0.89	เห็นด้วย	10
4. สังคมไทยมีภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่ มากที่สุดที่แสดงความเป็นไทยและเป็น เอกลักษณ์สำคัญที่ชี้ความเจริญ ของสังคมไทย	4.27	0.78	เห็นด้วย	3
5. แหล่งทรัพยากรในท้องถิ่นสามารถ นำมาใช้ประโยชน์ในการเป็น แหล่งการศึกษาของชุมชน	4.28	0.78	เห็นด้วย	2
6. แหล่งทรัพยากรในท้องถิ่นมีทั้งที่ เป็นตัวบุคคล ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งต่างๆ ที่มนุษย์สร้างขึ้น รวมถึงขนบธรรมเนียมประเพณีซึ่ง สามารถนำไปพัฒนาท้องถิ่นต่อไป	4.20	0.73	เห็นด้วย	4
7. แนวคิดทฤษฎีสื่อปฏิสัมพันธ์ วัฒนธรรมของชาตินั้นได้รวบรวม ศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณี ด้านต่างๆ ของท้องถิ่นไว้เป็นอย่างดี	4.15	0.76	เห็นด้วย	5
รวม	3.96	0.58	เห็นด้วย	

จากตารางที่ 2 พบว่าผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยต่อลักษณะของข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่นในภาพรวม ($\bar{x}=3.96$) และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยว่า “ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้ของชาวบ้าน พัฒนาสืบทอดจนถึงปัจจุบันที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตและผู้คนในท้องถิ่น” เป็นลำดับแรก ($\bar{x}=4.47$) รองลงมาคือ “แหล่งทรัพยากรในท้องถิ่นสามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการเป็นแหล่งการศึกษาของชุมชน” ($\bar{x}=4.28$) และ “สังคมไทยมีภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่มากที่แสดงความเป็นไทย และเป็นเอกลักษณ์สำคัญที่ชี้ความเจริญของสังคมไทย” ($\bar{x}=4.27$) ส่วนการที่ “ภูมิปัญญาท้องถิ่นแบ่งออกเป็นสาขาสวัสดิการสังคม” ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยเป็นอันดับสุดท้าย ($\bar{x}=3.47$) ซึ่งแสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ในเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น

ตอนที่ 3 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏจาก ผู้ตอบแบบสอบถาม

ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ได้มาจากการเปรียบเทียบระดับความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ปรากฏในเว็บไซด์กับระดับที่ควรมีปรากฏในเว็บไซด์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาพรวม และด้านต่างๆ ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวม

ความเหมาะสมของเนื้อหา เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น	ระดับที่ปรากฏ			ระดับที่ควรมี			ค่าที(t)
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
สถานที่สำคัญ	3.76	0.82	มาก	4.45	0.65	มาก	-6.18**
บุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน	3.51	0.91	มาก	4.16	0.83	มาก	-5.57**
วิถีชีวิต	3.63	0.92	มาก	4.38	0.78	มาก	-6.50**
ภูมิปัญญา	3.54	0.94	มาก	4.32	0.77	มาก	-5.86**
ของดีท้องถิ่น	3.76	0.79	มาก	4.35	0.73	มาก	-5.61**
เอกสารสำคัญ	3.29	1.02	ปานกลาง	4.23	0.86	มาก	-6.57**
ธรรมชาติวิทยา	3.36	0.96	ปานกลาง	4.29	0.74	มาก	-7.74**
ข้อมูลจังหวัด	3.61	0.78	มาก	4.32	0.74	มาก	-7.03**

ตารางที่ 3 (ต่อ)

ความเหมาะสมของเนื้อหา เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น	ระดับที่ปรากฏ			ระดับที่ควรมี			ค่าที(t)
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
ฐานข้อมูล	3.67	0.92	มาก	4.35	0.78	มาก	-6.67**
เว็บไซต์แนะนำ	3.51	0.88	มาก	4.22	0.81	มาก	-7.20**
ความเหมาะสมด้านเนื้อหา เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นใน ระดับที่ปรากฏในเว็บไซต์	3.58	0.73	มาก	4.31	0.68	มาก	-7.44**

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 3 พบว่าความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏโคราชรวม ดังนี้

ระดับที่ควรมี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.31$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุกรายการควรมีในระดับมาก รายการที่ควรมีในลำดับแรก ได้แก่ สถานที่สำคัญ ($\bar{x} = 4.45$) รองลงมา ได้แก่ วิถีชีวิต ($\bar{x} = 4.38$) ของดีท้องถิ่น ($\bar{x} = 4.35$) และฐานข้อมูล ($\bar{x} = 4.35$) และรายการที่ควรมีในลำดับสุดท้าย คือ บุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน ($\bar{x} = 4.16$)

ระดับที่ปรากฏ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่ามีการปรากฏในระดับมากและปานกลาง รายการที่ปรากฏในลำดับแรก ได้แก่ สถานที่สำคัญ ของดีท้องถิ่น ($\bar{x} = 3.76$) รองลงมา ได้แก่ ฐานข้อมูล ($\bar{x} = 3.67$) วิถีชีวิต ($\bar{x} = 3.63$) ข้อมูลจังหวัด ($\bar{x} = 3.61$) และรายการที่ปรากฏในลำดับสุดท้าย คือ เอกสารสำคัญ ($\bar{x} = 3.29$)

เมื่อนำระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ โดยใช้ค่าสถิติที พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกรายการ แสดงว่าทุกรายการดังกล่าวควรมีในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

ตารางที่ 4 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านสถานที่สำคัญ

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านสถานที่สำคัญ	ระดับที่ปรากฏ			ระดับที่ควรมี			ค่าที(t)
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
โบราณสถาน โบราณวัตถุ	3.60	0.96	มาก	4.40	0.74	มาก	-6.759**
วัด	3.78	0.98	มาก	4.40	0.76	มาก	-5.079**
แหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลการท่องเที่ยว แผนที่ท่องเที่ยว ปฏิทินท่องเที่ยว	3.88	0.90	มาก	4.55	0.67	มากที่สุด	-6.325**
รวม	3.76	0.82	มาก	4.45	0.65	มาก	-7.126**

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 4 พบว่าความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านสถานที่สำคัญ ดังนี้

ระดับที่ควรมี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.45$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุกรายการควรมีในระดับมากและมากที่สุด รายการที่ควรมีในลำดับแรก ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลการท่องเที่ยว แผนที่ท่องเที่ยว ปฏิทินท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.55$) รองลงมา ได้แก่ โบราณสถาน โบราณวัตถุ และวัด ($\bar{x} = 4.40$)

ระดับที่ปรากฏ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุกรายการปรากฏในระดับมาก รายการที่ปรากฏในลำดับแรก ได้แก่ แหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลการท่องเที่ยว แผนที่ท่องเที่ยว ปฏิทินท่องเที่ยว ($\bar{x} = 3.88$) รองลงมา ได้แก่ วัด ($\bar{x} = 3.78$) และรายการที่ปรากฏในลำดับสุดท้าย คือ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ($\bar{x} = 3.60$)

เมื่อนำระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ โดยใช้ค่าสถิติที พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกรายการ แสดงว่าทุกรายการดังกล่าวควรมีในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

ตารางที่ 5 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านบุคคล
สำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านบุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน	ระดับที่ปรากฏ			ระดับที่ควรมี			ค่าที(t)
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
ผู้บริหารจังหวัดในอดีต, ปัจจุบัน	3.43	1.13	ปานกลาง	4.07	0.95	มาก	-4.382**
หัวหน้าส่วนราชการ	3.50	1.00	ปานกลาง	4.00	0.99	มาก	-3.634**
ผู้ว่าราชการจังหวัด	3.62	0.99	มาก	4.10	0.99	มาก	-3.514**
บุคคลสำคัญในด้านต่างๆ ของท้องถิ่น	3.50	1.11	ปานกลาง	4.48	0.85	มาก	-6.756**
รวม	3.51	0.91	มาก	4.16	0.83	มาก	-5.421**

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 5 พบว่าความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ด้านบุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน ดังนี้

ระดับที่ควรมี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุก
รายการควรมีในระดับมาก รายการที่ควรมีในลำดับแรก ได้แก่ บุคคลสำคัญในด้านต่างๆ ของท้องถิ่น
($\bar{x} = 4.48$) รองลงมา ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด ($\bar{x} = 4.10$) ผู้บริหารจังหวัดในอดีต, ปัจจุบัน ($\bar{x} = 4.07$)
และรายการที่ควรมีในลำดับสุดท้าย คือ หัวหน้าส่วนราชการ ($\bar{x} = 4.00$)

ระดับที่ปรากฏ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่า
รายการปรากฏในระดับมากและปานกลาง รายการที่ปรากฏในลำดับแรก ได้แก่ ผู้ว่าราชการจังหวัด
($\bar{x} = 3.62$) รองลงมา ได้แก่ หัวหน้าส่วนราชการ บุคคลสำคัญในด้านต่างๆ ของท้องถิ่น ($\bar{x} = 3.50$)
และรายการที่ปรากฏในลำดับสุดท้าย คือ ผู้บริหารจังหวัดในอดีต, ปัจจุบัน ($\bar{x} = 3.43$)

เมื่อนำระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ โดยใช้ค่าสถิติ
ที พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกรายการ แสดงว่าทุกรายการดังกล่าวควรมีใน
เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

ตารางที่ 6 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านวิถีชีวิต

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูล ท้องถิ่นด้านวิถีชีวิต	ระดับที่ปรากฏ			ระดับที่ควรมี			ค่าที(t)
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
วิถีชาวบ้าน	3.73	1.13	มาก	4.47	0.87	มาก	-5.225**
ประเพณีและวัฒนธรรม	3.87	0.95	มาก	4.50	0.79	มาก	-5.229**
เทศกาลงานประเพณี	3.83	0.91	มาก	4.45	0.81	มาก	-5.520**
ประเพณีพื้นบ้าน	3.80	1.01	มาก	4.45	0.85	มาก	-4.773**
ความเชื่อ	3.48	1.13	ปานกลาง	4.27	0.95	มาก	-4.908**
การละเล่นพื้นบ้าน	3.53	1.05	มาก	4.37	0.82	มาก	-6.383**
ตำนานพื้นบ้าน	3.48	1.10	ปานกลาง	4.30	0.94	มาก	-5.611**
นิทานชาวบ้าน	3.33	1.14	ปานกลาง	4.25	0.97	มาก	-5.668**
เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม	3.62	1.03	มาก	4.40	0.83	มาก	-5.563**
รวม	3.63	0.92	มาก	4.38	0.78	มาก	-6.400**

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 6 พบว่าความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านวิถีชีวิต ดังนี้

ระดับที่ควรมี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุกรายการควรมีในระดับมาก รายการที่ควรมีในลำดับแรก ได้แก่ ประเพณีและวัฒนธรรม ($\bar{x} = 4.50$) รองลงมา ได้แก่ วิถีชาวบ้าน ($\bar{x} = 4.47$) เทศกาลงานประเพณี ประเพณีพื้นบ้าน ($\bar{x} = 4.45$) และรายการที่ควรมีในลำดับสุดท้าย คือ นิทานชาวบ้าน ($\bar{x} = 4.25$)

ระดับที่ปรากฏ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.63$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่ามีการปรากฏในระดับมากและปานกลาง รายการที่ปรากฏในลำดับแรก ได้แก่ ประเพณีและวัฒนธรรม ($\bar{x} = 3.87$) รองลงมา ได้แก่ เทศกาลงานประเพณี ($\bar{x} = 3.83$) ประเพณีพื้นบ้าน ($\bar{x} = 3.80$) และวิถีชาวบ้าน ($\bar{x} = 3.73$) และรายการที่ปรากฏในลำดับสุดท้าย คือ นิทานชาวบ้าน ($\bar{x} = 3.33$) ซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อนำระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ โดยใช้ค่าสถิติที พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกรายการ แสดงว่าควรมีในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

ตารางที่ 7 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านภูมิปัญญา

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านภูมิปัญญา	ระดับที่ปรากฏ			ระดับที่ควรมี			ค่าที(t)
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
เกษตรกรรม พืช สัตว์	3.55	1.06	มาก	4.27	0.86	มาก	-4.490**
การแพทย์แผนไทย	3.47	1.03	ปานกลาง	4.32	0.81	มาก	-5.739**
สมุนไพรบำบัด สมุนไพร กับสุขภาพ	3.55	1.11	มาก	4.30	0.89	มาก	-4.435**
ยาและสมุนไพรพื้นบ้าน	3.60	1.06	มาก	4.30	0.87	มาก	-4.528**
ภาษาและวรรณกรรม	3.43	1.13	ปานกลาง	4.28	0.88	มาก	-5.402**
ปรัชญา ศาสนา	3.35	1.18	ปานกลาง	4.35	0.86	มาก	-5.673**
ประเพณี	3.80	0.95	มาก	4.42	0.79	มาก	-4.319**
รวม	3.54	0.94	มาก	4.32	0.77	มาก	-5.501**

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 7 พบว่าความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านภูมิปัญญา ดังนี้

ระดับที่ควรมี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุกรายการควรมีในระดับมาก รายการที่ควรมีในลำดับแรก ได้แก่ ประเพณี ($\bar{x} = 4.42$) รองลงมา ได้แก่ ปรัชญา ศาสนา ($\bar{x} = 4.35$) การแพทย์แผนไทย ($\bar{x} = 4.32$) สมุนไพรบำบัด สมุนไพรกับสุขภาพ ยาและสมุนไพรพื้นบ้าน ($\bar{x} = 4.30$) และรายการที่ควรมีในลำดับสุดท้าย คือ เกษตรกรรม พืช สัตว์ ($\bar{x} = 4.27$)

ระดับที่ปรากฏ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่ามีการปรากฏในระดับมากและปานกลาง รายการที่ปรากฏในลำดับแรก ได้แก่ ประเพณี ($\bar{x} = 3.80$) รองลงมา ได้แก่ ยาและสมุนไพรพื้นบ้าน ($\bar{x} = 3.60$) เกษตรกรรม พืช สัตว์ สมุนไพรบำบัด สมุนไพรกับสุขภาพ ($\bar{x} = 3.55$) และรายการที่ปรากฏในลำดับสุดท้าย คือ ปรัชญา ศาสนา ($\bar{x} = 3.35$)

เมื่อนำระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ โดยใช้ค่าสถิติที พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกรายการ แสดงว่าทุกรายการดังกล่าวควรมีในเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

ตารางที่ 8 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านของคิต้องถิ่น

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านของคิต้องถิ่น	ระดับที่ปรากฏ			ระดับที่ควรมี			ค่าที(t)
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
อาหารพื้นบ้าน อาหารและของฝาก	3.82	0.91	มาก	4.37	0.84	มาก	-5.543**
โภชนาการ	3.55	1.03	มาก	4.22	0.90	มาก	-4.764**
หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของไทย	4.12	0.87	มาก	4.47	0.75	มาก	-3.017**
หัตถกรรมพื้นบ้าน	3.87	0.96	มาก	4.48	0.72	มาก	-5.079**
อุตสาหกรรม	3.43	1.01	ปานกลาง	4.22	0.94	มาก	-6.579**
รวม	3.76	0.79	มาก	4.35	0.73	มาก	-6.054**

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 8 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านของคิต้องถิ่น ดังนี้

ระดับที่ควรมี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.35$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุกรายการควรมีในระดับมาก รายการที่ควรมีในลำดับแรก ได้แก่ หัตถกรรมพื้นบ้าน ($\bar{x} = 4.48$) รองลงมา ได้แก่ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของไทย ($\bar{x} = 4.47$) อาหารพื้นบ้าน อาหารและของฝาก ($\bar{x} = 4.37$) และรายการที่ควรมีในลำดับสุดท้าย คือ โภชนาการ อุตสาหกรรม ($\bar{x} = 4.22$)

ระดับที่ปรากฏ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่ามีการปรากฏในระดับมากและปานกลาง รายการที่ปรากฏในลำดับแรก ได้แก่ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของไทย ($\bar{x} = 4.12$) รองลงมา ได้แก่ หัตถกรรมพื้นบ้าน ($\bar{x} = 3.87$) อาหารพื้นบ้าน อาหารและของฝาก ($\bar{x} = 3.82$) โภชนาการ ($\bar{x} = 3.55$) รายการที่ปรากฏในลำดับสุดท้าย คือ อุตสาหกรรม ($\bar{x} = 3.43$)

เมื่อนำระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ โดยใช้ค่าสถิติที พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกรายการ แสดงว่าทุกรายการดังกล่าวควรมีในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

ตารางที่ 9 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านเอกสารสำคัญ

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านเอกสารสำคัญ	ระดับที่ปรากฏ			ระดับที่ควรมี			ค่าที(t)
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
เอกสาร โบราณ	3.12	1.11	ปานกลาง	4.22	0.90	มาก	-7.745**
ศิลปกรรมด้านต่างๆ ของท้องถิ่น	3.47	1.08	ปานกลาง	4.25	0.91	มาก	-5.563**
รวม	3.29	1.02	ปานกลาง	4.23	0.86	มาก	-6.894**

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 9 พบว่าความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านเอกสารสำคัญ ดังนี้

ระดับที่ควรมี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.23$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุกรายการควรมีในระดับมาก รายการที่ควรมีในลำดับแรก ได้แก่ ศิลปกรรมด้านต่างๆ ของท้องถิ่น ($\bar{x} = 4.25$) และรายการที่ควรมีในลำดับสุดท้าย คือ เอกสาร โบราณ ($\bar{x} = 4.22$)

ระดับที่ปรากฏ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.29$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่ามีการปรากฏในระดับปานกลาง รายการที่ปรากฏในลำดับแรก ได้แก่ ศิลปกรรมด้านต่างๆ ของท้องถิ่น ($\bar{x} = 3.47$) และรายการที่ปรากฏในลำดับสุดท้าย คือ เอกสาร โบราณ ($\bar{x} = 3.12$)

เมื่อนำระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ โดยใช้ค่าสถิติที พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกรายการ แสดงว่าทุกรายการดังกล่าวควรมีในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

ตารางที่ 10 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ด้านธรรมชาติวิทยา

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านธรรมชาติวิทยา	ระดับที่ปรากฏ			ระดับที่ควรมี			ค่าที(t)
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	3.43	1.08	ปานกลาง	4.35	0.82	มาก	-7.251**
การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ	3.28	1.03	ปานกลาง	4.23	0.77	มาก	-7.368**
รวม	3.36	0.96	ปานกลาง	4.29	0.74	มาก	-7.914**

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 10 พบว่าความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ด้านมนุษยศาสตร์ศึกษา ดังนี้

ระดับที่ควรมี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.29$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุก
รายการควรมีในระดับมาก รายการที่ควรมีในลำดับแรก ได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
($\bar{x} = 4.35$) และรายการที่ควรมีในลำดับสุดท้าย คือ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ($\bar{x} = 4.23$)

ระดับที่ปรากฏ ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.36$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการ
พบว่ามีการปรากฏในระดับปานกลาง รายการที่ปรากฏในลำดับแรก ได้แก่ ทรัพยากรธรรมชาติและ
สิ่งแวดล้อม ($\bar{x} = 3.43$) และรายการที่ปรากฏในลำดับสุดท้าย คือ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
($\bar{x} = 3.28$)

เมื่อนำระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ โดยใช้ค่าสถิติ
ที่ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกรายการ แสดงว่าทุกรายการดังกล่าวควรมีใน
เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

ตารางที่ 11 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านข้อมูลจังหวัด

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านข้อมูลจังหวัด	ระดับที่ปรากฏ			ระดับที่ควรมี			ค่าที(t)
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
ประวัติ สภาพโดยทั่วไปของจังหวัด	3.83	0.91	มาก	4.40	0.74	มาก	-5.563**
ต้นไม้ประจำจังหวัด	3.63	0.96	มาก	4.30	0.81	มาก	-5.765**
เพลงประจำจังหวัด	3.57	0.96	มาก	4.35	0.82	มาก	-6.858**
ตราและคำขวัญประจำจังหวัด	3.70	0.96	มาก	4.30	0.89	มาก	-5.482**
แผนที่ ที่ตั้ง และขนาดจังหวัด	3.67	0.93	มาก	4.35	0.82	มาก	-6.062**
สำนักงาน และหน่วยงานในจังหวัด	3.62	0.85	มาก	4.30	0.77	มาก	-6.512**
ภาคเอกชน องค์กร ธุรกิจ มูลนิธิในจังหวัด	3.32	0.98	ปานกลาง	4.15	0.90	มาก	-6.088**
ข้อมูลจำนวนประชากร	3.62	0.96	มาก	4.33	0.82	มาก	-5.903**
ข้อมูล อำเภอ - ตำบล	3.65	0.88	มาก	4.32	0.91	มาก	-5.149**
ข้อมูลแผนพัฒนา / แผนแม่บทท้องถิ่น และชุมชน	3.45	0.98	ปานกลาง	4.35	0.86	มาก	-6.621**
รวม	3.61	0.78	มาก	4.32	0.74	มาก	-7.473**

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 11 พบว่าความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านข้อมูลจังหวัด ดังนี้

ระดับที่ควรมี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุก รายการควรมีในระดับมาก รายการที่ควรมีในลำดับแรก ได้แก่ ประวัติ สภาพทั่วไปของจังหวัด ($\bar{x} = 4.40$) รองลงมา ได้แก่ เพลงประจำจังหวัด แผนที่ ที่ตั้ง และขนาดจังหวัด ข้อมูลแผนพัฒนา/ แผนแม่บทท้องถิ่นและชุมชน ($\bar{x} = 4.35$) ข้อมูลจำนวนประชากร ($\bar{x} = 4.33$) และรายการที่ควรมีใน ลำดับสุดท้าย คือ ภาคเอกชน องค์กร ธุรกิจ มลนิธิในจังหวัด ($\bar{x} = 4.15$)

ระดับที่ปรากฏ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.61$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่ามี รายการปรากฏในระดับมากและปานกลาง รายการที่ปรากฏในลำดับแรก ได้แก่ ประวัติ สภาพ โดยทั่วไปของจังหวัด ($\bar{x} = 3.83$) รองลงมา ได้แก่ คราและคำขวัญประจำจังหวัด ($\bar{x} = 3.70$) แผนที่ ที่ตั้ง และขนาดจังหวัด ($\bar{x} = 3.67$) ข้อมูลอำเภอ - ตำบล ($\bar{x} = 3.65$) และรายการที่ปรากฏในลำดับ สุดท้าย คือ ภาคเอกชน องค์กร ธุรกิจ มูลนิธิในจังหวัด ($\bar{x} = 3.32$)

เมื่อนำระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ โดยใช้ค่าสถิติ ที พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกรายการ แสดงว่าทุกรายการดังกล่าวควรมีใน เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

ตารางที่ 12 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ด้านฐานข้อมูล

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านฐานข้อมูล	ระดับที่ปรากฏ			ระดับที่ควรมี			ค่าที(t)
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
ฐานข้อมูลจังหวัด	3.78	1.03	มาก	4.40	0.81	มาก	-5.649**
ฐานข้อมูลในประเทศไทย	3.73	1.01	มาก	4.38	0.78	มาก	-5.603**
ฐานข้อมูลหนังสือ	3.50	1.08	ปานกลาง	4.27	0.90	มาก	-6.534**
รวม	3.67	0.92	มาก	4.35	0.78	มาก	-6.701**

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 12 พบว่าความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ด้านฐานข้อมูล ดังนี้

ระดับที่ควรจะมี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.35$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุก
รายการควรจะมีในระดับมาก รายการที่ควรจะมีในลำดับแรก ได้แก่ ฐานข้อมูลจังหวัด ($\bar{x} = 4.40$)
รองลงมา ได้แก่ ฐานข้อมูลในประเทศไทย ($\bar{x} = 4.38$) และรายการที่ควรจะมีในลำดับสุดท้าย คือ
ฐานข้อมูลหนังสือ ($\bar{x} = 4.27$)

ระดับที่ปรากฏ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่า
รายการปรากฏในระดับมากและปานกลาง รายการที่ปรากฏในลำดับแรก ได้แก่ ฐานข้อมูลจังหวัด
($\bar{x} = 3.78$) รองลงมา ได้แก่ ฐานข้อมูลในประเทศไทย ($\bar{x} = 3.73$) และรายการที่ปรากฏในลำดับ
สุดท้าย คือ ฐานข้อมูลหนังสือ ($\bar{x} = 3.50$)

เมื่อนำระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรจะมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ โดยใช้ค่าสถิติ
ที พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกรายการ แสดงว่าทุกรายการดังกล่าวควรจะมีใน
เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

ตารางที่ 13 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ด้านเว็บไซต์แนะนำ

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านเว็บไซต์แนะนำ	ระดับที่ปรากฏ			ระดับที่ควรจะมี			ค่าที(t)
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
เว็บไซต์หน่วยงานต่างๆ	3.80	1.09	มาก	4.40	0.89	มาก	-5.131**
อีเมลหน่วยงานต่างๆ	3.58	1.03	มาก	4.28	0.88	มาก	-5.974**
แนะนำอินเทอร์เน็ตคำบล	3.60	1.14	มาก	4.35	0.86	มาก	-6.233**
Web Link กระทรวงต่างๆ	3.80	1.04	มาก	4.35	0.84	มาก	-5.120**
กระดานถาม - ตอบ (Web board)	3.48	1.11	ปานกลาง	4.18	0.97	มาก	-6.236**
สมุดเยี่ยม (Guest book)	3.35	1.01	ปานกลาง	4.03	1.07	มาก	-6.201**
ห้องสนทนา (Chat room)	3.23	1.06	ปานกลาง	3.93	1.10	มาก	-5.028**
Media VDO On Demand	3.20	1.18	ปานกลาง	4.22	0.88	มาก	-6.986**
รวม	3.51	0.88	มาก	4.22	0.81	มาก	-7.687**

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 13 พบว่าความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านเว็บไซต์แนะนำ ดังนี้

ระดับที่ควรจะมี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.22$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุกรายการควรมีในระดับมาก รายการที่ควรมีในลำดับแรก ได้แก่ เว็บไซต์หน่วยงานต่างๆ ($\bar{x} = 4.40$) รองลงมา ได้แก่ แนะนำอินเทอร์เน็ตตำบล Web Link กระทรวงต่างๆ ($\bar{x} = 4.35$) อีเมลหน่วยงานต่างๆ ($\bar{x} = 4.28$) Media on Demand ($\bar{x} = 4.22$) และรายการที่ควรมีในลำดับสุดท้าย คือ ห้องสนทนา (Chat room) ($\bar{x} = 3.93$)

ระดับที่ปรากฏ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.51$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่ามีการปรากฏในระดับมากและปานกลาง รายการที่ปรากฏในลำดับแรก ได้แก่ เว็บไซต์หน่วยงานต่างๆ Web Link กระทรวงต่างๆ ($\bar{x} = 3.80$) รองลงมา ได้แก่ แนะนำอินเทอร์เน็ตตำบล ($\bar{x} = 3.60$) อีเมลหน่วยงานต่างๆ ($\bar{x} = 3.58$) กระดานถาม-ตอบ (Web board) ($\bar{x} = 3.48$) และรายการที่ปรากฏในลำดับสุดท้าย คือ Media VDO On Demand ($\bar{x} = 3.20$)

เมื่อนำระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ โดยใช้ค่าสถิติที่ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกรายการ แสดงว่าทุกรายการดังกล่าวควรมีในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

จากตารางที่ 3-13 พบว่าเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏในด้านสถานที่สำคัญ ด้านบุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน ด้านวิถีชีวิต ด้านภูมิปัญญา ด้านของดีท้องถิ่น ด้านเอกสารสำคัญ ด้านธรรมชาติวิทยา ด้านข้อมูลจังหวัด ด้านฐานข้อมูล และด้านเว็บไซต์แนะนำ ทุกรายการควรมีปรากฏในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งสิ้น

ตอนที่ 4 ความเหมาะสมของรูปแบบของเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ จากผู้ตอบแบบสอบถาม

ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ได้มาจากการเปรียบเทียบระดับความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ปรากฏในเว็บไซต์กับระดับที่ควรจะมีปรากฏในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏในภาพรวม และด้านต่างๆ ปรากฏผลดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 14 ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ	ระดับที่ปรากฏ			ระดับที่ควรมี			ค่าที(t)
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
ด้านเนื้อหา	3.73	0.65	มาก	4.18	0.46	มาก	- 7.627**
ด้านรูปแบบการนำเสนอ	3.67	0.76	มาก	4.16	0.52	มาก	- 7.313**
ด้านระบบการสื่อสาร	3.54	0.75	มาก	4.21	0.65	มาก	- 7.976**
รวม	3.67	0.67	มาก	4.17	0.45	มาก	- 6.034**

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 14 พบว่าความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ดังนี้

ระดับที่ควรมี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.17$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุก
รายการควรมีในระดับมาก รายการที่ควรมีในลำดับแรก ได้แก่ ด้านระบบการสื่อสาร ($\bar{x} = 4.21$)
รองลงมา ได้แก่ ด้านเนื้อหา ($\bar{x} = 4.18$) และรายการที่ควรมีในลำดับสุดท้าย คือ ด้านรูปแบบการ
นำเสนอ ($\bar{x} = 4.16$)

ระดับที่ปรากฏ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่า
รายการปรากฏในระดับมาก รายการที่ปรากฏในลำดับแรก ได้แก่ ด้านเนื้อหา ($\bar{x} = 3.73$) รองลงมา
ได้แก่ ด้านรูปแบบการนำเสนอ ($\bar{x} = 3.67$) และรายการที่ปรากฏในลำดับสุดท้าย คือ ด้านระบบการ
สื่อสาร ($\bar{x} = 3.54$)

เมื่อนำระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ โดยใช้ค่าสถิติ
ที พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกรายการ แสดงว่าทุกรายการดังกล่าวควรมีใน
เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

ตารางที่ 15 ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านเนื้อหา

รูปแบบของเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏด้านเนื้อหา	ระดับที่ปรากฏ			ระดับที่ควรมี			ค่าที(t)
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
เนื้อหาที่มีความชัดเจน	3.88	0.74	มาก	4.25	0.66	มาก	- 4.353**
เนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์	3.60	0.83	มาก	4.19	0.64	มาก	- 7.108**
เนื้อหาเข้าใจง่าย	3.78	0.74	มาก	4.14	0.64	มาก	- 4.337**
เนื้อหาที่น่าสนใจ	3.73	0.80	มาก	4.14	0.72	มาก	- 4.409**
เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์	3.77	0.85	มาก	4.14	0.55	มาก	- 5.211**
เนื้อหาเหมาะสมกับเว็บเพจในแต่ละหน้า	3.67	0.77	มาก	4.07	0.70	มาก	- 4.444**
เนื้อหา มีการจัดหมวดหมู่ความรู้	3.65	0.76	มาก	4.32	0.69	มาก	- 7.528**
รวม	3.73	0.65	มาก	4.18	0.46	มาก	- 7.627**

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 15 พบว่าความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านเนื้อหา ดังนี้

ระดับที่ควรมี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.18$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุกรายการควรมีในระดับมาก รายการที่ควรมีในลำดับแรก ได้แก่ เนื้อหา มีการจัดหมวดหมู่ความรู้ ($\bar{x} = 4.32$) รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาที่มีความชัดเจน ($\bar{x} = 4.25$) เนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ ($\bar{x} = 4.19$) เนื้อหาเข้าใจง่าย เนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ ($\bar{x} = 4.14$) และรายการที่ควรมีในลำดับสุดท้ายคือ เนื้อหาเหมาะสมกับเว็บเพจในแต่ละหน้า ($\bar{x} = 4.07$)

ระดับที่ปรากฏ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.73$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่ามีการปรากฏในระดับมาก รายการที่ปรากฏในลำดับแรก ได้แก่ เนื้อหาที่มีความชัดเจน ($\bar{x} = 3.88$) รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาเข้าใจง่าย ($\bar{x} = 3.78$) เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ ($\bar{x} = 3.77$) เนื้อหาที่น่าสนใจ ($\bar{x} = 3.73$) และรายการที่ปรากฏในลำดับสุดท้ายคือ เนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ ($\bar{x} = 3.60$)

เมื่อนำระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ โดยใช้ค่าสถิติที พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกรายการ แสดงว่าทุกรายการดังกล่าวควรมีในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

ตารางที่ 16 ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ด้านรูปแบบการนำเสนอ

รูปแบบของเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏด้านรูปแบบการนำเสนอ	ระดับที่ปรากฏ			ระดับที่ควรมี			ค่าที(t)
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
รูปแบบของเครื่องมือช่วยค้น	3.67	0.82	มาก	4.09	0.69	มาก	- 4.719**
รูปแบบโดยรวมของ Homepage	3.68	0.91	มาก	4.12	0.63	มาก	- 5.432**
ความเหมาะสมของฉากหลัง และภาพประกอบ ของ Homepage	3.58	0.89	มาก	3.93	0.75	มาก	- 3.608**
ความเหมาะสมของสี ของ Homepage	3.62	0.92	มาก	4.00	0.71	มาก	- 4.130**
ความเหมาะสมของตัวอักษร ของ Homepage	3.77	0.87	มาก	4.04	0.65	มาก	- 4.762**
ความเหมาะสมของรายการเมนูใน Homepage	3.65	0.86	มาก	4.23	0.63	มาก	- 7.160**
ความสะดวก และง่ายต่อการใช้งาน Homepage	3.75	0.86	มาก	4.33	0.79	มาก	- 5.686**
รูปแบบโดยรวมของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น	3.73	0.84	มาก	4.25	0.61	มาก	- 6.582**
ความเหมาะสมของสี ของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น	3.65	0.84	มาก	4.02	0.74	มาก	- 3.854**
ความเหมาะสมของตัวอักษรของการแสดง ข้อมูลท้องถิ่น	3.63	0.90	มาก	4.14	0.83	มาก	- 4.466**
ความเหมาะสมของรายการเมนูในการแสดง ข้อมูลท้องถิ่น	3.73	0.88	มาก	4.19	0.64	มาก	- 5.181**
ความสะดวกในการเจาะค้นข้อมูลท้องถิ่น	3.67	0.91	มาก	4.47	0.68	มาก	- 9.091**
ความสะดวกในการเชื่อมโยงข้อมูลท้องถิ่น	3.63	0.90	มาก	4.26	0.77	มาก	- 6.364**
รวม	3.67	0.76	มาก	4.16	0.52	มาก	- 7.313**

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 16 พบว่าความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ด้านรูปแบบการนำเสนอ ดังนี้

ระดับที่ควรมี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.16$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุก
รายการควรมีในระดับมาก รายการที่ควรมีในลำดับแรก ได้แก่ ความสะดวกในการเจาะค้นข้อมูลท้องถิ่น
($x = 4.47$) รองลงมา ได้แก่ ความสะดวก และง่ายต่อการใช้งาน Homepage ($x = 4.33$) ความสะดวก
ในการเชื่อมโยงข้อมูลท้องถิ่น ($\bar{x} = 4.26$) รูปแบบโดยรวมของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ($\bar{x} = 4.25$) และ

รายการที่ควรมีในลำดับสุดท้าย คือ ความเหมาะสมของฉากหลัง และภาพประกอบของ Homepage ($\bar{x} = 3.93$)

ระดับที่ปรากฏ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่า มีรายการปรากฏในระดับมาก รายการที่ปรากฏในลำดับแรก ได้แก่ ความเหมาะสมของตัวอักษร ของ Homepage ($\bar{x} = 3.77$) รองลงมา ได้แก่ ความสะดวก และง่ายต่อการใช้งาน Homepage ($\bar{x} = 3.75$) รูปแบบโดยรวมของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ความเหมาะสมของรายการเมนูในการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ($\bar{x} = 3.73$) รูปแบบโดยรวมของ Homepage ($\bar{x} = 3.68$) และรายการที่ปรากฏในลำดับสุดท้าย คือ ความเหมาะสมของฉากหลัง และภาพประกอบของ Homepage ($\bar{x} = 3.58$)

เมื่อนำระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ โดยใช้ค่าสถิติที่ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกรายการ แสดงว่าทุกรายการดังกล่าวควรมีใน เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

ตารางที่ 17 ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านระบบการสื่อสาร

รูปแบบของเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏด้านระบบสื่อสาร	ระดับที่ปรากฏ			ระดับที่ควรมี			ค่าที(t)
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ	
ความรวดเร็วในการเข้าถึงเว็บไซต์ เมื่อเทียบกับเว็บไซต์อื่น	3.52	0.95	มาก	4.26	0.79	มาก	- 7.255**
ความต่อเนื่องและชัดเจน	3.53	0.77	มาก	4.11	0.75	มาก	- 5.979**
การเชื่อมโยงข้อมูลไปหน้าอื่นใน Web site เดียวกัน	3.60	0.85	มาก	4.30	0.65	มาก	- 8.642**
การเชื่อมโยงไปเว็บไซต์อื่นในระบบ	3.52	0.77	มาก	4.18	0.76	มาก	- 6.735**
รวม	3.54	0.75	มาก	4.21	0.65	มาก	- 7.976**

หมายเหตุ ** หมายถึง มีนัยสำคัญที่ระดับ .01

จากตารางที่ 17 พบว่าความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านระบบการสื่อสาร ดังนี้

ระดับที่ควรมี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุกรายการควรมีในระดับมาก รายการที่ควรมีในลำดับแรก ได้แก่ การเชื่อมโยงข้อมูลไปหน้าอื่นใน Web site เดียวกัน ($\bar{x} = 4.30$) รองลงมา ได้แก่ ความรวดเร็วในการเข้าถึงเว็บไซต์ เมื่อเทียบกับเว็บไซต์อื่น

($\bar{x} = 4.26$) การเชื่อมโยงไปเว็บไซต์อื่นในระบบ ($\bar{x} = 4.18$) และรายการที่ควรมีในลำดับสุดท้าย คือ ความต่อเนื่องและชัดเจน ($\bar{x} = 4.11$)

ระดับที่ปรากฏ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.54$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่า มีรายการปรากฏในระดับมาก รายการที่ปรากฏในลำดับแรก ได้แก่ การเชื่อมโยงข้อมูลไปหน้าอื่นใน Web site เดียวกัน ($\bar{x} = 3.60$) รองลงมา ได้แก่ ความต่อเนื่องและชัดเจน ($\bar{x} = 3.53$) และรายการที่ปรากฏในลำดับสุดท้าย คือ ความรวดเร็วในการเข้าถึงเว็บไซต์ เมื่อเทียบกับเว็บไซต์อื่น การเชื่อมโยงไปเว็บไซต์อื่นในระบบ ($\bar{x} = 3.52$)

เมื่อนำระดับความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ โดยใช้ค่าสถิติ ที่พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกรายการ แสดงว่าทุกรายการดังกล่าวควรมีใน เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

จากตารางที่ 14 - 17 พบว่า รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏในด้าน เนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และด้านระบบการสื่อสาร ทุกรายการควรมีปรากฏในเว็บไซต์ ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งสิ้น

ตอนที่ 5 แนวทางการปรับปรุงเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม สามารถสรุปเป็นรายชื่อได้ดังนี้

1. ด้านเนื้อหา

- 1.1 ควรมีการนำเสนอเนื้อหาที่น่าสนใจ ครอบคลุมทุกเรื่อง และมีเนื้อหาในเชิงลึก
- 1.2 ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาอย่างต่อเนื่อง
- 1.3 ควรปรับปรุงเนื้อหาให้ทันสมัยและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ
- 1.4 ควรมีความความละเอียดครบถ้วน มีความชัดเจนเข้าใจง่าย
- 1.5 ควรมีการตรวจสอบตัวสะกด
- 1.6 ควรมีแหล่งข้อมูลอ้างอิง ที่อยู่ เบอร์โทรศัพท์ที่สามารถติดต่อได้
- 1.7 ควรมีการเพิ่มข้อมูลตลอดเวลาเพื่อให้เกิดความสนใจ
- 1.8 ควรมีความสมบูรณ์ถูกต้องตามหลักความเป็นจริง
- 1.9 ควรมีการสอดแทรกภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมในรูปแบบสื่อประสมเพื่อ

เพิ่มความสนใจของผู้ใช้

- 1.10 ควรเพิ่มเนื้อหาสาระให้สอดคล้องกับท้องถิ่น
- 1.11 ควรเพิ่มข้อมูลด้านประวัติท้องถิ่น และรูปภาพในอดีต ให้มากขึ้น
- 1.12 ควรเน้นภาพรวมแผนยุทธศาสตร์ เน้นตัวบุคคล และนวัตกรรมใหม่ๆ

มากขึ้น

1.13 ควรเน้นการให้ข้อมูลเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติให้

2. ด้านรูปแบบ

2.1 ควรมีภาพประกอบ และภาพเคลื่อนไหวเพื่อดึงดูดความสนใจ

2.2 ควรมีรูปแบบที่สวยงาม มีสีสันที่น่าสนใจ

2.3 ควรมีรูปแบบที่ทันสมัย เข้าใจได้ง่าย และมีการปรับปรุงตลอดเวลา

2.4 ควรเปลี่ยนแปลงหน้าจอหลัก

2.5 ควรมีเครื่องมือช่วยค้น

2.6 ควรปรับปรุงรูปแบบให้เหมาะสมกับเนื้อหา และปรับเปลี่ยนรูปแบบให้ดึงดูด

ความสนใจในการเข้าชม

2.7 ควรมีการปรับปรุงรูปแบบของตัวอักษรที่ชัดเจน

2.8 ควร Update ข้อมูลอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

3. ด้านสภาพของเว็บไซต์

3.1 ควรปรับปรุงให้มีการเข้าถึงเว็บไซต์ และการเชื่อมโยงข้อมูลไปเว็บไซต์อื่นให้มี

ความสะดวกและรวดเร็วยิ่งขึ้น

3.2 ควรมีการปรับปรุงเว็บไซต์ให้มีความเป็นปัจจุบันและมีความสมบูรณ์มากขึ้น

3.3 ควรปรับปรุงเว็บไซต์ให้น่าสนใจเพื่อจูงใจในการเข้าใช้

3.4 ควรมีการตรวจสอบ และปรับปรุงด้านเนื้อหาและรูปแบบให้เหมาะสมอยู่เสมอ

3.5 ควรเชื่อมโยงฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้องระหว่างมหาวิทยาลัยราชภัฏและหน่วยงานที่

เกี่ยวข้อง

3.6 ควรปรับเปลี่ยน Homepage และรายการเมนูต่างๆ เพื่อดึงดูดความสนใจ

ตอนที่ 6 ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

จากผู้ทรงคุณวุฒิ

จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในตารางที่ 3-13 และแนวทางการปรับปรุงในตอนต้นที่ 5 ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์มาสรุปเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏแล้วนำไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้พบว่าส่วนใหญ่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในระดับมาก ดังแสดงในตารางที่ 18 -30 ยกเว้นบางรายการที่มีอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า $\bar{x} = 3.51$ จะไม่นำเสนอในตาราง ปรัชญาผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 18 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ
โดยรวมในรูปแบบที่สร้าง

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวม	ระดับความเหมาะสม			ระดับความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
สถานที่สำคัญ	4.60	0.55	มากที่สุด	4.40	0.55	มาก
บุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน	4.40	0.60	มาก	4.40	0.60	มาก
วิถีชีวิต	4.35	0.69	มาก	4.15	0.50	มาก
ภูมิปัญญา	4.40	0.83	มาก	4.13	0.69	มาก
ของดีท้องถิ่น	4.64	0.43	มากที่สุด	4.44	0.55	มาก
ข้อมูลจังหวัด	4.50	0.53	มาก	4.26	0.53	มาก
ฐานข้อมูล	4.80	0.45	มากที่สุด	3.87	0.96	มาก
เว็บไซต์แนะนำ	4.25	1.20	มาก	4.30	0.54	มาก
รวม	4.47	0.56	มาก	4.30	0.48	มาก

จากตารางที่ 18 เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวมในรูปแบบที่สร้าง พบว่า

ระดับความเป็นไปได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.30$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้ในระดับมาก รายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับแรก ได้แก่ ของดีท้องถิ่น ($\bar{x} = 4.44$) รองลงมา ได้แก่ สถานที่สำคัญ บุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน ($\bar{x} = 4.40$) เว็บไซต์แนะนำ ($\bar{x} = 4.30$) ข้อมูลจังหวัด ($\bar{x} = 4.26$) และรายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับสุดท้ายคือ ฐานข้อมูล ($\bar{x} = 3.87$)

ระดับความเหมาะสม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.47$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเหมาะสมในลำดับแรก ได้แก่ ฐานข้อมูล ($\bar{x} = 4.80$) รองลงมา ได้แก่ ของดีท้องถิ่น ($\bar{x} = 4.64$) สถานที่สำคัญ ($\bar{x} = 4.60$) ข้อมูลจังหวัด ($\bar{x} = 4.50$) และรายการที่มีความเหมาะสมในลำดับสุดท้ายคือ เว็บไซต์แนะนำ ($\bar{x} = 4.25$)

สรุปได้ว่าเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามรูปแบบที่กำหนดมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ทุกรายการ

ตารางที่ 19 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ด้านสถานที่สำคัญในรูปแบบที่สร้าง

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านสถานที่สำคัญ	ระดับความเหมาะสม			ระดับความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
โบราณสถาน โบราณวัตถุ	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
วัด	4.40	0.89	มาก	4.40	0.55	มาก
แหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลการท่องเที่ยว แผนท่องเที่ยว ปฏิทินท่องเที่ยว	4.80	0.45	มากที่สุด	4.20	0.84	มาก
รวม	4.60	0.55	มากที่สุด	4.40	0.55	มาก

จากตารางที่ 19 เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านสถานที่สำคัญในรูปแบบที่สร้าง พบว่า
ระดับความเป็นไปได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการ
พบว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้ในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับแรก
ได้แก่ โบราณสถาน โบราณวัตถุ ($\bar{x} = 4.60$) รองลงมา ได้แก่ วัด ($\bar{x} = 4.40$) และรายการที่มีความเป็นไปได้
ได้ในลำดับสุดท้าย คือ แหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลการท่องเที่ยว แผนท่องเที่ยว ปฏิทินท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.20$)

ระดับความเหมาะสม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการ
พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเหมาะสมในลำดับแรก ได้แก่ แหล่ง
ท่องเที่ยว ข้อมูลการท่องเที่ยว แผนท่องเที่ยว ปฏิทินท่องเที่ยว ($\bar{x} = 4.80$) รองลงมา ได้แก่ โบราณสถาน
โบราณวัตถุ ($\bar{x} = 4.60$) และรายการที่มีความเหมาะสมในลำดับสุดท้าย คือ วัด ($\bar{x} = 4.40$)

สรุปได้ว่าเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามรูปแบบที่กำหนดมีความ
เหมาะสมและเป็นไปได้ทุกรายการ

ตารางที่ 20 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ด้านบุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้านในรูปแบบที่สร้าง

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านบุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน	ระดับความเหมาะสม			ระดับความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ผู้บริหารจังหวัดในอดีต และปัจจุบัน	4.40	0.89	มาก	4.40	0.89	มาก
ผู้ว่าราชการจังหวัด	4.00	1.00	มาก	4.20	0.84	มาก
บุคคลสำคัญในด้านต่างๆ ของท้องถิ่น	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.40	0.60	มาก	4.40	0.60	มาก

จากตารางที่ 20 เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านบุคคลสำคัญและ
ปราชญ์ชาวบ้านในรูปแบบที่สร้าง พบว่า

ระดับความเป็นไปได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการ
พบว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้ในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับแรก
ได้แก่ บุคคลสำคัญในด้านต่างๆ ของท้องถิ่น ($\bar{x} = 4.60$) รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารจังหวัดในอดีต และ
ปัจจุบัน ($\bar{x} = 4.40$) และรายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับสุดท้าย คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ($\bar{x} = 4.20$)

ระดับความเหมาะสม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการ
พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเหมาะสมในลำดับแรก ได้แก่
บุคคลสำคัญในด้านต่างๆ ของท้องถิ่น ($\bar{x} = 4.80$) รองลงมา ได้แก่ ผู้บริหารจังหวัดในอดีต และ
ปัจจุบัน ($\bar{x} = 4.40$) และรายการที่มีความเหมาะสมในลำดับสุดท้าย คือ ผู้ว่าราชการจังหวัด ($\bar{x} = 4.00$)

สรุปได้ว่าเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามรูปแบบที่กำหนดมีความ
เหมาะสมและเป็นไปได้ทุกรายการ

ตารางที่ 21 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ด้านวิถีชีวิตในรูปแบบที่สร้าง

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านวิถีชีวิต	ระดับความเหมาะสม			ระดับความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
วิถีชาวบ้าน	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
ประเพณีและวัฒนธรรม	4.20	1.79	มาก	4.20	0.84	มาก
ประเพณีพื้นฐาน	4.00	1.73	มาก	3.60	1.52	มาก
การละเล่นพื้นบ้าน	4.80	0.45	มากที่สุด	4.40	0.55	มาก
เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม	4.00	1.73	มาก	4.20	0.84	มาก
รวม	4.36	0.83	มาก	4.20	0.51	มาก

จากตารางที่ 21 เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านวิถีชีวิตในรูปแบบ
ที่สร้าง พบว่า

ระดับความเป็นไปได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการ
พบว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้ในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับแรก
ได้แก่ วิถีชาวบ้าน ($\bar{x} = 4.60$) รองลงมา ได้แก่ การละเล่นพื้นบ้าน ($\bar{x} = 4.40$) ประเพณีและวัฒนธรรม

เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ($\bar{x} = 4.20$) และรายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับสุดท้าย คือ ประเพณี
พื้นบ้าน ($\bar{x} = 3.60$)

ระดับความเหมาะสม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.36$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการ
พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเหมาะสมในลำดับแรก ได้แก่
วิถีชาวบ้าน การละเล่นพื้นบ้าน ($\bar{x} = 4.80$) รองลงมา ได้แก่ ประเพณีและวัฒนธรรม ($\bar{x} = 4.20$) และ
รายการที่มีความเหมาะสมในลำดับสุดท้าย คือ ประเพณีพื้นบ้าน เอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม ($\bar{x} = 4.00$)

สรุปได้ว่าเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามรูปแบบที่กำหนดมีความ
เหมาะสมและเป็นไปได้ทุกรายการ

ตารางที่ 22 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านภูมิปัญญาในรูปแบบที่สร้าง

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านภูมิปัญญา	ระดับความเหมาะสม			ระดับความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
เกษตรกรรม พืช สัตว์	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
สมุนไพรบำบัด สมุนไพรกับสุขภาพ	4.00	1.73	มาก	4.00	1.00	มาก
ประเพณี	3.80	1.79	มาก	3.60	1.67	มาก
รวม	4.13	1.24	มาก	4.07	0.86	มาก

จากตารางที่ 22 เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านภูมิปัญญาใน
รูปแบบที่สร้าง พบว่า

ระดับความเป็นไปได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.07$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการ
พบว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้ในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับแรก
ได้แก่ เกษตรกรรม พืช สัตว์ ($\bar{x} = 4.60$) รองลงมา ได้แก่ สมุนไพรบำบัด สมุนไพรกับสุขภาพ
($\bar{x} = 4.00$) และรายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับสุดท้าย คือ ประเพณี ($\bar{x} = 3.60$)

ระดับความเหมาะสม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.13$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการ
พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเหมาะสมในลำดับแรก ได้แก่
เกษตรกรรม พืช สัตว์ ($\bar{x} = 4.60$) รองลงมา ได้แก่ สมุนไพรบำบัด สมุนไพรกับสุขภาพ ($\bar{x} = 4.00$)
และรายการที่มีความเหมาะสมในลำดับสุดท้าย คือ ประเพณี ($\bar{x} = 3.80$)

สรุปได้ว่าเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามรูปแบบที่กำหนดมีความ
เหมาะสมและเป็นไปได้ทุกรายการ

ตารางที่ 23 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ด้านของดีท้องถิ่นในรูปแบบที่สร้าง

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านของดีท้องถิ่น	ระดับความเหมาะสม			ระดับความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
อาหารพื้นบ้าน อาหารและของฝาก	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
โภชนาการ	3.60	1.67	มาก	4.00	1.00	มาก
หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของไทย	5.00	0.00	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
หัตถกรรมพื้นบ้าน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.60	0.52	มากที่สุด	4.45	0.57	มาก

จากตารางที่ 23 เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านของดีท้องถิ่นใน
รูปแบบที่สร้าง พบว่า

ระดับความเป็นไปได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.45$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการ
พบว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้ในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับแรก
ได้แก่ อาหารพื้นบ้าน อาหารและของฝาก หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของไทย หัตถกรรมพื้นบ้าน
($\bar{x} = 4.60$) และรายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับสุดท้าย คือ โภชนาการ ($\bar{x} = 4.00$)

ระดับความเหมาะสม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60$) และเมื่อวิเคราะห์เป็น
รายการพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเหมาะสมในลำดับแรก
ได้แก่ หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของไทย และหัตถกรรมพื้นบ้าน ($\bar{x} = 5.00$) รองลงมา ได้แก่ อาหาร
พื้นบ้าน อาหารและของฝาก ($\bar{x} = 4.80$) และรายการที่มีความเหมาะสมในลำดับสุดท้าย คือ
โภชนาการ ($\bar{x} = 3.60$)

สรุปได้ว่าเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามรูปแบบที่กำหนดมีความ
เหมาะสมและเป็นไปได้ทุกรายการ

ตารางที่ 24 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านข้อมูลจังหวัดในรูปแบบที่สร้าง

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านข้อมูลจังหวัด	ระดับความเหมาะสม			ระดับความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ประวัติ สภาพโดยทั่วไปของจังหวัด	5.00	0.00	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
ต้นไม้ประจำจังหวัด	4.60	0.89	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
เพลงประจำจังหวัด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
ตราและคำขวัญประจำจังหวัด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
แผนที่ ที่ตั้ง และขนาดจังหวัด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
สำนักงาน และหน่วยงานในจังหวัด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
ข้อมูลจำนวนประชากร	3.80	1.64	มาก	3.60	1.52	มาก
ข้อมูล อำเภอ - ตำบล	4.20	0.84	มาก	4.00	0.71	มาก
รวม	4.60	0.48	มากที่สุด	4.40	0.45	มาก

จากตารางที่ 24 เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านข้อมูลจังหวัดในรูปแบบที่สร้าง พบว่า

ระดับความเป็นไปได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้ในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับแรก ได้แก่ ประวัติ สภาพโดยทั่วไปของจังหวัด ต้นไม้ประจำจังหวัด เพลงประจำจังหวัด ตราและคำขวัญประจำจังหวัด แผนที่ ที่ตั้ง และขนาดจังหวัด สำนักงาน และหน่วยงานในจังหวัด ($\bar{x} = 4.60$) รองลงมา ได้แก่ ข้อมูล อำเภอ - ตำบล ($\bar{x} = 4.00$) และรายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับสุดท้าย คือ ข้อมูลจำนวนประชากร ($\bar{x} = 3.60$)

ระดับความเหมาะสม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเหมาะสมในลำดับแรก ได้แก่ ประวัติ สภาพโดยทั่วไปของจังหวัด ($\bar{x} = 5.00$) รองลงมา ได้แก่ เพลงประจำจังหวัด ตราและคำขวัญประจำจังหวัด แผนที่ ที่ตั้ง และขนาดจังหวัด สำนักงาน และหน่วยงานในจังหวัด ($\bar{x} = 4.80$) ต้นไม้ประจำจังหวัด ($\bar{x} = 4.60$) ข้อมูล อำเภอ - ตำบล ($\bar{x} = 4.20$) และรายการที่มีความเหมาะสมในลำดับสุดท้าย คือ ข้อมูลจำนวนประชากร ($\bar{x} = 3.80$)

สรุปได้ว่าเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามรูปแบบที่กำหนดมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ทุกรายการ

ตารางที่ 25 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ด้านฐานข้อมูลในรูปแบบที่สร้าง

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านฐานข้อมูล	ระดับความเหมาะสม			ระดับความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ฐานข้อมูลจังหวัด	4.80	0.45	มากที่สุด	4.00	0.71	มาก
ฐานข้อมูลในประเทศไทย	4.80	0.45	มากที่สุด	3.80	1.10	มาก
ฐานข้อมูลหนังสือ	4.80	0.45	มากที่สุด	3.80	1.10	มาก
รวม	4.80	0.45	มากที่สุด	3.87	0.96	มาก

จากตารางที่ 25 เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านฐานข้อมูลในรูปแบบที่สร้าง พบว่า

ระดับความเป็นไปได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.87$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้ในระดับมาก รายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับแรก ได้แก่ ฐานข้อมูลจังหวัด ($\bar{x} = 4.00$) และรายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับสุดท้าย คือ ฐานข้อมูลในประเทศไทย ฐานข้อมูลหนังสือ ($\bar{x} = 3.80$)

ระดับความเหมาะสม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.80$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด ทุกรายการมีความเหมาะสมในลำดับแรก ได้แก่ ฐานข้อมูลจังหวัด ฐานข้อมูลในประเทศไทย และฐานข้อมูลหนังสือ ($\bar{x} = 4.80$)

สรุปได้ว่าเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามรูปแบบที่กำหนดมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ทุกรายการ

ตารางที่ 26 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ด้านเว็บไซต์แนะนำในรูปแบบที่สร้าง

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ด้านเว็บไซต์แนะนำ	ระดับความเหมาะสม			ระดับความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
เว็บไซต์หน่วยงานต่างๆ	4.40	0.89	มาก	4.40	0.55	มาก
อีเมลล์หน่วยงานต่างๆ	4.40	0.89	มาก	4.40	0.55	มาก
แนะนำอินเตอร์เน็ตตำบล	4.00	1.73	มาก	4.20	0.84	มาก
Web Link กระทรวงต่างๆ	4.00	1.73	มาก	4.60	0.55	มากที่สุด
รวม	4.20	1.30	มาก	4.40	0.55	มาก

จากตารางที่ 26 เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ด้านเว็บไซต์แนะนำในรูปแบบที่สร้าง พบว่า

ระดับความเป็นไปได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.40$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้ในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับแรก ได้แก่ Web Link กระทรวงต่างๆ ($\bar{x} = 4.60$) รองลงมา ได้แก่ เว็บไซต์หน่วยงานต่างๆ อีเมลหน่วยงานต่างๆ ($\bar{x} = 4.40$) และรายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับสุดท้าย คือ แนะนำอินเทอร์เน็ตตำบล ($\bar{x} = 4.20$)

ระดับความเหมาะสม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก รายการที่มีความเหมาะสมในลำดับแรก ได้แก่ เว็บไซต์หน่วยงานต่างๆ อีเมลหน่วยงานต่างๆ ($\bar{x} = 4.40$) และรายการที่มีความเหมาะสมในลำดับสุดท้าย คือ แนะนำอินเทอร์เน็ตตำบล Web Link กระทรวงต่างๆ ($\bar{x} = 4.00$)

สรุปได้ว่าเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามรูปแบบที่กำหนดมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ทุกรายการ

จากตารางที่ 18- 26 พบว่าเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวมและด้านสถานที่สำคัญ ด้านบุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน ด้านภูมิปัญญา ด้านของดีท้องถิ่น ด้านข้อมูลจังหวัด ด้านฐานข้อมูล และด้านเว็บไซต์แนะนำ ตามรูปแบบที่กำหนด มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ทุกรายการ

ตอนที่ 7 ความเหมาะสมของรูปแบบของเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

จากผู้ทรงคุณวุฒิ

จากผลการวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามในตารางที่ 3-13 ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์มาสรุปรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏแล้วนำไปเสนอผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อประเมินระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้พบว่าส่วนใหญ่มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในระดับมาก ดังแสดงในตารางที่ 18 -30 ยกเว้นบางรายการที่มีอยู่ในระดับที่ต่ำกว่า $\bar{x} = 3.51$ จะไม่นำเสนอในตาราง ปรากฏผลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 27 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ
โดยรวมในรูปแบบที่สร้าง

รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ	ระดับความเหมาะสม			ระดับความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ด้านเนื้อหา	4.57	0.47	มากที่สุด	4.20	0.81	มาก
ด้านรูปแบบการนำเสนอ	4.32	0.85	มาก	4.25	0.83	มาก
ด้านระบบการสื่อสาร	4.25	0.83	มาก	4.10	0.89	มาก
รวม	4.38	0.73	มาก	4.21	0.79	มาก

จากตารางที่ 27 รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวมในรูปแบบที่สร้าง พบว่า

ระดับความเป็นไปได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.21$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้ในระดับมาก รายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับแรก ได้แก่ ด้านรูปแบบการนำเสนอ ($\bar{x} = 4.25$) รองลงมา ได้แก่ ด้านเนื้อหา ($\bar{x} = 4.20$) และรายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับสุดท้าย คือ ด้านระบบการสื่อสาร ($\bar{x} = 4.10$)

ระดับความเหมาะสม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.38$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเหมาะสมในลำดับแรก ได้แก่ ด้านเนื้อหา ($\bar{x} = 4.57$) รองลงมา ได้แก่ ด้านรูปแบบการนำเสนอ ($\bar{x} = 4.32$) และรายการที่มีความเหมาะสมในลำดับสุดท้าย คือ ด้านระบบการสื่อสาร ($\bar{x} = 4.25$)

สรุปได้ว่ารูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามรูปแบบที่กำหนดมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ทุกรายการ

ตารางที่ 28 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ด้านเนื้อหาในรูปแบบที่สร้าง

รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ที่ปรากฏ ด้านเนื้อหา	ระดับความเหมาะสม			ระดับความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
เนื้อหามีความชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด	4.60	0.55	มากที่สุด
เนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์	4.60	0.89	มากที่สุด	4.20	0.84	มาก
เนื้อหาเข้าใจง่าย	4.60	0.89	มากที่สุด	4.00	1.00	มาก

ตารางที่ 28 (ต่อ)

รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ที่ปรากฏด้านเนื้อหา	ระดับความเหมาะสม			ระดับความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
เนื้อหาที่น่าสนใจ	4.40	0.55	มาก	4.20	0.84	มาก
เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์	4.60	0.55	มากที่สุด	4.20	0.84	มาก
เนื้อหาเหมาะสมกับเว็บเพจในแต่ละหน้า	4.40	0.89	มาก	4.00	1.41	มาก
เนื้อหา มีการจัดหมวดหมู่ความรู้	4.80	0.45	มากที่สุด	4.20	0.84	มาก
รวม	4.57	0.47	มากที่สุด	4.20	0.81	มาก

จากตารางที่ 28 รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านเนื้อหาในรูปแบบที่สร้างพบว่า

ระดับความเป็นไปได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้ในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับแรก ได้แก่ เนื้อหาที่มีความชัดเจน ($\bar{x} = 4.60$) รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ เนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ เนื้อหา มีการจัดหมวดหมู่ความรู้ ($\bar{x} = 4.20$) และรายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับสุดท้าย คือ เนื้อหาเข้าใจง่าย เนื้อหาเหมาะสมกับเว็บเพจในแต่ละหน้า ($\bar{x} = 4.00$)

ระดับความเหมาะสม ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.57$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเหมาะสมในลำดับแรก ได้แก่ เนื้อหา มีการจัดหมวดหมู่ความรู้ ($\bar{x} = 4.80$) รองลงมา ได้แก่ เนื้อหาที่มีความชัดเจน เนื้อหาครบถ้วนสมบูรณ์ เนื้อหาเข้าใจง่าย เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ ($\bar{x} = 4.60$) และรายการที่มีความเหมาะสมในลำดับสุดท้าย คือ เนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อหาเหมาะสมกับเว็บเพจในแต่ละหน้า ($\bar{x} = 4.40$)

สรุปได้ว่ารูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามรูปแบบที่กำหนดมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ทุกรายการ

ตารางที่ 29 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ด้านรูปแบบการนำเสนอในรูปแบบที่สร้าง

รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น ที่ปรากฏด้านรูปแบบการนำเสนอ	ระดับความเหมาะสม			ระดับความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
รูปแบบของเครื่องมือช่วยค้น	4.20	0.84	มาก	4.40	0.89	มาก
รูปแบบโดยรวมของ Homepage	4.20	0.84	มาก	4.20	0.84	มาก
ความเหมาะสมของฉากหลัง และภาพประกอบของ Homepage	4.60	0.89	มากที่สุด	4.40	0.89	มาก
ความเหมาะสมของสี ของ Homepage	4.40	0.89	มาก	4.40	0.89	มาก
ความเหมาะสมของตัวอักษร ของ Homepage	4.40	0.89	มาก	4.40	0.89	มาก
ความเหมาะสมของรายการเมนูใน Homepage	4.20	0.84	มาก	4.20	0.84	มาก
ความสะดวก และง่ายต่อการใช้งาน Homepage	4.20	0.84	มาก	4.20	0.84	มาก
รูปแบบโดยรวมของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น	4.40	0.89	มาก	4.20	0.84	มาก
ความเหมาะสมของสี ของการแสดงข้อมูล ท้องถิ่น	4.40	0.89	มาก	4.20	0.84	มาก
ความเหมาะสมของตัวอักษรของการแสดง ข้อมูลท้องถิ่น	4.20	1.10	มาก	4.20	0.84	มาก
ความเหมาะสมของรายการเมนูในการแสดง ข้อมูลท้องถิ่น	4.20	0.84	มาก	4.40	0.89	มาก
ความสะดวกในการเจาะค้นข้อมูลท้องถิ่น	4.40	0.89	มาก	4.00	1.00	มาก
ความสะดวกในการเชื่อมโยงข้อมูลท้องถิ่น	4.40	0.89	มาก	4.00	1.00	มาก
รวม	4.32	0.85	มาก	4.25	0.83	มาก

จากตารางที่ 29 รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านรูปแบบการนำเสนอในรูปแบบที่สร้าง พบว่า

ระดับความเป็นไปได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้ในระดับมาก รายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับแรก ได้แก่ รูปแบบของเครื่องมือช่วยค้น ความเหมาะสมของฉากหลัง และภาพประกอบของ Homepage ความ

เหมาะสมของสี ของ Homepage ความเหมาะสมของตัวอักษร ของ Homepage ความเหมาะสมของของรายการเมนูในการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ($\bar{x} = 4.40$) รองลงมา ได้แก่ รูปแบบโดยรวมของ Homepage ความเหมาะสมของรายการเมนูใน Homepage ความสะดวก และง่ายต่อการใช้งาน Homepage รูปแบบโดยรวมของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ความเหมาะสมของสี ของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ความเหมาะสมของตัวอักษร ของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ($\bar{x} = 4.20$) และรายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับสุดท้าย คือ ความสะดวกในการเจาะค้นข้อมูลท้องถิ่น ความสะดวกในการเชื่อมโยงข้อมูลท้องถิ่น ($\bar{x} = 4.00$)

ระดับความเหมาะสม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.32$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการพบว่ามีความเหมาะสมในระดับมากและมากที่สุด รายการที่มีความเหมาะสมในลำดับแรก ได้แก่ ความเหมาะสมของฉากหลัง และภาพประกอบของ Homepage ($\bar{x} = 4.60$) รองลงมา ได้แก่ ความเหมาะสมของสี ของ Homepage ความเหมาะสมของตัวอักษร ของ Homepage รูปแบบโดยรวมของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ความเหมาะสมของสี ของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ความสะดวกในการเจาะค้นข้อมูลท้องถิ่น ความสะดวกในการเชื่อมโยงข้อมูลท้องถิ่น ($\bar{x} = 4.40$) และรายการที่มีความเหมาะสมในลำดับสุดท้าย คือ รูปแบบของเครื่องมือช่วยค้น รูปแบบโดยรวมของ Homepage ความเหมาะสมของรายการเมนูใน Homepage ความสะดวก และง่ายต่อการใช้งาน Homepage ความเหมาะสมของตัวอักษร ของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ความเหมาะสมของรายการเมนูในการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ($\bar{x} = 4.20$)

สรุปได้ว่ารูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามรูปแบบที่กำหนดมีความเหมาะสมและเป็นไปได้ทุกรายการ

ตารางที่ 30 ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ
ด้านระบบการสื่อสารในรูปแบบที่สร้าง

รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นที่ ปรากฏ ในการให้บริการด้านสารสนเทศ ในปัจจุบัน ด้านระบบการสื่อสาร	ระดับความเหมาะสม			ระดับความเป็นไปได้		
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	\bar{x}	S.D.	ระดับ
ความเร็วในการเข้าถึงเว็บไซต์ เมื่อ เทียบกับเว็บไซต์อื่น	4.40	0.89	มาก	4.20	0.84	มาก
ความต่อเนื่องและชัดเจน	4.40	0.89	มาก	4.20	0.84	มาก
การเชื่อมโยงข้อมูลไปหน้าอื่นใน Web site เดียวกัน	4.40	0.89	มาก	4.00	1.00	มาก
การเชื่อมโยงไปเว็บไซต์อื่นในระบบ	3.80	1.30	มาก	4.00	1.00	มาก
รวม	4.25	0.83	มาก	4.10	0.89	มาก

จากตารางที่ 30 รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านระบบการสื่อสาร
ในรูปแบบที่สร้าง พบว่า

ระดับความเป็นไปได้ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.10$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการ
พบว่าทุกรายการมีความเป็นไปได้ในระดับมาก รายการที่มีความเป็นไปได้ในลำดับแรก ได้แก่ ความ
รวดเร็วในการเข้าถึงเว็บไซต์ เมื่อเทียบกับเว็บไซต์อื่น ความต่อเนื่องและชัดเจน ($\bar{x} = 4.20$) รองลงมา
ได้แก่ การเชื่อมโยงข้อมูลไปหน้าอื่นใน Web site เดียวกัน การเชื่อมโยงไปเว็บไซต์อื่นในระบบ
($\bar{x} = 4.00$)

ระดับความเหมาะสม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.25$) และเมื่อวิเคราะห์เป็นรายการ
พบว่ามีความเหมาะสมในระดับมาก รายการที่มีความเหมาะสมในลำดับแรก ได้แก่ ความรวดเร็วใน
การเข้าถึงเว็บไซต์ เมื่อเทียบกับเว็บไซต์อื่น ความต่อเนื่องและชัดเจน การเชื่อมโยงข้อมูลไปหน้าอื่น
ใน Web site เดียวกัน ($\bar{x} = 4.40$) รองลงมา ได้แก่ การเชื่อมโยงไปเว็บไซต์อื่นในระบบ ($\bar{x} = 3.80$)

สรุปได้ว่ารูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏตามรูปแบบที่กำหนดมีความ
เหมาะสมและเป็นไปได้ทุกรายการ

จากตารางที่ 27-30 พบว่ารูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏโดยรวม และด้าน
เนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และด้านระบบการสื่อสาร ตามรูปแบบที่กำหนด มีความเหมาะสมและ
เป็นไปได้ทุกรายการ

ตอนที่ 8 ทรูปรูปแบบที่เหมาะสมและเป็นไปได้ของเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏ

1. ด้านเนื้อหาที่เหมาะสมและเป็นไปได้ควรมีลักษณะ ดังนี้

1.1 ด้านสถานที่สำคัญ ประกอบด้วย โบราณสถาน โบราณวัตถุ วัด แหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลการท่องเที่ยว แผนที่ท่องเที่ยว และปฏิทินท่องเที่ยว

1.2 ด้านบุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน ประกอบด้วย ผู้บริหารจังหวัดในอดีตและปัจจุบัน บุคคลสำคัญในด้านต่างๆ ของท้องถิ่น และผู้ว่าราชการจังหวัด

1.3 ด้านวิถีชีวิต ประกอบด้วย วิถีชาวบ้าน การละเล่นพื้นบ้าน ประเพณีและวัฒนธรรม ประเพณีพื้นบ้าน และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม

1.4 ด้านภูมิปัญญา ประกอบด้วย เกษตรกรรม พืช สมุนไพรบำบัด สมุนไพร กับสุขภาพ และประเพณีต่างๆ

1.5 ด้านของดีท้องถิ่น ประกอบด้วย อาหารพื้นบ้าน อาหารและของฝาก หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของไทย หัตถกรรมพื้นบ้าน และโภชนาการ

1.6 ด้านข้อมูลจังหวัด ประกอบด้วย ประวัติ สภาพโดยทั่วไปของจังหวัด ต้นไม้ประจำจังหวัด เพลงประจำจังหวัด ตราและคำขวัญประจำจังหวัด แผนที่ที่จัด และขนาดจังหวัด สำนักงาน และหน่วยงานในจังหวัด ข้อมูลจำนวนประชากร ตลอดจนข้อมูล อำเภอ - ตำบล

1.7 ด้านฐานข้อมูล ประกอบด้วย ฐานข้อมูลจังหวัด ฐานข้อมูลในประเทศไทย และฐานข้อมูลหนังสือ

1.8 ด้านเว็บไซต์แนะนำ ประกอบด้วย เว็บไซต์หน่วยงานต่างๆ อีเมลหน่วยงานต่างๆ แนะนำอินเทอร์เน็ตตำบล และ Web Link กระทรวงต่างๆ

2. ด้านรูปแบบที่เหมาะสมและเป็นไปได้ควรมีลักษณะ ดังนี้

2.1 ด้านเนื้อหา ประกอบด้วย เนื้อหาที่มีความชัดเจน เนื้อหาควรครบถ้วนสมบูรณ์ เนื้อหาเข้าใจง่าย เนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ เนื้อหาเหมาะสมกับเว็บเพจในแต่ละหน้า และเนื้อหามีการจัดหมวดหมู่ความรู้

2.2 ด้านรูปแบบการนำเสนอ ประกอบด้วย รูปแบบของเครื่องมือช่วยค้นหา ความเหมาะสมของฉากหลัง และภาพประกอบของ Homepage ความเหมาะสมของสี ของ Homepage ความเหมาะสมของตัวอักษร ของ Homepage ความเหมาะสมของรายการเมนูในการแสดงข้อมูลท้องถิ่น รูปแบบโดยรวมของ Homepage ความเหมาะสมของรายการเมนูใน Homepage ความสะดวก และง่ายต่อการใช้งาน Homepage รูปแบบโดยรวมของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ความเหมาะสม

ของดี ของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ความเหมาะสมของตัวอักษร ของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ความสะดวกในการเจาะค้นข้อมูลท้องถิ่น และความสะดวกในการเชื่อมโยงข้อมูลท้องถิ่น

2.3 ด้านระบบการสื่อสาร ประกอบด้วย ความรวดเร็วในการเข้าถึงเว็บไซต์ ความต่อเนื่องและชัดเจน การเชื่อมโยงข้อมูลไปหน้าอื่นใน Web site เดียวกัน และการเชื่อมโยงไปเว็บไซต์อื่นในระบบ

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย ดังนี้

1. ศึกษาความคิดเห็นทั่วไปที่มีต่อลักษณะของข้อมูลท้องถิ่น
2. ศึกษารูปแบบและเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ
3. ตรวจสอบความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้อำนวยการสำนักศิลปวัฒนธรรม ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลท้องถิ่น ผู้จัดทำเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่มีการจัดทำเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น นักศึกษาระดับปริญญาโทสาขาสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนาและสาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มรัตนโกสินทร์ที่ใช้เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ จำนวน 60 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ แบ่งออกเป็น 5 ตอน มีรายละเอียดดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นทั่วไปที่มีต่อข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น
- ตอนที่ 3 แบบสอบถามความเหมาะสมด้านเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ
- ตอนที่ 5 แบบสอบถามแนวทางการปรับปรุงเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมโดยการแจกและรับคืนด้วยตนเอง ได้แบบสอบถามคืน 60 ชุด

นำแบบสอบถามที่ได้รับทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามและนำไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS/PC version 12.0 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปผลได้ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 75.00 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุระหว่าง 25 – 35 ปี จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 51.70 มีระดับการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 81.70 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพเป็นนักศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 78.40 และส่วนใหญ่เคยใช้เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นเป็นครั้งคราว จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 53.30

2. ความคิดเห็นทั่วไปที่มีต่อลักษณะข้อมูลท้องถิ่น

พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับลักษณะของข้อมูลท้องถิ่นโดยรวม ($\bar{x}=3.96$) และเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับความคิดที่ว่า “ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้ของชาวบ้านที่สั่งสมกันมาตั้งแต่อดีตและพัฒนาสืบทอดจนถึงปัจจุบันที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตและผู้คนในท้องถิ่น” เป็นลำดับที่ 1 ($\bar{x}= 4.47$) รองลงมา คือ “สามารถนำแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ในการเป็นแหล่งการศึกษาและมีประโยชน์ต่อชุมชน” เป็นลำดับ 2 ($\bar{x}= 4.28$) และเห็นด้วยกับความคิดที่ว่า “ภูมิปัญญาท้องถิ่นแบ่งออกเป็นสาขาสวัสดิการสังคม” เป็นลำดับสุดท้าย ($\bar{x}= 3.47$)

3. ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

พบว่าเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ปรากฏในเว็บไซต์โดยรวม ด้านสถานที่สำคัญ ด้านบุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน ด้านวิถีชีวิต ด้านภูมิปัญญา ด้านของดีท้องถิ่น ด้านเอกสารสำคัญ ด้านธรรมชาติวิทยา ด้านข้อมูลจังหวัด ด้านฐานข้อมูล และด้านเว็บไซต์แนะนำ ควรมีในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏในระดับมากและมากที่สุด แต่มีปรากฏจริงในระดับปานกลางและระดับมากเท่านั้น เมื่อนำความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกรายการ แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นว่าทุกรายการควรมีในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

4. ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

พบว่ารูปแบบของเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏที่ปรากฏในเว็บไซต์โดยรวม และ ด้านเนื้อหา ด้านรูปแบบการนำเสนอ และด้านระบบสื่อสาร ควรมีในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏในระดับมาก แต่มีปรากฏจริงในระดับมากเช่นเดียวกัน เมื่อนำความคิดเห็นที่มีต่อระดับที่ควรมีกับระดับที่ปรากฏมาเปรียบเทียบ พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ทุกรายการ แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างเห็นว่าควรมีในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏมากกว่าระดับที่ปรากฏ

5. รูปแบบของเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏที่พึงประสงค์

5.1 รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏในด้านเนื้อหาที่พึงประสงค์ ควรมีลักษณะ ดังนี้

5.1.1 ด้านสถานที่สำคัญ ประกอบด้วย โบราณสถาน โบราณวัตถุ วัด แหล่งท่องเที่ยว ข้อมูลการท่องเที่ยว แผนที่ท่องเที่ยว ปฏิทินท่องเที่ยว

5.1.2 ด้านบุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน ประกอบด้วย ผู้บริหารจังหวัดในอดีตและปัจจุบัน บุคคลสำคัญในด้านต่างๆ ของท้องถิ่น และผู้ว่าราชการจังหวัด

5.1.3 ด้านวิถีชีวิต ประกอบด้วย วิถีชาวบ้าน การละเล่นพื้นบ้าน ประเพณีและวัฒนธรรม ประเพณีพื้นบ้าน และเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรม

5.1.4 ด้านภูมิปัญญา ประกอบด้วย เกษตรกรรม พืช สมุนไพรบำบัด สมุนไพรกับสุขภาพ และประเพณี

5.1.5 ด้านของดีท้องถิ่น ประกอบด้วย อาหารพื้นบ้าน อาหารและของฝาก หนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ของไทย หัตถกรรมพื้นบ้าน และโภชนาการ

5.1.6 ด้านข้อมูลจังหวัด ประกอบด้วย ประวัติ สภาพโดยทั่วไปของจังหวัด ต้นไม้ประจำจังหวัด เพลงประจำจังหวัด ตราและคำขวัญประจำจังหวัด แผนที่ ที่ตั้ง และขนาดจังหวัด สำนักงาน และหน่วยงานในจังหวัด ข้อมูลจำนวนประชากร ตลอดจนข้อมูล อำเภอ - ตำบล

5.1.7 ด้านฐานข้อมูล ประกอบด้วย ฐานข้อมูลจังหวัด ฐานข้อมูลในประเทศไทย และฐานข้อมูลหนังสือ

5.1.8 ด้านเว็บไซต์แนะนำ ประกอบด้วย เว็บไซต์หน่วยงานต่างๆ อีเมลหน่วยงานต่างๆ แนะนำอินเทอร์เน็ตตำบล Web Link กระทรวงต่างๆ

5.2 รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏในด้านรูปแบบที่พึงประสงค์ ควรมีลักษณะ ดังนี้

5.2.1 ด้านเนื้อหา ประกอบด้วย เนื้อหาที่มีความชัดเจน เนื้อหาควรครบถ้วน สมบูรณ์ เนื้อหาเข้าใจง่าย เนื้อหาที่น่าสนใจ เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ เนื้อหาเหมาะสมกับเว็บเพจในแต่ละหน้า และเนื้อหามีการจัดหมวดหมู่ความรู้

5.2.2 ด้านรูปแบบการนำเสนอ ประกอบด้วย รูปแบบของเครื่องมือช่วยค้น ความเหมาะสมของฉากหลัง และภาพประกอบของ Homepage ความเหมาะสมของสี ของ Homepage ความเหมาะสมของตัวอักษร ของ Homepage ความเหมาะสมของรายการเมนูในการแสดงข้อมูลท้องถิ่น รูปแบบโคจรรวมของ Homepage ความเหมาะสมของรายการเมนูใน Homepage ความสะดวกและง่ายต่อการใช้งาน Homepage รูปแบบโคจรรวมของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ความเหมาะสมของสี ของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ความเหมาะสมของตัวอักษร ของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ความสะดวกในการเจาะค้นข้อมูลท้องถิ่น และความสะดวกในการเชื่อมโยงข้อมูลท้องถิ่น

5.2.3 ด้านระบบการสื่อสาร ประกอบด้วย ความรวดเร็วในการเข้าถึงเว็บไซต์ ความต่อเนื่องและชัดเจน การเชื่อมโยงข้อมูลไปหน้าอื่นใน Web site เดียวกัน และการเชื่อมโยงไปเว็บไซต์อื่นในระบบ

จากความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิพบว่า รูปแบบที่พึงประสงค์ของเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏดังกล่าว มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ทุกรายการ

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ สามารถนำมาอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ความคิดเห็นของภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น

ความคิดเห็นของภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่นส่วนใหญ่เห็นว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้ของชาวบ้านที่สั่งสมกันมาตั้งแต่อดีตและพัฒนาสืบทอดจนถึงปัจจุบันที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตและผู้คนในท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ(อังอุลสมคะเนย์, 2535 : 37) กล่าวว่าภูมิปัญญาชาวบ้านจำแนกได้เป็น 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อ ความเชื่อ และหลักการที่เป็นพื้นฐานขององค์แห่งความรู้ที่เกิดจากการสั่งสมถ่ายทอดกันมา กลุ่มที่ 2 เป็นเรื่องของศิลปะ วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณี กลุ่มที่ 3 เป็นเรื่องของการประกอบอาชีพในแต่ละท้องถิ่นที่ได้รับการพัฒนาให้เหมาะสมกับสมัย กลุ่มที่ 4 เป็นเรื่องของแนวความคิด หลักปฏิบัติ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ที่ชาวบ้านนำมาใช้ในชุมชน ซึ่งเป็นอิทธิพลของความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

2. ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ความเหมาะสมของเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยรวม และด้านสถานที่สำคัญ บุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน วิถีชีวิต ภูมิปัญญา ของดีท้องถิ่น เอกสารสำคัญ ธรรมชาติวิทยา ข้อมูลจังหวัด ฐานข้อมูล และเว็บไซต์แนะนำ ทุกด้านควรมีปรากฏใน เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในระดับมาก

3. ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นในมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยรวม และด้านเนื้อหา ระบบการสื่อสาร และรูปแบบการนำเสนอ ทุกด้านควรมีปรากฏในเว็บไซต์ ฐานข้อมูลท้องถิ่นในระดับมาก

4. ความเหมาะสมและเป็นไปได้ของรูปแบบและเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏในรูปแบบที่สร้าง

รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านเนื้อหาโดยรวม และ ด้านสถานที่สำคัญ ด้านบุคคลสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน ด้านวิถีชีวิต ด้านภูมิปัญญา ด้านของดี ท้องถิ่น ด้านข้อมูลจังหวัด ด้านฐานข้อมูล และด้านเว็บไซต์แนะนำ มีความเหมาะสมและเป็นไป ได้ในการมีปรากฏในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้งสิ้น

รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านรูปแบบโดยรวมและ ด้านเนื้อหา ได้แก่ เนื้อหาที่มีความชัดเจน เนื้อหาควรครบถ้วนสมบูรณ์ เนื้อหาเข้าใจง่าย เนื้อหา มีความน่าสนใจ เนื้อหาตรงตามวัตถุประสงค์ เนื้อหาเหมาะสมกับเว็บเพจในแต่ละหน้า เนื้อหา มีการ จัดหมวดหมู่ความรู้ มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการมีปรากฏในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ฌวงค์วิทย์ สะ โสคา (2545 : 163) ที่ได้ให้ความเห็นว่า นิสิตให้ความสำคัญต่อหัวข้อการจัดลำดับเนื้อหามากกว่าด้านอื่นๆ และสอดคล้องกับจิตรา วิชาช่าง (2544 : บทคัดย่อ) ที่พบว่าการออกแบบและพัฒนาเว็บเพจนั้นผู้ใช้อินเทอร์เน็ตจะให้ความสำคัญกับ เนื้อหาที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความถูกต้อง ครอบคลุมเนื้อหา

รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านรูปแบบการนำเสนอ ได้แก่ รูปแบบของเครื่องมือช่วยค้น ความเหมาะสมของฉากหลัง และภาพประกอบของ Homepage ความเหมาะสมของสี ของ Homepage ความเหมาะสมของตัวอักษร ของ Homepage ความเหมาะสม ของรายการเมนูในการแสดงข้อมูลท้องถิ่น รูปแบบโดยรวมของ Homepage ความเหมาะสมของ รายการเมนูใน Homepage ความสะดวก และง่ายต่อการใช้งาน Homepage รูปแบบโดยรวมของการแสดง ข้อมูลท้องถิ่น ความเหมาะสมของสี ของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น ความเหมาะสมของตัวอักษร ของ การแสดงข้อมูลท้องถิ่น ความสะดวกในการเจาะค้นข้อมูลท้องถิ่น ความสะดวกในการเชื่อมโยง

ข้อมูลท้องถิ่น มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการมีปรากฏในเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งสอดคล้องกับขนัญญา เกบไว้ (2548 : 82) พบว่าการออกแบบเว็บไซต์ที่ดีจึงควรเลือกสีหรือโทนสีที่เหมาะสม

รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏด้านระบบการสื่อสาร ได้แก่ ความรวดเร็วในการเข้าถึงเว็บไซต์ ความต่อเนื่องและชัดเจน การเชื่อมโยงข้อมูลไป page อื่นใน Web site เดียวกัน การเชื่อมโยงไปเว็บไซต์อื่นในระบบ มีความเหมาะสมและเป็นไปได้ในการมีปรากฏใน เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของกันยาร์ตัน คัคพันธ์ (2544 : 62, 64-65) ที่ได้ให้ความเห็นว่าในการออกแบบเว็บเพจที่น่าสนใจนั้น นอกจากจะพิจารณา ความถูกต้องของเนื้อหาที่น่าเสนอแล้ว ยังต้องพิจารณาถึงรูปแบบและวิธีการนำเสนออีกด้วย ทั้งยัง กล่าวอีกว่า ควรเลือกใช้แบบของตัวอักษรที่อ่านง่าย ไม่ควรเลือกใช้ตัวอักษรประคิษฐ์ แบบอักษรควรร กลมกลืนสอดคล้องกับเนื้อหาที่น่าเสนอและกลุ่มเป้าหมาย ไม่ควรใช้แบบตัวอักษรหลายแบบเกินไป ไม่ควรนำเสนอภาพประกอบมากเกินไปจนถึงความสนใจจากจุดที่ผู้ผลิตต้องการนำเสนอ ในการ เลือกใช้สีของพื้นหลังกับตัวอักษรควรเลือกใช้สีที่ไม่เป็นโทนเดียวกัน เพราะจะทำให้ผู้ใช้อ่านเนื้อหา ที่นำเสนอได้ยาก

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่อง รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ ผู้วิจัยมี ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะทั่วไปสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้ในการพัฒนาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ

1.1 ด้านเนื้อหา ควรมีเนื้อหาเกี่ยวกับเอกสารสำคัญ ความเชื่อ ค่านานพื้นบ้าน นิทาน ชาวบ้าน การแพทย์แผนไทย ภาษาและวรรณกรรม ปรัชญา ศาสนา อุตสาหกรรม เอกสารโบราณ ศิลปกรรมด้านต่างๆ ของท้องถิ่น ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ภาคเอกชน องค์กร ธุรกิจ มูลนิธิในจังหวัด ข้อมูลแผนพัฒนา แผนแม่บทท้องถิ่น, ชุมชน กระดาน ถาม-ตอบ (Web board) สมุดเยี่ยม(Guest book) ห้องสนทนา และ Media VDO on Demand ซึ่งเนื้อหา เหล่านี้ยังมีปรากฏน้อยจึงควรเพิ่มข้อมูลในด้านนี้ให้มากยิ่งขึ้น

1.2 ด้านรูปแบบ ควรมีภาพประกอบ และภาพเคลื่อนไหวเพื่อดึงดูดความสนใจ มีรูปแบบที่สวยงาม มีสีสันที่น่าสนใจ มีรูปแบบที่ทันสมัย เข้าใจได้ง่าย และมีการปรับปรุงตลอดเวลา ควรมีเครื่องมือช่วยค้น ควรปรับปรุงรูปแบบให้เหมาะสมกับเนื้อหา และปรับเปลี่ยนรูปแบบให้ดึงดูด ความสนใจในการเข้าชม ควรมีการปรับปรุงรูปแบบของตัวอักษรที่ชัดเจน และควร Update ข้อมูล อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การวิจัยครั้งต่อไป ผู้ทำการวิจัยควรศึกษาเพิ่มในกลุ่มมหาวิทยาลัยราชภัฏกลุ่มล้านนา กลุ่มอีสาน-เหนือ กลุ่มอีสาน-ใต้ กลุ่มทวารวดี กลุ่มทักษิณ กลุ่มพุทธชินราช และกลุ่มศรีอยุธยาเพื่อให้ได้ข้อมูลในหลายๆ ด้านมาประกอบการพิจารณา เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.2 ผู้จัดทำเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏสามารถนำข้อมูลเหล่านี้ไปใช้ในการจัดทำเว็บไซต์ได้ตรงกับความต้องการของผู้ใช้มากยิ่งขึ้น

ภาคผนวก ก

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

1. รองศาสตราจารย์จุมพจน์ วนิชกุล
ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สราวุธ เศรษฐขจร
ผู้ช่วยอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
คณบดีบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
3. ดร. สุคาร์คณ์ ชาญเลขา
รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
4. ดร. ทวิช บุญธิรัมย์
ประธานกรรมการหลักสูตรยุทธศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
5. อาจารย์ทวีศักดิ์ จงประดับเกียรติ
ผู้อำนวยการ โรงเรียนสาธิตมัธยม มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ภาคผนวก ข
แบบสอบถาม

แบบสอบถามสำหรับการวิจัย
เรื่อง รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบและเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อพัฒนารูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏที่พึงประสงค์ และตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏ โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นทั่วไปที่มีต่อข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น

ตอนที่ 3 ความเหมาะสมด้านเนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตอนที่ 4 ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตอนที่ 5 แนวทางในการปรับปรุงเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ลงใน หน้าข้อความที่ตรงกับสภาพความเป็นจริงของท่านและเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ

ต่ำกว่า 25 ปี

25 – 35 ปี

36 – 45 ปี

46 – 55 ปี

56 ปี ขึ้นไป

3. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

ปริญญาโท

ปริญญาเอก

สูงกว่าปริญญาเอก

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

4. สถานภาพปัจจุบัน

ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ

ผู้อำนวยการศูนย์ส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน

ผู้อำนวยการสำนักศิลปะและวัฒนธรรม

อาจารย์ผู้สอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลท้องถิ่น

ผู้จัดทำเว็บไซต์

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขา.....

อื่นๆ (โปรดระบุ).....

5. ท่านเคยใช้เว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นหรือไม่

ใช่บ่อย

ใช่เป็นครั้งคราว

ใช้นานๆ ครั้ง

ไม่เคยใช้

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นทั่วไปที่มีต่อข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่ง
ทรัพยากรในท้องถิ่น

คำชี้แจง โปรดพิจารณาเนื้อหาสาระเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่นว่าท่าน
เห็นด้วยหรือไม่โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้ของชาวบ้านที่สั่งสมกันมาตั้งแต่อดีตและพัฒนาสืบทอดจนถึงปัจจุบันที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตและผู้คนในท้องถิ่น					
2. สามารถนำความรู้มาพัฒนาท้องถิ่นเพื่อปรับเปลี่ยนและใช้แก้ไขปัญหาต่างๆ ในท้องถิ่น ได้					
3. ภูมิปัญญาท้องถิ่นแบ่งออกเป็น					
- สาขาเกษตรกรรม					
- สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม					
- สาขาการแพทย์แผนไทย					
- สาขาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
- สาขาสวัสดิการสังคม					
- สาขาศิลปกรรมพื้นบ้าน					
- สาขาการจัดการองค์กร					
- สาขาวัฒนธรรมพื้นบ้าน					
- สาขาศาสนาและประเพณี					
- สาขาการศึกษา					
3. สังคมไทยเป็นสังคมที่เก่าแก่สังคมหนึ่งจึงมีภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่มาก ภูมิปัญญาเหล่านั้นนอกจากจะแสดงความเป็นไทยทั่วไปที่เป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งแล้ว ยังเป็นเครื่องชี้ความเจริญของสังคมไทยซึ่งเป็นที่มาในประวัติศาสตร์ด้วย					
4. สามารถนำแหล่งทรัพยากร ในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ในการเป็นแหล่งการศึกษาและมีประโยชน์ต่อชุมชน					

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นทั่วไปที่มีต่อข้อมูลท้องถิ่น ซึ่งประกอบด้วย ภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่ง
ทรัพยากรในท้องถิ่น

คำชี้แจง โปรดพิจารณาเนื้อหาสาระเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่นว่าท่าน
เห็นด้วยหรือไม่โดยใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

5	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	หมายถึง	เห็นด้วย
3	หมายถึง	ปานกลาง
2	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ความคิดเห็นเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นองค์ความรู้ของชาวบ้านที่สั่งสมกันมาตั้งแต่อดีตและพัฒนาสืบทอดจนถึงปัจจุบันที่มีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตและผู้คนในท้องถิ่น					
2. สามารถนำความรู้มาพัฒนาท้องถิ่นเพื่อปรับเปลี่ยนและใช้แก้ไขปัญหาต่างๆ ในท้องถิ่น ได้					
3. ภูมิปัญญาท้องถิ่นแบ่งออกเป็น					
- สาขาเกษตรกรรม					
- สาขาอุตสาหกรรมและหัตถกรรม					
- สาขาการแพทย์แผนไทย					
- สาขาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม					
- สาขาสวัสดิการสังคม					
- สาขาศิลปกรรมพื้นบ้าน					
- สาขาการจัดการองค์กร					
- สาขาวัฒนธรรมพื้นบ้าน					
- สาขาศาสนาและประเพณี					
- สาขาการศึกษา					
3. สังคมไทยเป็นสังคมที่เก่าแก่สังคมหนึ่งจึงมีภูมิปัญญาท้องถิ่นอยู่มาก ภูมิปัญญาเหล่านั้นนอกจากจะแสดงความเป็นไทยทั่วไปที่เป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญอย่างหนึ่งแล้ว ยังเป็นเครื่องชี้ความเจริญของสังคมไทยซึ่งเป็นที่มาในประวัติศาสตร์ด้วย					
4. สามารถนำแหล่งทรัพยากร ในท้องถิ่นมาใช้ประโยชน์ในการเป็นแหล่งการศึกษาและมีประโยชน์ต่อชุมชน					

ความคิดเห็นทั่วไปเกี่ยวกับภูมิปัญญาท้องถิ่น และแหล่งทรัพยากรในท้องถิ่น	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
5. ประเภทของแหล่งทรัพยากร ในท้องถิ่นมีหลากหลายประเภท ทั้งที่เป็นตัวบุคคล ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งต่างๆ ที่มนุษย์ ได้สร้างขึ้น รวมถึงขนบธรรมเนียมประเพณี ซึ่งสามารถนำไป พัฒนาท้องถิ่นต่อไป					
6. แนวคิดทฤษฎีสื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาตินั้นได้ รวบรวมศิลปะ วัฒนธรรม และประเพณีด้านต่างๆ ของ ท้องถิ่นไว้เป็นอย่างดี					
<p>สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติ</p> <p>* สื่อปฏิสัมพันธ์วัฒนธรรมของชาติตามแนวพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี หมายถึง สถานที่สำคัญ (site) ประกอบด้วย แหล่งโบราณคดี สถานที่สำคัญทางศาสนา สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ แหล่งท่องเที่ยว แหล่งที่มาแห่งการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมและแหล่งธรรมชาติ บุคคลากรสำคัญและปราชญ์ชาวบ้าน (important figures and philosophers) ประกอบด้วย พระมหากษัตริย์ เจ้าผู้ครองนคร วีรบุรุษ บุคคลสำคัญด้านวัฒนธรรม ผู้นำทางศาสนา ผู้นำท้องถิ่น และปราชญ์ชาวบ้าน วิถีชีวิต (way of life) ประกอบด้วย ประเพณีท้องถิ่น พิธีกรรม ความเชื่อ การละเล่นพื้นบ้าน ตำนานและนิทานและกลุ่มชาติพันธุ์ ภูมิปัญญา (wisdom) ประกอบด้วย ภูมิปัญญาด้านการเกษตร ด้านสุขภาพอนามัยและด้านเทคโนโลยีพื้นบ้าน ของดีท้องถิ่น (Local products) ประกอบด้วยอาหาร (อาหารคาว อาหารหวาน ผัก ผลไม้ การถนอมอาหาร) เครื่องนุ่งห่ม เครื่องประดับ และหัตถกรรม เอกสารสำคัญ (manuscripts) ประกอบด้วย เอกสารสำคัญ สมุดไทย สมุดข่อย หนังสือสมุด พับสา จารึกโบราณ และภาพเขียนสี ธรรมชาติวิทยา (natural history) ประกอบด้วย ซากโบราณวัตถุ โบราณสถาน โบราณวัตถุ สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม นก แมลง สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ สัตว์เลื้อยคลาน ปลา สัตว์ทะเล แร่ ธาตุ หิน ป่าไม้ น้ำมันและก๊าซ ธรรมชาติ สมุนไพร พืชพื้นบ้านและพืชเศรษฐกิจ</p>					

ตอนที่ 5 เพื่อให้เว็บไซต์ฐานฐานข้อมูลท้องถิ่น มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีประสิทธิภาพสูงสุด ควรมี
การปรับปรุง ดังนี้

1) ด้านเนื้อหา

.....

.....

.....

2) ด้านรูปแบบ

.....

.....

.....

.....

3) ด้านสภาพของเว็บไซต์

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณในความร่วมมือนะ

ภาคผนวก ค

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบรูปแบบ

รายนามผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบรูปแบบ

1. รองศาสตราจารย์จุมพจน์ วนิชกุล
ผู้อำนวยการสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนา จารุพันธุ์เศรษฐ์
อาจารย์คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์จิราภรณ์ หนูสวัสดิ์
รองคณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
4. คร. สุภารัตน์ ชาญเลขา
รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
5. คร. ทวิช บุญธีรศรี
ประธานกรรมการหลักสูตรสังคมศาสตร์การพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ภาคผนวก ง
แบบสอบถามเพื่อตรวจสอบรูปแบบ

เนื้อหาเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่น	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
- สำนักงาน และหน่วยงานในจังหวัด										
- ภาคเอกชน องค์กร ชุมชน มูลนิธิในจังหวัด										
- ข้อมูลจำนวนประชากร										
- ข้อมูล อำเภอ – ตำบล										
- ข้อมูลแผนพัฒนา / แผนแม่บทท้องถิ่น, ชุมชน										
9. ฐานข้อมูล ประกอบด้วย										
- ฐานข้อมูลจังหวัด										
- ฐานข้อมูลในประเทศไทย										
- ฐานข้อมูลหนังสือ										
10. เว็บไซต์แนะนำ ประกอบด้วย										
- เว็บไซต์หน่วยงานต่างๆ										
- อีเมลหน่วยงานต่างๆ										
- แนะนำอินเตอร์เน็ตตำบล										
- Web Link กระทรวงต่างๆ										
- กระดานถาม-ตอบ (Web board)										
- สมุดเยี่ยม (Guest book)										
- ห้องสนทนา (chatroom)										
- Media VDO On Demand										

ตอนที่ 2 ความเหมาะสมของรูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

รูปแบบเว็บไซต์ฐานข้อมูลท้องถิ่นมหาวิทยาลัยราชภัฏ	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
1. ด้านเนื้อหา										
- เนื้อหา มีความชัดเจน										
- เนื้อหา ครบถ้วน สมบูรณ์										
- เนื้อหา เข้าใจง่าย										
- เนื้อหา มีความน่าสนใจ										
- เนื้อหา ตรงตามวัตถุประสงค์										
- เนื้อหา เหมาะสมกับเว็บเพจในแต่ละหน้า										
- เนื้อหา มีการจัดหมวดหมู่ความรู้										
2. รูปแบบการนำเสนอ										
- รูปแบบของเครื่องมือช่วยค้น										
- รูปแบบโดยรวมของ Homepage										
- ความเหมาะสมของฉากหลัง และภาพประกอบของ Homepage										
- ความเหมาะสมของสี ของ Homepage										
- ความเหมาะสมของตัวอักษร ของ Homepage										
- ความเหมาะสมของรายการเมนู ใน Homepage										
- ความสะดวก และง่ายต่อการใช้งาน Homepage										
- รูปแบบโดยรวมของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น										
- ความเหมาะสมของสี ของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น										
- ความเหมาะสมของตัวอักษร ของการแสดงข้อมูลท้องถิ่น										
- ความเหมาะสมของรายการเมนู ในการแสดงข้อมูลท้องถิ่น										
- ความสะดวกในการเจาะค้นข้อมูลท้องถิ่น										
- ความสะดวกในการเชื่อมโยงข้อมูลท้องถิ่น										
3. ระบบการสื่อสาร										
- ความรวดเร็วในการเข้าถึงเว็บไซต์ เมื่อเทียบกับเว็บไซต์อื่น										
- ความต่อเนื่องและชัดเจน										
- การเชื่อมโยงข้อมูลไป page อื่นใน Web site เดียวกัน										
- การเชื่อมโยงไปเว็บไซต์อื่นในระบบ										

ขอขอบคุณในความร่วมมือนะ

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการจัดการเรียนการสอนในระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : กองวิจัยทางการศึกษากกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2540 ก.

_____. สรุปผลการวิจัยเรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2540 ข.

_____. รายงานการวิจัยเรื่อง ภูมิปัญญาท้องถิ่นกับการพัฒนาหลักสูตร และการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพมหานคร : กองวิจัยทางการศึกษา กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2542.

กันขารัตน์ ดัดพันธ์. “การออกแบบเว็บเพจ,” บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ มข. 18(2) : (พฤษภาคม, 2543). 61-68.

กิดานันท์ มลิทอง. สรรค์สร้างหน้าเว็บและกราฟิกบนเว็บ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.

_____. เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร : อรุณการพิมพ์, 2543.

กิตติ ภัคคีวัฒนกฤ. Netscape (All in one). กรุงเทพมหานคร : ไทยเจริญการพิมพ์, 2539.

_____. การสร้าง Web page ด้วย Office 97 ฉบับ Advance. กรุงเทพมหานคร : เคทีพี คอมพ์ แอนด์ คอนซิลท์, 2541.

_____. การสร้าง Web page แบบมืออาชีพด้วย HTML. กรุงเทพมหานคร : ไทยเจริญการพิมพ์, 2540.

กิตติ สูงสว่าง และสมชัย สกกุลสุรินทร์. การสร้างเว็บเพจด้วย Microsoft FrontPage 98. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2542.

กณิศ ศาตะมาน. เปิดโลกกรู๊ปแวร์. กรุงเทพมหานคร : โปรวิชัน, 2541.

งามนิจ อาจอินทร์. การเขียนโปรแกรมบนเว็บ. กรุงเทพมหานคร : ดวงกมลสมัย, 2542.

จิตเกษม พัฒนศิริ. เริ่มสร้างโฮมเพจด้วย HTML. กรุงเทพมหานคร : วิศดี กรู๊ป, 2539.

- จิตรา วิชาช่าง. การออกแบบและพัฒนาเว็บเพจเพื่อการส่งเสริมสมุนไพรไทย. วิทยานิพนธ์เกษตรศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.
- ชนัญญา เกบไว้. การวิเคราะห์เว็บไซต์สำนักวิทยบริการมหาวิทยาลัยราชภัฏ, วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2548.
- ชุน เทียนทินกฤต. "เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้า." ใน เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาค้นคว้า. หน้า 9-40. พิมพ์ครั้งที่ 3. มหาสารคาม : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2542.
- ฉรงค์วิทย์ ตะโสดา. การประเมินการเลือกใช้สารสนเทศจากเว็ลด์ไวด์เว็บของนิสิตระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยของรัฐในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.
- ดวงจันทร์ พยัคพันธุ์. คู่มือการสร้าง Web Site : ตามประสบการณ์. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2542.
- ดวงพร เกียงคำ และวงศ์ประชา จันทรสมวงศ์. คู่มือการสร้างเว็บไซต์ด้วยตนเอง ฉบับสมบูรณ์. กรุงเทพมหานคร : โปรวิชั่น, 2546.
- คัน คัตฉ์สุทริวงษ์, สุพจน์ ปุณณชัยยะ และสุวัฒน์ ปุณณชัยยะ. รอบรู้ Internet และ World Wide Web. กรุงเทพมหานคร : โปรวิชั่น, 2539.
- ทรงศักดิ์ ถัมบรรจุมณี. คัมภีร์ออกแบบเว็บไซต์อย่างมืออาชีพ. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2542.
- ทัศนีย์ ทองไชย. สภาพและแนวทางการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้จัดการเรียนการสอนวิชาสังคมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา กรมสามัญศึกษา จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น, 2542.
- ธวัช ปุณโณธก. "ภูมิปัญญาชาวบ้าน : ทัศนะของอาจารย์ปรีชา พิณทอง," ใน ทิศทางหมู่บ้านไทย. หน้า 40. กรุงเทพมหานคร : เจริญการพิมพ์, 2531.
- ธวัชชัย ศรีสุเทพ. คัมภีร์ WEB DESIGN. กรุงเทพมหานคร : โปรวิชั่น, 2544.
- นันทา วิทวุฒิสักดิ์. "ภูมิสังคม : บูรณาการเพื่อเพิ่มและตอบสนองความต้องการในชุมชนสู่แผ่นดิน" ใน เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง "สารสนเทศท้องถิ่นกับการพัฒนาการศึกษา วันที่ 24-25 กรกฎาคม 2546, หน้า 103 - 123. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2546.

- นิทัศน์ อธิธิพงษ์. การพัฒนาหลักการออกแบบเว็บเพจการศึกษาตามรูปแบบเว็บไซต์ยอดนิยมของไทย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- นิภาพร ชัมสร้อย. การออกแบบเว็บเพจเพื่อการประชาสัมพันธ์กองบัญชาการศึกษา. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2545.
- บัวศรี ศรีสูง. “คำกล่าวนำการสัมมนา.” ใน รายงานการสัมมนาเรื่อง ภูมิปัญญาชาวบ้านกับการดำเนินงานด้านวัฒนธรรมและการพัฒนาชนบท. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาชนบท, 2534. ณ หอประชุมเล็กศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย เมื่อวันที่ 26-28 มีนาคม พ.ศ. 2534.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. มหาสารคาม: ภาควิชาพื้นฐานการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒมหาสารคาม, 2535.
- เบญจวรรณ หมั่นเจริญ และพุทธิชา ขุนหอม. เรียนรู้การสร้างเว็บไซต์แบบง่ายๆ ในสไลด์ NETObjects Fusion 5. กรุงเทพฯ : เอส.พี.จี. บู้คส์, 2543.
- ประกอบ ใจมั่น. การพัฒนาระบบบริหารจัดการความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น สำหรับมหาวิทยาลัยราชภัฏ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- ประเวศ ะสี. “การศึกษาชาติกับภูมิปัญญาท้องถิ่น,” ใน เอกสารประกอบการสัมมนาภูมิปัญญากับการดำเนินงานด้านวัฒนธรรม และการพัฒนาชนบท สถาบันพัฒนาชนบท. หน้า 82. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพัฒนาชนบท, 2534.
- ปราณี พุ่มบางป่า. การวิเคราะห์เนื้อหาเว็บไซต์ว่าไรต์ในด้านสังคมประกิต. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. วิธีการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพมหานคร : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- พันธุ์ปิติ เปี่ยมสง่า. “การทำเว็บไซต์ให้น่าสนใจ.” ไมโครคอมพิวเตอร์. 18, 184. (พฤศจิกายน 2543.): 166-168.
- มาลินี สวดย้ำข้าว. การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นในการเรียนการสอนสังคมศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาสังกัดกรมสามัญศึกษา เขตการศึกษา 5. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- รัตนะ บัวสนธิ. การพัฒนาหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอนเพื่อถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่นกรณีศึกษาชุมชนแห่งหนึ่งในภาคกลางตอนล่าง. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิจัยและพัฒนาหลักสูตร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2535.

- รุ่ง แก้วแดง. การนำภูมิปัญญาไทยเข้าระบบสู่การศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2541.
- วโร เพ็งสวัสดิ์. การวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพมหานคร : สุวีริยาสาส์น, 2546.
- วิชัย ดันศิริ. เครือข่ายการเรียนรู้กับการศึกษาตลอดชีวิต. การศึกษาแห่งชาติ. 27, 4 (เมษายน - พฤษภาคม 2536) : 5.
- วิทยา เรื่องพรวิสุทธิ. เรียนอินเทอร์เน็ตผ่าน World Wide Web อย่างง่าย. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2539
- ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ. ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเว็บไซต์. [online]. Available : <http://www.nectec.or.th/courseware/internet/web-tech/0014.html> 2545.
- “ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น.” เดลินิวส์. (10 มกราคม 2544) : 10.
- สมนึก คีรีโต. “เครือข่ายใยแมงมุม”. วารสารห้องสมุด, 39(4) (ตุลาคม - ธันวาคม 2538) : 23-38.
- สมนึก คีรีโต, สุรศักดิ์ สงวนพงษ์, และสมชาย นำประเสริฐชัย. เปิดโลกอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพมหานคร : ซีเอ็ดยูเคชั่น, 2538.
- สัญญา สัญญาวิวัฒน์. ภูมิปัญญาไทย. กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท., 2534.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. โครงสร้างและระบบการบริหารวัฒนธรรมในส่วนภูมิภาค. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2536.
- _____. แนวทางส่งเสริมภูมิปัญญาไทยในการจัดการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2541.
- _____. คุรุภูมิปัญญาไทยรุ่นที่ 1 ภาคกลางและภาคตะวันออก. กรุงเทพมหานคร : สกศ., 2544.
- สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ. การสัมมนากรรมการบริหารสภาวัฒนธรรม กรุงเทพมหานคร. ณ หอประชุมเล็ก ศูนย์วัฒนธรรมแห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร , 2542. อ้างถึงใน สุภารัตน์ ชาญเลขา. รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้านวัฒนธรรม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์ศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- _____. โครงสร้างและระบบการบริหารวัฒนธรรมในส่วนภูมิภาค กรุงเทพมหานคร : สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ, 2536.
- สำเนียง สร้อยนาคพงษ์. การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนในโรงเรียน. สารพัฒนาหลักสูตร. 11 (กุมภาพันธ์ - มีนาคม 2535) : 25-26.
- สิทธิชัย ประสานวงศ์. สร้างสรรค์งานเว็บด้วย Macromedia Dreamweaver MX. กรุงเทพฯ : ซอฟท์เฟรส, 2546

- ศุคนิสิตา พูลศิริ. สภาพการทำกรประเมินความต้องการจำเป็นทางการศึกษาและการใช้ผลใน
กระทรวงศึกษาธิการ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2541.
- ศุการ์ตัน ชาญเลข. รูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างสถาบันราชภัฏกับชุมชนเพื่อพัฒนาด้าน
วัฒนธรรม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรศึกษบัณฑิต สาขาวิชาอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2545.
- สุรเดช พรประภา. เรียนลัดอินเทอร์เน็ต ใน 24 ชั่วโมง. กรุงเทพมหานคร : ไชมอน แอนด์ ซุสเตอร์
อินโคไชน่า, 2541.
- เสนห์ จามาริก. “การแสวงหาภูมิปัญญาไทยเพื่อการพัฒนา,” วารสารชุมชนพัฒนา. 1,2 (2539) : 6-7.
_____. “แนวทางการพัฒนาการศึกษาไทย : บทวิเคราะห์เบื้องต้น.” การศึกษาแห่งชาติ. 23(3)
(พฤษภาคม 2532.) : 20-32.
- เสรี พงศ์พิศ. คีนสู่รากลแห่งใจ. กรุงเทพมหานคร : เทียนวรรณ, 2529.
- อนนท นาคะบุตร. “ข่าวสารข้อมูลกับความยั่งยืนของการพัฒนา”. ใน คนกับดิน น้ำ ป่า : จุดเปลี่ยน
แห่งความคิด, หน้า 25. กรุงเทพมหานคร : สถาบันชุมชนท้องถิ่นพัฒนา, 2536.
- อังกูต สมคะเนย์. สภาพและปัญหาการนำภูมิปัญญาชาวบ้านมาพัฒนาหลักสูตรในโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัด สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- อาภรณ์ ทยชัย. การวิเคราะห์รูปแบบและเนื้อหาของเว็บไซต์ภาพยนตร์ฮอลลีวู้ดแนวแอคชั่นและ
แนวตลกบนอินเทอร์เน็ต. วิทยานิพนธ์นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2543.
- เอกวิทย์ ฒ ถलग. ภูมิปัญญาชาวบ้าน 4 ภูมิภาค : วิถีชีวิตและกระบวนการเรียนรู้ของชาวบ้านไทย.
นนทบุรี : มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2540.

ภาษาอังกฤษ

- Brent, F. Davies. “Re-engineering School Leadership, ” **International Journal of Education
Management.** 10(2) (February 1996.) : 11-16.
- Cronbach, Lee J. **Essentials of Psychological Testing.** 3 rd ed. New york : Harper And Brother,
1974.
- Deborah, Lynne Wiley. “The organizational politics of the World Wide Web.” **Internet Reference
Services Quarterly** 2(1998) : 24.

- Esrock, Stuart L. and Leichty, Greg B. "Corporate World Wide Web pages : Servicing the news media and other public," **Journal of Mass Communication Quarterly.** 76(3) (Autumn 1999) : 456-467.
- Gassaway, Stella and Mok, Clement. **Killer Web design : NetObjects FUSION.** Indianapolis, IN : Hayden Books, 1997.
- Kaufman, R and English, F.W. **Need Assessment : Concept and Application.** 2 nd ed. Englewood Cliffs NJ : Education Technology Publication, 1981.
- Marry, Haggard. **Surrival Guide Website Development : เคล็ดลับการสร้างและบริหารเว็บไซต์.** กรุงเทพมหานคร : ชัคเชสมี่เดีย, 2543.
- McMillan, Sally J. "The microscope and the moving target : The challenge of applying content analysis to the World Wide Web," **Journal of Mass Coummunication Quarterly.** 77(1) (Spring 2000) : 80-98s
- Waltz, K. **The internet international directory.** CA. : Ziff-Davis, 1995.

ภาคผนวก จ
ประวัติผู้วิจัย

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ-สกุล : นางสาวอภิญญา สงเคราะห์สุข
- วัน เดือน ปีเกิด : วันที่ 11 สิงหาคม พ.ศ. 2520
- สถานที่เกิด : กรุงเทพมหานคร
- ประวัติการศึกษา : สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา จากโรงเรียนสาธิตประถม
วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จากโรงเรียนสาธิตมัธยม
วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต
เอกการจัดการทั่วไป สาขาการบัญชี จากสถาบันราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา
- ปัจจุบัน : เจ้าหน้าที่งานเลขานุการ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา